

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

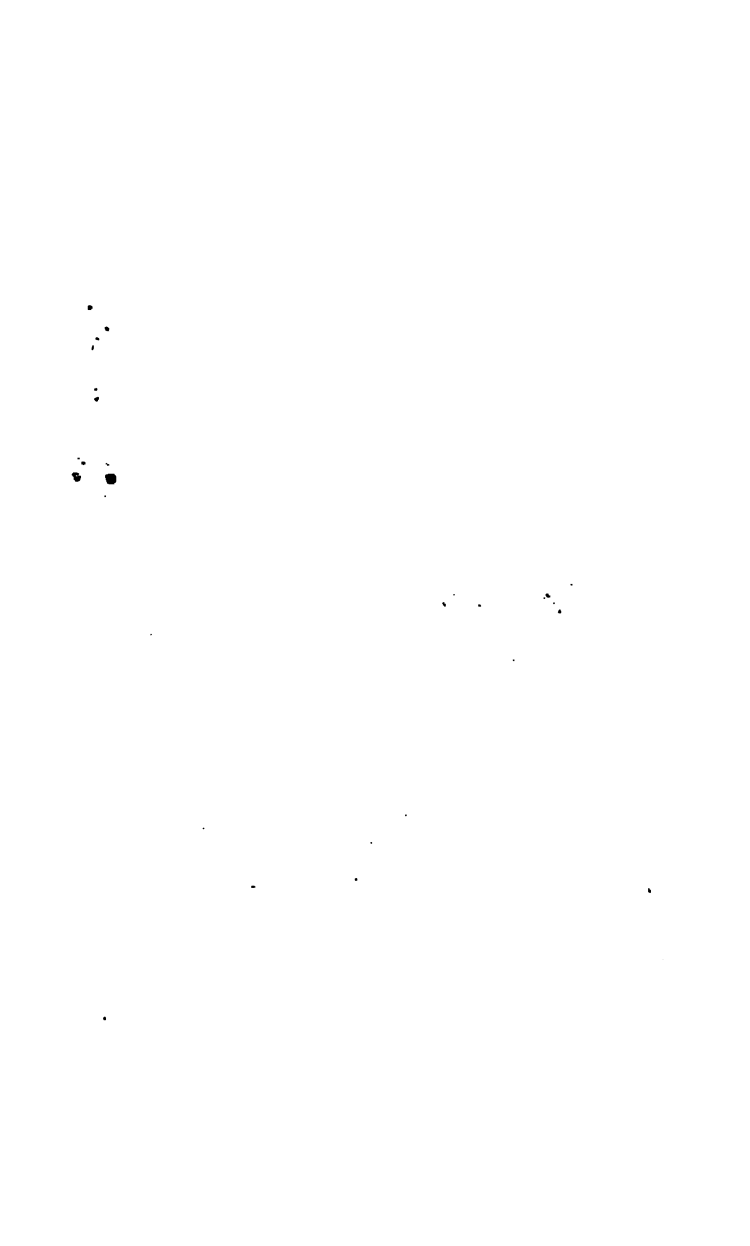
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

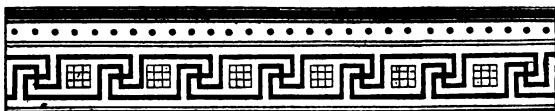
600085460T

Cambridge
Greek and Latin Texts.

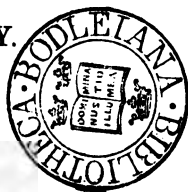

HOMERI ILIAS

LIB. I.—XII.

EX NOVISSIMA REVISIONE

FREDERICI A. PALEY.

CANTABRIGIAE, DEIGHTON, BELL ET SOC:
LONDINI, WHITTAKER ET SOC: BELL ET DALDY.

M.DCCC.LXVII.

292. g. 128

ΙΛΙΑΔΟΣ

A.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδew Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ διὸς Ἀχιλλεύς.

5

τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὐνεκα τὸν Χρῦσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέw ἀνὰ σκήπτρw, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνw, κοσμήτορε λαῶν.

10

“ Ἀτρεΐδα τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν καὶ οἶκαδ' ἰκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμὲ λῦσαι τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι
ἄζόμενοι Διὸς νῖα ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.”

15

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπενφήμησαν Ἀχαιοί
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίη, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

20

“ μή σε, γέρον, κόϊλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχέω
 ἢ νῦν δηθύνοντι ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἰστὸν ἐποικομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώωσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.”

30

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπέιθετο μύθῳ,
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἡρᾶθ' ὁ γεραίος
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Δητῶ.

35

“ κλυθὶ μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἰφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ. εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρί' ἔκηα
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”

40

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἰστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένουο
 [αὐτοῦ κινηθέντος· ὃ δ' ἦμε νυκτὶ ἰοικώς.]
 ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νέων, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευεκὲς ἐφίεις
 βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκρῶν καίοντο θαμεῖαι.

45

50

ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ἦρχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 γῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὀμηγερέες τε γέγοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας ὀώ
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμαν,
 ἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμῶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.

55

60

ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν),
 ὃς εἴπῃ ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ τ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται ἢ θ' ἐκατόμβης, 65
 εἰ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι."

ἢ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὃς ᾔδῃ τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, δῦφιλε, μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἀνακτος. 75

τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὁμοσοῦν
 ἢ μῆν μοι πρόφρων ἔπεις καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεῖ καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 κρείσσω γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρην· 80
 εἰ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσι ἰοῖσι. σὺ δὲ φράσαι ἢ με σώσεις."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 "θαρήσας μάλα εἶπε θεοπρόπιον ὅτι οἶσθα· 85
 σὺ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα δῦφιλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νησὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησι
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς, 90
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι."

καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ᾗδ' αὖ μάντις ἀμύμων
 "οὔτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
 τσύνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσσει,

πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ἔς Χρύσην. τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπιθόμεν." 100

ἦ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέσθη
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.
Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ῥυσσόμενος προσέειπεν. 105

“ μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγνυν εἶπας.
αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας.

καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
οὐνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα

οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθέν ἐστι χερείων,

οὐδέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα· 115
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργεῖων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν·
λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη." 120

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήμια κείμενα πολλά,
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοί
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, εἰ κέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην ἐυτείχεον ἐξαλαπάξει." 130

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
“ μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθὸς περ ἑὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
λέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

ἴλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς

ἦσθαι δευόμενον, κέλει δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι ;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἧ τεὸν ἧ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἧ Ὀδυσῆος.
 [ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.]
 ἀλλ' ἧ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διαν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπίτηδες ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
 θείομεν, ἃν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 βήσομεν. εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 ἧ Αἴας ἧ Ἰδομενεὺς ἧ διὸς Ὀδυσσεὺς 145
 ἧ ἐὼν Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας."

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "ὦ μοι, ἀναιδείῃν ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεισιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
 ἧ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἧ ἀνδράσι ἱφι μάχεσθαι ;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἦλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοὶ εἰσίν·
 οὐ γὰρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἧ μάλα πολλὰ μεσηγύς,
 οὐρεά τε σκιοέοντα θάλασσά τε ἠχῆεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπη σὺδ' ἀλεγίζεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὴν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοί
 Τρώων ἐκπέρσωσ' ἐν ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπονσ', ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερον ἐστίν

οἴκαδ' ἵμεν ξῖν νησιὶ κορινίῳ, οὐδ' ὅ σ' ὀΐω
ἐνθαῦ ἄτιμος ἔων ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.”

170

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ φεῖγε μάλ', εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσεται. οὐδ' ὅ σ' ἐγὼ γε
λίσσομαι εἶνεκ' ἐμῆιο μένειν· παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι
οἳ κέ με τιμήσοισι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.

175

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μᾶλα καρτερός ἔσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.

οἴκαδ' ἴων ξῖν νηισί τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
Μυρμιδόνεσσι ἄνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε.

180

ὥς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρῖσθηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὶν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηρον
αὐτὸς ἴων κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὅφρ' ἐν εἰδῆς
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγῆν δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.”

185

ὥς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἥτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἧ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

190

εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

195

στήν δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
οἷω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὀράτο.
θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δὲ τράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

200

“ τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
ἦτ' ὑπεροπλήσῃ τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσση.”

205

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, εἴ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέονσά τε κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· 210
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπεςιν μὲν ὀνειδισον ὥς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 215
 “ χρὴ μὴν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθῃται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.”

ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσεν 220
 μύθῳ Ἀθηναίης. ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖσι ἔπεςσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο.
 “ οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺ λωΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία εἶπη. 230
 δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὔτιδανοῖσι ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
 οὐδ' ἀναθληθήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἱας Ἀχαιῶν
 ξύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

χραιομεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χυόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.”

ὥς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 215
 χρυσείοις ἡλόισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός.

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστορ
 ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγυρὸς Πυλίων ἀγορηγῆς,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθιάθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδὲ γέγοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισι ἄνασσαν.

ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἦ κεν γηθῆσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,

εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἅμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμείο.

ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἦε περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.

οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειριβοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.] 265

κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισι μάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκόωσι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσταν.
 καὶ μὴν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἑλθών, 270
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης (καλέσαντο γὰρ αὐτοί),

καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.

καὶ μὴν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον. 275

μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἔων ἀποαίρεο κούρην,
 ἀλλ' ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱὲς Ἀχαιῶν·
 ...—εὐ σὺ Πηλεΐδῃ ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ

ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτούχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.”

[εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἀνάσσει.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.]

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 285

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,

πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι ἀνάσσειν,

πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.

εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, 290

τούνεκά οἱ προθέωσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;”

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς

“ἦ γάρ κεν δειλὺς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,

εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κε εἶπης.

ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἐμοὶ γε 295

[σημαίν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.]

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,

οὔτε σοι οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

τῶν δ' ἄλλων ἃ μοι ἔστι θυῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300

τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμέο.

εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·

αἰψά τοι αἶμα κελαινὺν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.”

ὥς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν

ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἶσας

ἦμε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,

ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην

βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρῡσηίδα καλλιπάρηγον 310

εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,

λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελεέσσας ἑκατόμβας 315
 ταύρων ἧδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἴκε ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.

ὥς οἳ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆι,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320
 τῷ οἳ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε.

“ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδew Ἀχιλλῆος
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν ξὺν πλεόνεσσι· τό οἳ καὶ ῥίγιον ἔσται.” 325

ὥς εἰπὼν προΐη, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντέ βάτην παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆῃ
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε

“χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἧδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 ἄσπον ἴτ'· οὐ τί μοι ὑμεῖς ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶι προΐη Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἕξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρειῷ ἐμείο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμύναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοιῇσιν φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅπως οἳ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέονται Ἀχαιοί.”

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ, 345
 ἐκ δ' ἄγαγεν κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ᾗ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 κρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφ' ἱασθεῖς,

θὶν' ἔφ' ἄλως πολιῆς, ὀρώων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς. 350

“μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.”

ὥς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλύε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἄλως ἡγύτ' ὀμίχλῃ,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
“τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαῦδα, μὴ κεῖθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

τὴν δὲ βαρὺν στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365

ψόχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον.

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370

ἦλθε θαὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θυγάτρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῃ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν. 375

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἠνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίῃ, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων 380

εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.

είομεν, ἂν δ' αὐτὴν
ῥήσομεν. εἷς δέ τι
Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς
σὺ Πηλεΐδῃ, πάν
ἡμῖν ἐκάεργον
δ' ἄρ' ὑπόδρα
μεοι, ἀναυδεῖν ἐ
ἔσ τοι πρόφρω
ἐλθέμεναι ἢ
ἐγὼ Τρώων ἰ
χρησόμενος,
ὧ ποτ' ἐμὰ
ἐν Φθίῃ ἐρ
γλήσαντ',
κίόεντα θ
ὧ μέγ' ἀν
μενοι Με
τῶν
ἔρας αὐ
ἐμόγησ
στε ἴσι
τωσ' ἐ
γλείον
έπουσ
ολὺ
ἰ νῆα
ηνδ.

οἴκαδ' ἵμεν ξὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδὲ σ' ὀίω
ἐνθάδ' ἄτιμος εἶν ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξιν."

170

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"φεῦγε μάλ', εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσυται. οὐδέ σ' ἐγὼ γε
λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι
οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.

175

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διωτρεφέων βασιλῆων·
αἰεὶ γάρ τοι ἕρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἔσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.

οἴκαδ' ἰὼν ξὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
Μυρμιδόνεσσι ἄνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὤδε.

180

ὥς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηρον
αὐτὸς ἰὼν κλισίῃνδε, τὸ σὺν γέρας, ὅφρ' ἐν εἰδήῃς
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμωθήμεναι ἄντην."

185

ὥς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἣ δ' ἔγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἣε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

190

εἶτος δ' ταυτ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἔρρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἔμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

195

τῇ δ' ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
ἔφαινομένῃ· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.

ἔβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δὲ τράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
ἰᾶδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.

200

ἦσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;

ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;

ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀίω·

οὐδ' ἔστι γὰρ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσση."

205

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, εἴ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέονσά τε κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· 210
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισον ὥς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 215
 “ χρὴ μὴν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθῃται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.”

ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 ἃς δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσεν 220
 μύθῳ Ἀθηναίης. ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖσι ἔπεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο. 225

“ οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἦ πολὺ λωΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία εἴπῃ. 230

δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
 οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
 ξύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχινύμενός περ

χραιομεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.”

ὥς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός. 215

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῇ.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
ἐφθίαθ', οἱ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδὲ γένοντο
ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισι ἀνασθεν.

ὁ σφιν· ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
“ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει.
ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
οἱ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν περὶ δ' ἔστε μάχεσθαι.

ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμεῖο.
ἡδὴ γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἡέ περ ὑμῖν 260
ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἱ γ' ἀθέριζον.

οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
[Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.] 265

κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν
κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισι μάχοντο,
Φηρσὶν ὄρεσκόωσι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσταν.
καὶ μὴν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἔλθῶν,
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης (καλέσαντο γὰρ αὐτοί), 270

καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
καὶ μὴν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275

ἀλλ' ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν·
ᾗτε σὺ Πηλεΐδῃ ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ

ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτούχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν."

[εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἀνάσσει.

Ἄτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.]

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 285

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω. 290

εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
τοῦνεκά οἱ προθέωσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι·”

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς

“ἦ γάρ κεν δειλὺς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κε εἶπης.
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἐμοὶ γε 295

[σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.]

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
οὔτε σοι οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων ἃ μοι ἔστι θυῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300

τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοι'τος ἐμείο.

εἰ δ' ἄγε μήν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.”

ὥς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἶσας

ἦε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,

Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,

ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρῡσηΐδα καλλιπάρηον 310

εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ἕγρὰ κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεισθαι ἄνωγεν.

οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας
 ταύρων ἢδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυγέτιοι·
 κνίσθη δ' οὐρανὸν ἴκε ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

315

ὥς οἳ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
 τῷ οἳ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε.

320

“ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 εἰ δέ κε μὴ δώσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν ξὺν πλεόνεσσι· τό οἳ καὶ ῥέγιον ἔσται.”

325

ὥς εἰπὼν προΐη, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντέ βάτην παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυγέτιοι,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.

330

τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε
 “χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 ἄσσον ἵτ'· οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 ὃ σφῶι προΐη Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.

335

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτὸν μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε
 χρεῖω ἐμείο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμύναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοῖησιν φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅπως οἳ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέονται Ἀχαιοί.”

340

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
 ἐκ δ' ἄγαγεν κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἣ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζητο νόσφι λιασθεῖς.

345

θιν' ἔφ' ἄλως πολιῆς, ὀρώων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς. 350

“μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἡτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.”

ὥς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλύε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδυστο πολιῆς ἄλως ἡύτ' ὁμίχλῃ,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
“τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαῦδα, μὴ κεῖθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πῶδας ὤκυν Ἀχιλλεύς·
“οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365

ὥχόμεσθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370

ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θυγάτρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν. 375

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἡνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίῃ, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων 380

εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεισθαι.
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπειλήσεν μῦθον δ' ἡ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ βοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοί
 ἐς Χρυσὴν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι.
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθην ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κοῦρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔης.
 ἐλθοῦς· Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἦ ἔπει ὦνησας κραδίην· Διὸς ἡέ τι ἔργω.
 πολλάκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεί Κρονίωνι
 οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι.
 Ἥρῃ τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαι δεσμῶν,
 ὥχ' ἑκατόγχειρον καλέσας· ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίῳ· ὃ γὰρ αὐτε βίῃ σὺ πατὴρ ἀμείνων·
 ὃς ῥα παρὰ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίῳ.
 τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λαβέ γούνων,
 εἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 "ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σε τρέφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 εἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυθ' ἀπὸ περ, οὐ τι μάλα δὴν.
 ὦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 τλεο. τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 νῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραυνῷ
 ἰ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, εἴ κε πίθῃται.
 λὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν

406

405

410

415

420

μήνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γάρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καί μιν γονάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἴω."

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐνζώνιοιο γυναικός,
 τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 430
 ἐς Χρύσῃν ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἑρετμοῖς. 435
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσηῖς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθη, καί μιν προσέειπεν
 "ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κῆδ' ἐφῆκεν." 445

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθη, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν ἐνδμητον περὶ βωμόν,
 χερνύσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών. 450
 "κλυθὶ μιν, ἀργυρότοξ', ὅς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις.
 ἡμὲν δὴ πότερ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν
 ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηον ἐέλδωρ· 455
 ἥδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον."

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἱσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυνσαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπύβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀ καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κούροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανηγέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 [καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κούροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἱη ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν· 480
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα
 στεῖρην πορφύρεον μέγα ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
 αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

αὐτὰρ ὁ μῆνι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόρουσιν,
 διογενὴς Πηληϊὸς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αἰθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦο δυωδεκάτῃ γένητ' ἥως,

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμένων 495
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἡ γ' ἀνεδύσετο κύμα θαλάσσης,
 ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο,
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερώνομος ἐλούσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα.
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἣ ἔπει ἣ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ.
 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμωρότατος ἄλλων 505
 ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν. ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητιέτα Ζεῦ,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ.” 510

ὥς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὡς ἤψατο γούνων,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἵρετο δεῦτερον αὐτῆς.
 “νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἣ ἀποίειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἐπὶ δέος, ὄφρ' ἐν εἰδῶ 515
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.”

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ἣ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοισι ἔπεσσιν.
 ἣ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σύ μὲν νῦν αὐτῆς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμὸι δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήης·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλόν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.”

ἣ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος

κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἥ μὲν ἔπειτα
εἰς ἅλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην
ἐξ ἐδρέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535

ὥς δ' ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· οὐδέ μιν Ἥρη
ἡγνοίησε ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηίδα.

“ τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν ξυμφράσσατο βουλὰς ; 540
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
“ Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῃ περ ἐούσῃ.
ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τὸν εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων
ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.” 550

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ζεῖπες ;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὖκηλος τὰ φράζειαι ἄσσοι ἐθέλῃσθα.
νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη 555
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος·
ἡερίη γὰρ σοὶ γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 560
“ δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδέ σε λήθω,
πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλαι φίλον εἶναι.
ἄλλ' ἀκούουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, 565

μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω."

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί ῥ' ἀέκουσα καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
ᾤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.

570

τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἧρα φέρων, λευκωλένῃ Ἥρη.

"ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,

ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτός·
ἔσθλῆς ἔσται ἡδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

575

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῃ ἐπὶ ἧρα φέρειν Δί, ὅφρα μὴ αὐτε
νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραῇ.

εἷ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἐξ ἑδρέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολλὸν φέρτατος ἐστίν.

580

ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν
αὐτῇ· ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν."

ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθη, καί μιν προσέειπεν

585

"τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλῃν περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ἰδωμαι
θεινομένην. τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.

ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

590

πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Δήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν·
ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα."

ὥς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μεῖδῆσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.

595

αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὥς ἶδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα

δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδένετο δαιτὸς ἔϊσης,
 οὐ μὴν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησε ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν,
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 ἔνθα πάρος κοιμᾷθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰάνοι.
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

605

610

ΙΛΙΑΔΟΣ

B.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταί
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὥς Ἀχιλλῆα
τιμήσει, ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, 5
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὄνειρον.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
“βάσκ' ἴθι, οὐλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω. 10
θωρήξαι ἔκτελε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πασσυνδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυνάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφήπται.” 15

ὥς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῷ νῦι ἐοικώς, 20
Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων.
τῷ μιν ἐισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος
“εὔδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὺς δέ τοι ἄγγελος εἰμί,
 ὃς σευ ἀνέυθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἦδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σ' ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθῃ
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῇ δέ μιν ἀμφέχυντ' ὁμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ.
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

Ἦως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπόν
 Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν ἐκήρυsson, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔζε γερόντων
 Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοισιγενέος βασιλῆος.
 τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλήν.
 “ κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 ἀμβροσίῃν διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίφῳ
 εἰδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἀγχιστα ἐύκει.
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ‘ εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 ῥῆ παννύχιον εὐδεν βουλευφόρον ἄνδρα,

ὦ λαοί τ' ἐπιτεϊράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἰμί,
 ὅς σευ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἦδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σ' ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς
 πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν.' ὥς ὃ γε εἰπὼν
 ὦχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', εἴ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼ ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
 καὶ φεύγειν ξὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν."
 ἣ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δὲ ἴδ' ὅς μὲγ' ἀριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', εἴ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν."
 ὥς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
 οἳ δ' ἐπανεύστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
 σκηπτούχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἥνυτε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσι εἰαρινοῖσιν·
 αἱ μὲν τ' ἐνθα ἅλις πεποτήγεται, αἱ δέ τε ἐνθα·
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 ἡμόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχώοντο
 ἱλαδὸν εἰς ἀγορὴν. μετὰ δὲ σφισι ὅσσα δεδήκει
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στέναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν. ἐννέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς

65

70

75

80

85

90

95

σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήπυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμει τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν ἔδωκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὃ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεί ποιμένι λαῶν 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὃ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ δ' γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετῆδα.
 "ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης αἴτῃ ἐνέδθησε βαρεῖη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαι· ἐντείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτῃν βουλεύσατο, καί με κελεύει 115
 δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, 120
 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν ἡδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἰ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθῆμεν ἄμφω,
 Τρῳῆς μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦν,
 πολλάι κεν δεκάδες δευοῖατο οἰνοχοοίω.
 τότεσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπικούροι 130
 πολλῶν ἐκ πολίων ἐγχείσπαλοι ἄνδρες ἔνευσιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἴωσ' ἐθέλοντα
 ἴον ἐκπέρσαι, εὐ ναϊόμενον πτολιέθρον.

ένέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ένιαντοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται, 135
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
αὐτως ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
φεύγωμεν ξὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν· 140
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
ῥορρ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν·
[ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύεσσιν,]
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη 150
ἴστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἄπτεσθαι νηῶν ἢδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθειρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.

ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
"ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτῶν,
οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
Ἀργεῖοι φεύγονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμφῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160
Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήγνυε φῶτα ἕκαστον,
μηδὲ τ' ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας." 165

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα,
καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Δὺ μῆτιν ἀτάλαντον

ἔστωτ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς ἐνστέλμοιο μελαίνης
 ἦπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήσι πεσόντες,
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῃ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖνν' Ἑλένῃν, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μηδέ τ' ἔα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

170

175

180

ὥς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβύτης Ἰθακήσιος, ὃς οἱ ὀπῆδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

185

ὃν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἕξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.
 “δαιμόνι, οὐ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι,
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἕψεται νῆας Ἀχαιῶν
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητιέτα Ζεὺς.”

190

195

ὃν δ' αὖ δῆμον ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ.
 “δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἳ σεο φέρτεροι εἰσὶ· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.

200

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοίρανος ἔστω,
 εἰς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.

205

[σκήπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.]^α

ὥς δ' γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
ἥχῃ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
ὃς ἔπεα φρεσὶ ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ᾗδῃ,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν,
ἀλλ' ὅτι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.
φολκὸς ἦν, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμω
κυρτῷ, ἐπὶ σπῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν
φοξὺς ἦν κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἐχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσῆι· 220

τῷ γὰρ νεκείεσκε. τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δῶ
ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.
“ Ἀτρεΐδῃ, τέο δὴ αὐτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; 225

πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξάιρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομέν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἴλίου υἱὸς ἄποινα, 230

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃ,
ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι. οὐ μὲν ἔοικεν
ἄρχὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασκόμεν υἱας Ἀχαιῶν.
ὦ πέπονες, κακ' ἐλέγχε', Ἀχαιῶδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235

οἰκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ἴδῃται
ἦ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί.”
[ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μὲγ' ἀμείνονα φῶτα,
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας·
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·

ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.]

ὣς φάτο νεκείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θερσίτης. τῷ δ' ὦκα παρίστατο διος Ὀδυσσεύς,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ.

“Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἔων ἀγορηγῆς
ἴσχεο, μῆδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειριώτερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

τῷ οἷα ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύεις,
καί σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις,
οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἦ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἱες Ἀχαιῶν.

[τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ῆσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ῆρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομένων ἀγορεύεις.]

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὦδε,
μηκέτ' ἐπειτ' Ὀδυσῇ κάρη ὥμοισιν ἐπείη,
μῆδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγῶς ἀγορήθην ἀεικέσσειν πληγῇσιν.”

ὥς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετὰφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνύθη, θαλερόν δέ οἱ ἔκφυγε δάκρυ,
σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκῆπτρου ὑπο χρυσεῖου. ὁ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασσαν.
ὦδε δέ τις εἶπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.

“ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.

οὐ θῆν' μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
νεκείων βασιλῆας ὀνειδείοισι ἐπέσσω.”

ὥς φάσαν ἡ πληθὺς, ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
 ἔσση σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίητο βουλὴν.
 ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοί
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑέεσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι·
 ὥς τε γὰρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 ἡ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάει σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295
 ἐνθάδε μμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσιζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήητε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
 ἡ ἑτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἧε καὶ οὐκί. 300
 ὅ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.
 χθιζά τε καὶ πρωΐζ' ὅτ' ἐς Αὐλίδᾳ νῆες Ἀχαιῶν
 ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,—
 ἡμεῖς δ' ἀμφιπερὶ κρήνην ἱερὸν κατὰ βωμούς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,—
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοίνος,
 σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατανίστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅλῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτῃ ἦν, ἡ τέκε τέκνα.

ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐλπεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας.
μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὃς περ ἔφηνεν·
λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.

315

320

[ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσὴλθ' ἐκατόμβας,]

Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν
' τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
ἡμῖν μὴν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητιέτα Ζεὺς,
ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

325

ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτα ἔτεα πολεμίζομεν αὖθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.'

κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

330

ἀλλ' ἄγε μίνυτε πάντες, ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὃ κε ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν."

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον—ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν—
μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

335

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ

"ὦ πόποι, ἣ δὴ παισὶ ἑοικότες ἀγοράασθε

νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολέμηια ἔργα.

πῇ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;

ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν

840

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

αὕτως γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος

εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν

ἄρχε· Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας,

345

τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν

νόσφιν βουλευώσ' (ἄνυσιν δ' οὐκ ἔσsetαι αὐτῶν)

πρὶν Ἀργοσδ' ἰέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο

νώμεναι ἧ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις· ἦε καὶ οὐκί.

φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι, ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 355 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἧς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ' ἐν μῆδεο πείθεό τ' ἄλλῳ
 360 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κε εἶπω.
 κριν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνων,
 ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσεαι ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
 365 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ' ἡ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
 ἡ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 "ἡ μὴν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν.
 370 εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 375 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δαίπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.
 εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὐ δέ τις ἵπποισιν δαίπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὐ δέ τις ἄρματος ἀμφὶ ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανηγμέριαι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρῃ.

οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα καμείται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὖξοον ἄρμα τιταίνων.
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μμινάξειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς."

390

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών,
 προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.

395

ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰειγενετῶν,
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρῃος.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πόνα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,

400

κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρότιστα καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

405

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοῖν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδη γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείετο.
 βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

410

τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 "Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοῦ θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 πρηγνέες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶξ λαζοίατο γαῖαν."

415

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὁ γ' ἔδεκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀλίσστον ὕφαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,

420

- αὔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 • δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοβέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστιοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀη καὶ σπλάγχχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 "Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι δὴ νῦν ταῦτα λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρόν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·
 ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 440
 ἴομεν, ὅφρα κε θάσσοι ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα."
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐδῃ διωτρεφέες βασιλῆες 445
 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγυῶ ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες ἐνπλεκέες, ἐκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι. ἐν δὲ σθένος ὤρσε ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.
 [ἦν τε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
 οὔρεος ἐν κορυφῇ, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγῇ
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ]

αἶγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.]

τῶν δ', ὡς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,

466

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πετερύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζοντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,

ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν

465

σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.

ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυριοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη.

[ἦύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,

αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἡλάσκουσιν

470

ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δένει,

τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί

ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.]

τοὺς δ', ὡς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες

ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῷ μιγέωσιν,

475

ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεθον ἔνθα καὶ ἔνθα

ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,

Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

[ἦύτε βοῦς ἀγέλῃφι μέγ' ἐξοχος ἐπλετο πάντων

480

ταῦρος (ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν),

τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,

ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἐξοχον ἡρώεσσιν.]

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

(ὕμεῖς γὰρ θεαὶ ἔστε πάρεστέ τε ἴστε τε πάντα,

485

ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν)

οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.

πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,

οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δέκα δὲ στόματ' εἶεν,

φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,

490

[εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο

θυγατέρες, μνησαίεσθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

οὐς αὖ νηῶν ἐρέω νηῆς τε προπάσας:]

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον
 Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,
 οἱ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αἰλίδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῳλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
 οἱ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 οἱ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἦδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἱ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
 οἱ τε Πλάταιαν ἔχον ἦδ' οἱ Γλίσαντα νέμοντο,
 οἱ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἱ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἱ τε Μίδειαν
 Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν.
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

οἱ δ' Ἀσπληδόν' ἔναιον ἰδ' Ὀρχομενὺν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἄρῃος,
 οὓς τέκε Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζειίδαο,
 παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
 Ἄρῃι κρατερῷ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάβρῃ.
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώντο.

αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 υἱὲς Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
 Κρίσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
 οἱ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἱ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο.
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 οἱ μὲν Φωκῆων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,

ἐγχείῃ δ' ἐκέαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς·
οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπλέοντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἱ ναίουσι πέρην ἱερῆς Ἐυβοίης.

οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείνοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαian
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δῖόν τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἥδ' οἱ Στύρα ναιετάασκον,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρης,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομῶντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσιν
θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσιν.

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα,
καδ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσε, ἐφ' ἐνὶ πίωνι νηῇ·
ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
κούροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὐ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθάνιος γένετ' ἀνὴρ
κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.

[στῆσε δ' ἄγων ἱν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὴν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίζην Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
οἳ τ' ἔχον Αἰγίαν Μάσητά τε κούροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίε, Ἰσόθεος φῶς,

Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
 συμπάντων δ' ἡγήετο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον εὐκτιμένας τε Κλεωνάς,
 Ὅρνεϊάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἑρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρείαν,
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχεν κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κυδιῶν, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 οὐνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν
 Φᾶρὶν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέεσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἑρατεινάς,
 οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἷ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἰτυλον ἀμφενέμοντο,
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίε ἦσι προθυμίῃσι πεποιθὺς,
 ὀτρύνων πολεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.

οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν
 καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὐκτιτον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσῆντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλῆος
 (στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἰ περ ἂν αὐταὶ
 μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ δοιδὴν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαβον κιθαριστύν),
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,

τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἰστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἄνδρες ἀγχιμαχηταί,
 οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
 Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφί θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

605

610

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰ νηυσὶν
 ὄσσον ἐφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινος ἐσχατώσῃ
 πέτρῃ τ' Ὀλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἑέργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἄνδρ' ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
 υἱὲς δ' μὲν Κτεάτου δ' δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνες,
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχεν κρατερός Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθέneos Αὐγηιάδαο ἀνακτος.

615

620

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Φυλείδης, ὃν ἔτικτε δῖος φίλος ἱππότης Φυλεὺς,
 ὃς ποτε Δουλιχίονδ' ἀπενάσσατο πατρί χολωθείς.
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

625

630

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἱ τ' ἠπειρον ἔχον ἡδ' ἀντιπέραϊα νέμοντο.

635

τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνώδεκα μυλτοπάφροϊ.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλεον ἠδὲ Πυλὴν
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν·
οὐ γὰρ ἔτ' Οἰῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

640

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις ἐν ναιεταούσας,
ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεΐφοντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

645

650

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἥς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκε Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληΐη,
τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζήων.

655

660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἥδη γηράσκοντα, Δικύμνιον ὄζον Ἄρῃος.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλῆσαν γὰρ οἱ ἄλλοι
υἱέες υἰωνοὶ τε βίης Ἡρακληΐης.

665

αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ῥῆκεν καταφυλαδόν, ἥδὲ φίληθεν
ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἀνάσσει.
[καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]

670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἕϊσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόπου τε ἀνακτος,
Νιρεὺς δὲ κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν

75

B

TF

2

7

1

1.

690

695

700

705

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

710

οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δία γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελῖας θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

715

οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχέϊαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων ἐν εἰδῶς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ ἐκάστη πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων ἐν εἰδότες Ἴφι μάχεσθαι.

720

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κείμε κράτερ' ἄλγεα πάσχων,
Δήμῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
ἐνθ' ὃ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἀνακτος.

725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μῆδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Ὀϊλῇ πτολιπόρθῳ.

οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες,
ἱητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἥδὲ Μαχάων.

730

τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

735

οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ορθὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθῷ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἡματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήντας,

740

τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεςσι πέλασσαν —
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Δεοντεὺς ὄζος Ἀρης,

νίος ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο.

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δυωκαεῖκοσι νῆας
τῷ δ' Ἐνυῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἱ περὶ Δωδώνην δυσχεύμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἱ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ.

750

οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσσεται ἀργυροδύνη,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἥντ' ἔλαιον
ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

755

Μαγνήτων δ' ἦρχεν Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός,
οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναῖεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευεν,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἄρ τῶν ὅχ' ἄριστος ἦν, σύ μοι ἔννεπε, μοῦσα,
αὐτῶν ἧδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

760

ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Ἐὺμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας
τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

765

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν
κεῖτ' ἀπομνηΐσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέσιν ἰέντες
τόξοισίν θ'. ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασι οἷσι ἕκαστος,
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
ἔστασαν, ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κείτο ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἀρχὸν ἀρτίφιλον ποθέοντες
φάιτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδὲ μάχοντο.

770

775

οἱ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο
καὶ δ' ὑποστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραίνῃ

780

χωμένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἱμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώεος ἔμμεναι εἰνᾶς.
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μᾶλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

785

Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ Ἀλεγεινῇ·
οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες ὁμηγερέες, ἥμῃν νέοι ἥδ' ἐ γέροντες.

790

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
εἷσατο δὲ φθογγὴν νῆϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὅς Τρώων σκοπὸς Ἴζε, ποδωκείῃσι πεποιθὺς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
δέγμενος ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.

795

τῷ μιν εἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοι εἰσίν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μᾶλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πῶ τοιῶνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπῳπα·
λίην γὰρ φύλλοισι εἰοκότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.

800

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων
τοῖσι ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.”

805

ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠϊγνντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

810

ἔστι δέ τις προπάρειθε πόλεος αἰπεία κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἣ τοι ἄνδρες Βατίειαν κυκλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἥδ' ἐπίκουροι.

815

Τρῳσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι

λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὐς πάϊς Ἀγχίσαιο
Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτῃ,
Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύνω Ἀντήνορος υἱε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσθήσιοι,
Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἀδρηστὸς τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ,
υἱε δύνω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδη μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τῷ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
καὶ Σηιστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὐθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσῖος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσῖος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

Ἴππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον.
τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πυλαῖός τ' ὄζος Ἀρης,
υἱε δύνω Λήθιοι Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως,
ὄσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.

Εὐφῆμος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶων,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος,
Ἀξιοῦ οὐ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο

ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυνίους. 855

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσι ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860

ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραίζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος θεοειδής
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῖνι μάχεσθαι.

Μήροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Αντιφος ἡγησάσθην,
 υἱε Ταλαιμέneos, τὼ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
 οἳ καὶ Μήρονας ἦγον ὑπὸ Τμῶλῳ γεγαῶτας. 865

Νάσσης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάσσης ἡγησάσθην, 870

Νάσσης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱεν ἥντε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε daίφρων. 875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινηέντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσι ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
ἥύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἱ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων,
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρονσαι·
ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρῶσιν μὲν προμάχizen Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εἰρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
ττανάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἰ περ ἂν αὐτόν

σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσι ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείπτην.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής 30

ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγῃ φίλον ἦτορ,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς,
 ὥς αὖτις καθ' ὁμιλον ἔδυν Τρώων ἀγερώχων
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.

35

τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἔπεσσιν.

“ Δύσπαρι εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἡπεροπευτά,
 εἵψ ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. 40

καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἦ που καγχαλώωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή. 45

ἦ τοιάσδε ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν

πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,

μυχθεῖς ἄλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνήγες

ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,

πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ, 50

δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ ;

οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον ;

γνοίης χ' οἶον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.

οὐκ ἂν τοι χραίσμοι κίθαρις τά τε δῶρ Ἀφροδίτης,

ἦ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κόνιῃσι μιγείης. 55

ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής

“ Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,

αἰεὶ σοὶ κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστὶν ἀτειρής,

ὅς τ' εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνη

τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἃν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαίιοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ

605

ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

610

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον,
ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινος ἐσχατώσῃ
πέτρῃ τ' Ὀλυνίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἑέργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
νῆες δ' μὲν Κτεάτου δ' δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνες,
τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχεν κρατερός Διῶρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
νιὸς Ἀγασθέneos Αὐγηιάδαο ἀνακτος.

615

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἄντα,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηί,
Φυλεΐδης, ὃν ἔτικτε διίφιλος ἱππότα Φυλεὺς,
ὃς ποτε Δουλιχίονδ' ἀπενάσσασθε πατρὶ χολωθεῖς.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

625

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχέϊαν,
οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἥδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἱ τ' ἡπειρον ἔχον ἥδ' ἀντιπέραια νέμοντο.

630

τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μυλτοπάρηοι.

635

Αἰτωλῶν δ' ἡγήετο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
οἱ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἥδ' Πυλὴνην
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν
οὐ γὰρ ἔτ' Οὐῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

640

Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις ἐν ναιεταούσας,
ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεΐφοντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

645

650

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡὺς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκε' Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληΐῃ,

655

τὴν ἄγει' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄστυα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.

660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπύκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἦδη γηράσκοντα, Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος.

αἰψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
υἱέες υἰωνοὶ τε βίης Ἡρακληΐης.

665

αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν
ἐκ Διός, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἀνάσσει.

[καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]

670

Νηρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἕσας,
Νηρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόπου τε ἀνακτος,
Νηρεὺς δὲ κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν

τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός.

οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἱε δῶν Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος.

τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἱ τ' Ἄλωνα οἱ τ' Ἀλόπην οἱ τε Τρηχίνα νέμοντο,
οἱ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' οἱ γ' οὐ πολέμου δυσηχέος ἐμνῶοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιοτο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
υἱέας Εὐθηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος.

τῆς δ' γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
ἀγχιάλόν τ' Ἀντῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
ζωὸς ἐὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δὲ κτάνε Δάρδανος ἀνὴρ
νῆος ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρῃος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
ὀπλότερος γενεῇ· δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων

[ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
θεύοντο ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα.]

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

710

οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν,
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δία γυναικῶν
Ἀλκηστις, Πελῖας θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

715

οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων ἐν εἰδῶς,
ἑπτὰ νεῶν ἐρέται δὲ ἐκάστη πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων ἐν εἰδότες Ἴφι μάχεσθαι.

720

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κείμετο κράτερ' ἄλγεα πάσχων,
Δῆμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.

ἔνθ' ὃ γε κείτ' ἀχέων τάχα δὲ μνήσεσθαι ἐμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἄνακτος.

725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μῆδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Οἰλῇ πτολιπόρῳφ.

οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,

οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλίης,

730

τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,

ἱητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἥδὲ Μαχάων.

τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,

οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,

735

τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,

Ορθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

740

υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,

τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθῷ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια

ἡματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,

τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε —,

οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἀρης,

υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο.

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δυωκαίκοσι νῆας·

τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,

οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο, 750

οἱ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,

ὅς ῥ' ἐς Πηνεῖον προῖεῖ καλλίρροον ὕδωρ.

οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδύη,

ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡνὶ ἔλαιον·

ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχεν Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός,

οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

ναῖεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν,

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 760

τίς τ' ἄρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, μοῦσα,

αὐτῶν ἡδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,

τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,

ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἵσας· 765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.

ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,

ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,

ἵπποι θ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν

κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν

Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέσιν ἰέντες

τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασι οἷσι ἕκαστος, 775

λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,

ἔστασαν, ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων

ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἀρχὸν ἀρήϊφίλον ποθέοντες

φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδὲ μάχοντο.

οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780

καὶ δ' ὑποστανάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραῖνψ

χωμένῃ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἰμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εἰνᾶς.
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἔρχομένων· μάλᾳ δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.

7

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἄλεγεινῇ·
οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.

7

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
εἶσατο δὲ φθογγὴν υἱὲ Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
δέγμενος ὑπὸ πτενέσσιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.

7

τῷ μιν εἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοι εἰσίν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλῖαστος ὄρωρεν.
ἡ μὲν δὴ μάλᾳ πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισι ἑοικότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχισόμενοι προτὶ ἄστυ.

8

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσι ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἰσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.”

8

ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
αἰψὰ δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠϊγύνντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

8

ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεος αἰπεία κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἢ τοι ἄνδρες Βατίειαν κυκλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης
ἔνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
Πριάμιδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι

λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς πάις Ἀγχίσαιο
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτῃ, 820
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύνω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδῆς
 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσθήποιο, 825
 Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτυεῖαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινωθώρηξ, 830
 υἱε δύνω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδη μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τῷ δέ οἱ οὗ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
 καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων, 840
 τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον.
 τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πυλαῖός τ' ὄζος Ἄρης,
 υἱε δύνω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως, 845
 ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔργει.

Εὐφῆμος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
 Ἀξιοῦ οὐ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο

ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσι ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860

ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραίζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής
 τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήρσιω αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 υἱε Ταλαιμέneos, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
 οἳ καὶ Μήρνας ἦγον ὑπὸ Τμῳλῷ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοαῖς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα. 870

τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
 Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,

ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱεν ἥτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσι ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
ἥτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἱ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων,
ἄνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρονται·
ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

5

εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὥρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.

10

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρῶσιν μὲν προμάχizεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δούρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.

15

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάρειθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβάντα,
οἷς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εἰρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἰ περ ἂν αὐτόν

20

25

σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσι ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξύν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής 30

ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγῃ φίλον ἦτορ,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς,
 ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.

35

τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἔπεσσιν.

“ Δύσπαρι εἶδος ἄριστε, γυναιμανές ἡπεροπευτά,
 εἴθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. 40

καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἦ που καγχαλώωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή. 45

ἦ τοιῶσδε ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἄλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐεידέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,

50

πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ,
 δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ' οἶοι φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμοι κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἦ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55

ἀλλὰ μάλα Τρῶες δευδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 “Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 αἰεὶ σοὶ κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστὶν ἀτειρής,
 ὅς τ' εἴσω διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνη

νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοι ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 ὅσσα κεν αὐτοῖ δῶσι, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν ἥδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 ξυμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαΐδα καλλιγύναικα.”

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσα
 καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κούροι Ἀχαιῶν·
 στεύται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἴσχοντο μάχης ἀνέω τε γένοντο
 ἐσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 οἴους ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.”

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 “κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει

θυμὸν ἔμον· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 εἶνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
 ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 οἴσσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
 γῇ τε καὶ ἡλίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον. 105
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται·
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται." 110
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῳεῖς τε,
 ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο. τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δὺν κήρυκας ἔπεμπεν
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προτὴ κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἥδ' ἄρνα κέλευεν
 οἰσέμεναι· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίῳ. 120
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλὲν ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχεν κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινεν, 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμίων.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
 "δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺδακρυν Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,

οἱ δὲ νῦν ἔαται σιγῇ—πόλεμος δὲ πέπανται—
 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
 τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.”

ὥς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἡμερον ἔμβαλε θυμῷ
 ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἡδὲ τοκῆων.
 αὐτίκα δ' ἀργενῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
 ὥρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἶη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
 Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
 γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοί, τεττίγεσσι ἐοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
 δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
 τοιοῖ ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 “οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἑυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεαῖς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσιν ὅπως πῆμα λίποιτο.”

ὥς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ.
 “δεῦρο πάροισ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵξευ ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε·
 οὐ τί μοι αἰτίη ἐσσί· θεοὶ νῦ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅς τις ὃδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
 ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μεῖζονες ἄλλοι ἔασιν,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.”

170

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν.

“ αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε·

ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅππότε δεῦρο

νιέῃ σφ' ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα

παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν.

175

ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάξ.

οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,

ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.

δαῖρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.”

180

ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἡγάσσατο, φώνησέν τε

“ ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,

ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.

ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσῆλυθον ἀμπελόεσσαν,

ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,

185

λαοὺς Ὀτρήος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,

οἳ ῥα τότε στρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην

ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·

ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.”

190

δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός

“ εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὃδ' ἐστίν,

μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

εὐρύτερος δ' ὥμοισι ἰδὲ στέρνοισι ἰδέσθαι.

τεύχεα μὲν οἳ κείμεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

195

αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλείται στίχας ἀνδρῶν.

ἄρνεῖν μιν ἐγὼ γε εἴσκω πηγεσιμάλλῃ,

ὅς τ' οἶων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννῶν.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα

“ οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,

200

ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης

εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.”

τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ῥῆδα

“ ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·

ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δίος Ὀδυσσεύς.

σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένῳ γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 σκῆπτρον δ' οὗτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἱή
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσι ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆί γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος.
 [οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.]”

τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός
 “ τίς τ' ἄρ' ὁδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους; ”

τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν,
 “ οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν.

Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.

πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.

νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρώ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,

οὓς κεν εὐ γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,

Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.

ἦ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,

ἦ δειρῷ μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν,

νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,

αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἃ μοι ἔστιν."

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245

ἄρνε δύνω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,

ἀσκήν ἐν αἰγείῳ. φέρε δὲ κρητῆρα φαεινόν

κῆρυξ Ἰδαίος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα,

ῥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν.

"ὄρσεο Λαομεδοντιάδῃ. καλέουσιν ἄριστοι 250

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

εἰς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε.

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος

μακρῆς ἐγχείρῃσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·

τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο. 255

οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες

ναίομεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται

"Ἄργος εἰς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα."

ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρωι, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις

ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260

ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·

πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.

τὼ δὲ διὰ Σκαίων πεδίοιο ἔχον ὠκείας ἵππους.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,

ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265

εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ῥρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κῆρυκες ἀγανοὶ

ὄρκια πιστὰ θεῶν ξύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

μῖσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,

ἧ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,

ἀρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα

κῆρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἄριστοις.

τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών. 275

"Ζεῦ πάτερ Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ἠέλιός θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις,

καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἄνθρωποις τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά. 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἔοικεν,
 ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 αὖθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.”

ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνων τάμε νηλεὶ χαλκῷ.
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἧδ' εὖχοντο θεοῖς αἰειγένετ' ἦσαν.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε.
 “Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
 ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὥς ὅδε οἶνος, 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμείεν.”

ὥς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραΐαινε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν.
 “κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
 ἦ τοι ἐγὼν εἰμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν 305
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῃ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.”

ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω
 παρ' δέ αἱ Ἀντήνων περικαλλέα βῆσ' εἰς δίφρον.
 πῶ μὲν ἄρ' ἀφόρροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο

Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ διὸς Ὀδυσσεύς
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὑπότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.

315

“Ζεῦ πάτερ Ἰδοῖθην μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ὑπότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῖναι δόμον Ἀῖδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.”

320

ὣς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 διψ' ὀρώων Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.

325

οἱ μὲν ἔπειθ' ἔζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστου
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο
 αὐτὰρ ὁ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσέτο τεύχεα καλὰ
 διὸς Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡνκόμοιο.

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.

330

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

335

εἶλετο δ' αἰκίμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὧς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήμιος ἔντε' ἔδυνεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχώοντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοῖς.

340

καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος· προτὴ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔιστην
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ

Ἄτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί
 “Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ’ ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ εἰσὴν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαυδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺς δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δὲ κλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὖ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυνφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἄτρεΐδης δ’ ὦμωξε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 “Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
 ἦ τ’ ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤλχθη παλάμηφι ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσα.”

ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασειῆς,
 ἔλκε δ’ ἐπιστρέψας μετ’ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 ὃς οἱ ὑπ’ ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης·
 καὶ νῦ κε εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ’ ὁξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοιο·
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ’ ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ’ ἦρως μετ’ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥῖψ’ ἐπιδινήσας, κόμισαν δ’ ἐρίηρες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ὃ ἄψ’ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχει χαλκείῳ. τὸν δ’ ἐξήρπαξ’ Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ’ οἷς τε θεός, ἐκάλυψε δ’ ἄρ’ ἠέρι πολλῇ,
 καδ’ ὃ εἰς ἐν θαλάμῳ ἐνώδεϊ κῶεντι.

αὐτῇ δ’ αὖθ’ Ἑλένην καλέουσ’ ἴε. τὴν δὲ κίχανεν
 πύργῳ ἐφ’ ὑψηλῇ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.
 θεοὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,

γῆρὴ δέ μιν εἰκνῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν,
 εἰροκόμῃ, ἣ οἱ Λακεδαῖμονι ναιεταούσῃ
 ἥσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
 τῇ μιν ἔεισαμενῃ προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ.
 “δεῦρ' ἴθι· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 390
 κείνος δ' γ' ἐν θαλάμῃ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόν γ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ' ἢ ἐχοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.”

ὧς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
 395
 καὶ ῥ' ὧς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 “δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;
 400
 ἦ πῇ με προτέρω πολίων ἐν ναιομενάων
 ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηρονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἰκαδ' ἄγεσθαι,
 405
 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέσθης;
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μῆδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἷζνε καὶ ἐφύλασσε,
 πῆς δ' κέ σ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.
 410
 κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη—
 κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.”

τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ
 “μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 415
 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἔκπαγλα φίλησα,
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μῆτιςομαι ἔχθεα λυγρά,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι.”

ὧς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῷ ἀργῇτι φαεινῷ
 σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
 αἶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλεῖ ἵκοντο,

ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἥ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δια γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 ἄντ' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 ἔνθα καθίζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσπε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ.
 “ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὠφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμεῖς κρατερῷ ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηιφίλου Μενελάου
 σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηιφίλον Μενέλαον
 ἐξαὐτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύεσθαι κέλομαι, μῆδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν ἢ δὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.”

τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
 “μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνιπτε.
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν ξὺν Ἀθῆνῃ,
 κείνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν εὐνηθέντες·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὠδέ γ' ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
 νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ,
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.”
 ἦ ῥα, καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοίτις.

τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ ἐοικώς,
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὴν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἢ δ' ἐπικούροι.
 ἣ μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου·

ἡμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἣν τιν' εἴκεται,
ἣ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται." 460
ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Δ.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῃ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐκποχέει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπάεσσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζμεν Ἥρην
κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων.

“δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνῃ.
ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμευίδης Ἀφροδίτῃ
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κήρας ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
ὄρσομεν, ἣ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλλωμεν.
εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
αὖτις δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”

ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ.
πλησῖαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἦ τοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
σκιζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
Ἥρῃ δ' οἶκ' ἔχαδε στήθεος χόλον, ἀλλὰ προσηΐδα

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

25

πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢ δ' ἀτέλεστον,

ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρωσα μόγῃ, καμέτην δέ μοι ἵπποι

λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῃ κρὰ τοῖο τε παισίν.

ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

30

“ δαυμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες

τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις

Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐκτείμενον πτολίεθρον.

εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρά

ἄμὸν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας

35

ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νείκος ὀπίσσω

σοὶ καὶ ἔμοι μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται,

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι

40

τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,

μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι.

καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

ναυετάουσι πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

45

τάων μοι περὶ κῆρι τίσκετο Ἴλιος ἱρή

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς θυμμελίῳ Πριάμοιο.

οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,

λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ

50

“ ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολλὴ φίλταταί εἰσι πόλῃς,

Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρνώγνια Μυκῆνη·

τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·

τάων, οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.

[εἰ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰμὶ διαπέρσαι,

55

οὐκ ἀνὺ φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἐσσί.]

ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·

καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν ὅθεν σοί,

καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης

ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις

κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγὼ σὺ δ' ἐμοί, ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίᾳ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνέει,
 πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”

65

ὥς ἔφατ', οὐ δ' ἀπίθησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”

70

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα.

οἶον δ' ἄστέρ' ἔηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,

75

ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέι λαῶν,

λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἵενται·

τῷ εἰκυῖ ἦξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,

καδ' δ' ἔθωρ' ἐς μέσσον. θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

80

ὦδε δέ τις εἶπεςκε ἰδὼν ἐς πλησιον ἄλλον.

“ἢ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἢ φιλότῃ μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὃς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.”

ὥς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.

85

ἢ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὁμιλον,

Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.

εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

ἔστεωτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων

90

λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ῥοάων.

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ἢ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;

τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,

πᾶσι δέ κεν Τρώεσσι χάριν καὶ κῆδος ἄροιο,

95

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλεῖ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 εἴ κε ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν
 σφ' βέλει δμηθέντα πυρὴς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς ἄστυ Ζελεΐης."

100

ὥς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πείθεν.

αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐύσοον ἰξάλου αἰγός
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρη.

105

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

110

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν

πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν.

115

αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰόν
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἴψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν οἰστόν,
 εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς ἄστυ Ζελεΐης.

120

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστός
 ὀξυβελής, καθ' ὁμίλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

125

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίη,
 ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνεν.
 ἥ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ·
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήρος ὀχῆις

130

χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.

ἐν δ' ἔπεισε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς ὀιστός·

διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλλάτο δαυδαλέοιο,

135

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαυδάλου ἡρήρειστο

μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,

ἣ οἱ πλείστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἷσατο καὶ τῆς.

ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀιστὸς ἐπέγραψεν χρῶα φωτός,

αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.

140

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μῆνῃ

Μηρονὶς ἡὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππῳ·

κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο

ἵππητες φορέειν βασιλῇ δὲ κεῖται ἄγαλμα,

ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·

145

τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ

εὐφυνέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ὥς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.

ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφίλος Μενέλαος·

150

ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,

ἄσφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,

χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἐταῖροι·

“φῖλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,

155

οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,

ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.

οὐ μὴν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἱμά τε ἀρνῶν

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,

160

ἐκ δὲ καὶ ὁψὲ τελαί, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,

σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμελίῳ Πριάμοιο,

165

Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,

αὐτὸ ἐπισσεῖσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν

τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·

ἀλλά μοι αἶνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
εἴ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳασὶ λίπομεν
Ἀργεῖην Ἑλένην. σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορέοντων
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο
'εἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν 180
ξὺν κευῆσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.'
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."

τὸν δ' ἐπιβαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναῖολος ἥδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"εἰ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε.
ἔλκος δ' ἱητὴρ ἐπιμάσσεται, ἥδ' ἐπιθήσει 190
φάρμαχ' ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων."

ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα
"Ταλθύβι, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρείος υἱόν, 195
ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200
ἔστεῶτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.

ἀγχού δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὄρσ' Ἀσκληπιάδῃ. καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήμιον Ἀτρείος υἱόν,
ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
Τρώων ἢ Δυκίων, τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος."

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῦν ὄρινεν,
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὁμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅτι ξανθὸς Μενέλαος
βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγῆγεράβ' ὅσσοι ἄριστοι
κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ισόθεος φῶς,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
λύσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἥδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὃθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδώς
πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν
οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπείδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο,
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχήμεν ὅπποτε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα.
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.

καί ῥ' οὗς μὲν σπείδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν.

"Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θυρίδος ἀλκῆς
οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός,
ἀλλ' οἱ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν ἢ τοι αὐτῶν τέρενα χρόα γυῖες ἔδονται,

ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶ πτολίεθρον ἔλωμεν."
οὓς τινες αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμου,

τοὺς μάλα νεικεῖσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

“ Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἐλεγχείες, οὐ νυ σέβεσθε;
τίφθ’ οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἥντε νεβροί,
αἱ τ’ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
ἔστᾱσ’, οὐδ’ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

245

ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
εἰρύατ’ εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἴδῃτ’ εἰ κ’ ὑμῖν ὑπέσχη χεῖρα Κρονίων; ”

ὥς ὁ γε κοῖρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
ἦλθε δ’ ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.

250

οἱ δ’ ἄμφ’ Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συὶ εἵκελος ἀλκὴν,
Μηριόνης δ’ ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ’ Ἰδομενῆα προσήδα μελιχίοισιν.

255

“ Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπάλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμφῃ ἢ δ’ ἀλλοίφῃ ἐπὶ ἔργῳ
ἢ δ’ ἐν δαίθῃ, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κερῶνται.

260

εἰ περ γάρ τ’ ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔστηχ’ ὥς περ ἐμοὶ, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγῃ.
ἀλλ’ ὄρσεν πόλεμόνδ’ οἷος πάρος εὐχέαι εἶναι. ”

τὸν δ’ αὖτ’ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦρδα

265

“ Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ’ ἄλλους ὥτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ’, ἐπεὶ σύν γ’ ὄρκι ἔχευαν
Τρῶες. τοῖσιν δ’ αὖ θάνατος καὶ κῆδ’ ὀπίσσω
ἔσσειτ’, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο. ”

270

ὥς ἔφατ’, Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
ἦλθε δ’ ἐπ’ Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
ὥς δ’ ὅτ’ ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἔοντι μελάντερον ἤυτε πίσσα
φαίνεται' ἰὼν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν
ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·

τοιαὶ ἅμ' Αἰῶντεςσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280

δήιον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ Αἶαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶι μὲν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν—οὐ τι κελεύω
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετε ἱφί μάχεσθαι.

εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπαλλον,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσσει πόλις Πριάμοιο ἄνακτος 290

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ἀλοῦσά τε περθομένη τε.”

ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.

ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι, 295

ἅμφι μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Αἰμονά τε κρείοντα Βιάντά τε ποιμένα λαῶν.

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἱπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,

ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν, 300

ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.

ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοῦς ἱπποὺς ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.

“ μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθώς

οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρῶεσσι μάχεσθαι, 305

μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε

ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἔτερ' ἄρμαθ' ἱκνται,

ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον οὕτως.

ὦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,

τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”

ὥς ὃ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδῶς. 310

καὶ τὸν μὲν γήθησε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ γέρον, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὥς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.”

315

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
“Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτός
ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίῳνα κατέκταν.
ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα θεοὶ δύσαν ἀνθρώποισιν.
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἥδ' ἐκελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμείο
ὀπλότεροι γεγῆασι πεποίθασιν τε βέηφιν.”

320

325

ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρέχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὐρ' υἱὸν Πετewῷ Μενεσθῆα πλήξιππον
ἔστεωτ'. ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς.
αὐτὰρ δ' πλησίον ἐσθήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἄλαπαδναί
ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον ξυνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
ἔστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθῶν
Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
τοὺς δὲ ἰδὼν νεέκεσσε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

330

335

“ὦ νιὲ Πετewῷ διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτύσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
σφῶιν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔοντας
ἑστάμεν ἥδ' ἐμᾶχης καυστειρῆς ἀντιβολήσαι·
πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμείο,
ὅππότε δαῖτα γέρονσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλῆα κρέα ἔδμεναι ἥδ' ἐκπέλλα
οἴνου πινέμεναι μελιθεός, ὄφρ' ἐθέλητον.

345

νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ἡμῶν προπάρουθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350

πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ; ὅππότε Ἀχαιοί
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξιν Ἄρῃα,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ εἰ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων. σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάξεις.” 355

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥς γινῶ χωμένοιο· πάλιν δ' ὁ γε λάξτο μῦθον·
 “ διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικεῖω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἥπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγώ περ·
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπίσθεν ἀρεσσόμεθ', εἰ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.”

ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα 365

ἑστέωτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος Καπανήιος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσσε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “ ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370

τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας ;
 οὐ μὴν Τυδέϊ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἱ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώ γε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375

ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξείνος ἅμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἱ ῥα τότε στρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον 380

ἀλλὰ Ζεὺς ἔτραψε παραΐσια σήματα φαίνων.
 αἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖν,
 ἐθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.

αὐτὰρ ὃ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλείης. 385

ἐνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390

οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμείοι, κέντορες ἵππων,
ἄψ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν
υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὴν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἱη οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος. ἀλλὰ τὸν υἱόν
γείνατο εἰο χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω." 400

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανήος ἀμείψατο κυδαλίμοιο
"Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι. 405
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἄρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ." 410

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοί 415
Τρῶας δηρώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ξύν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
δεινὸν δὲ βράχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἄνακτος

ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

ὥς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην
ὥς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσι ἕκαστος

ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν—οὐδέ κε φαίης
τόσπον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν—

σιγῇ δειδιότες σημάτωντας. ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥς τ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

ἄζηχες μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρῶν,

ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,

ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.

ᾠρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Δειμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμανῖα,

Ἄρεος ἀνδροφόνου κασιγνήτη ἐτάρη τε,

ἧ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

ἧ σφιν καὶ τότε νέικος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω

ἐρχομένη καθ' ὁμιλον, ὀφέλλουσα στόνον αἰδρῶν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,

σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν

χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

ἐνθα δ' αἶμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν

ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες

ἐς μισγάγκειαν ξυμβύλλετον ὀμβριμον ὕδωρ

κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·

τῶν δέ τε τηλόσε δούπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε πομπήν·

· ~~ὅς~~ τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.

πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον
 τὸν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὁστέον εἰσω
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβεν κρείων Ἐιλεφῆνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων λελιημένος ὄφρα τάχιστα
 τεύχεα συλήσειε. μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὀρμή·
 νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.

460

465

ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοισ ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

470

ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδῆθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι.

475

τούνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μιννθαδῖος δὲ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

480

πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺς δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἰγείρος ὥς,

ἦ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 λείῃ, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτην κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἦ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὁμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεύς ἐσθλὸν ἑταῖρον
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·

485

490

ἤριπε δ' ἄμφ' αἰτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 495

στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἄμφι ἔ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὤκειάων. 500

τόν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
κόρσην· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
δούπησεν δὲ πεσών, ἡράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ· 505
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
ἔθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας
“ ὄρνυσθ', ἵππόδαμοι Τρῶες· μὴ εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
οὐ μὲν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἠγκόμοιο
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”

ὥς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια, 515
ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

ἔνθ' Ἀμαρυνκεῖδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν.
χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόνετι
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείροος Ἰμβρασιδῆς, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει· 520
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
ἄχρῃς ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐνκονίησιν

κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείροος, οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
στέρονον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.

ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
 τῷ δ' γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρήκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔμεγαν περ ἑόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυόν
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 ὥε τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦ τοι ὃ μὲν Θρηκῶν ὃ δ' Ἑπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

530

535

ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιο μετελθών,
 ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεί χαλκῷ
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

540

ΙΛΙΑΔΟΣ

Ε.

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαίε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
ᾤρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύνω δέ οἱ νιέες ἦσθην,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχῃς ἐν εἰδότε πάσῃς.
τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὤρμηθήτην,
τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιον, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐη δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκή
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δέφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλῆψας,
- δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.

ἵππους δ' ἐξέλασας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἱὲ Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσα ἐπέσσι προσσηύδα θοῦρον Ἄρηα.

25

30

“Ἄρες ἄρές, βροτολοιγὲ μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαλῶμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.”

ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
 τὸν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπ' ἠϊόνετι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δὲ κλῖναν Δαναοί. ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρχον Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

35

40

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαίστον ἐνήρατο, Μήρονος υἱόν
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

45

τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες,
 υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαί, ἧσιν τὸ πρὶν γε κέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 πρόσθε ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἥριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

50

55

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱόν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα

τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη
 ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἰσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
 οἳ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιὸν ἥ δὲ διαπρό
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

65

Πηδαῖον δ' ἄρ' ἐπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δὲ τρέφε διὰ Θεανώ,
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ῥ.

70

τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεί δουρί·
 ἀντικρὺς δ' ἂν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

75

Εὐρύπυλος δ' Εὐναιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρον
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐναιμόνος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθε ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δὲ ξέσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

80

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,
 ἥε μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θύνη γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικώς
 χειμάρρῳ, ὃς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν
 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.

85

90

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
 θύνειντ' ἄμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,

95

αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐπιταίνεται καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκος γύαλον· διὰ δὲ πτάτο πικρὸς οἰστός,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
“ ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάλθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδὲ ἐ φημί
δήθ' ἀνσχῆσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
ᾤρσε ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.” 105

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήιον υἱόν
“ ὄρσο, πέπον Καπανηιάδῃ. καταβήσαιο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὅμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστόν.” 110

ὥς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
πὰρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐξέρυσ' ὦμον·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότε ἔπειτ' ἡρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
“ κλυθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτῶνη. 115
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηΐφ' ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμέ φίλαι, Ἀθήνη,
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶν
δερὸν ἔτ' ὀψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.” 120

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
“ θαρσέων νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώιον ἦκα 125
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵπποτα Τυδεύς.
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' ἐν γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, εἰ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.”

ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδεΐδης δ' ἐξαυτὶς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα
 ὄν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις δίεσσω
 χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσω·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρήμια φοβεῖται·
 αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς.
 ὥς μεμαῶς Τρῶεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

ἔνθ' ἔλε Ἀστυνόον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί,
 τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πληῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἡδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολυῖδον,
 νιέας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνειρούς,
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θώονά τε Φαίνοπος νιέ,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἔνθ' ὁ γὰρ τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμόν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόνυ καὶ κῆδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
 δέεζατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτήσιν δατέοντο.

ἔνθ' νίας Πριάμοιο δῖω λάβε Δαρδανίδαο,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, Ἐχήμενά τε Χρομίον τε.
 ὥς δὲ λέων ἐν βοῦσι θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βόός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδεὸς υἱός
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδον μετὰ νῆας ἐλαύνειν.

τὸν ἰδὼν Αἰνείας ἀλαπαῶντα στίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ' ἔμιν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεάων
 Πάριον ἀντίθεον διζήμενος εἰ που ἐφεύροι.

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἦῤα. 170

“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξα ἰδὲ πτερόεντες διστοί
καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἄφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὃς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστί κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
ἱρῶν μὴνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“ Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα εἰσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' ἢ θεὸς ἐστίν.
εἰ δ' ὁ γ' ἀνὴρ ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός·

οὐχ ὁ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ ἐλυμένος ὦμος,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.

ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
δεξιόν, ἀντικρὺς διὰ θώρηκος γυάλοιο, 190
καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀἰδωνῇ προῖάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νῦν τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.

ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι 195
πέπτανται· παρὰ δέ σφι ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι
ἐστᾶσιν κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.

ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐν ποιητοῖσιν·
ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα 200
ἀρχεῦν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν—
ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευοῖατο φορβῆς
ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ᾧδην.
ὣς λῆπον, αὐτὰρ πεζὸς εἰς Ἴλιον εἰλήλουθα,

τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα μῆλλον δηήσειν. 205

ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
ἀτρεκές αἰμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγεια δὲ μᾶλλον.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
ἤματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210

ἤγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖφ.
εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
πατρὶδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην 215
χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ."

τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα
"μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως
πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220

ἀλλ' αἶψ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὄφρα ἴδῃαι
οἶοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι·
τῷ καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὐτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομῆδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' αἶγε νῦν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι ὄφρα μάχωμαι·
ἡὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῷ ἵππῳ· 230
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
μὴ τὼ μὲν δαΐσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶι δ' ἐπαίξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός 235

αὐτῷ τε κτείνει καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ ἄρματα καὶ τεῷ ἵππῳ,
τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρί."

ὥς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
ἑμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκείας ἵππους. 240

τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
αἴψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“Τυδείδῃ Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἄνδρ’ ὁρώ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ὣν ἀπέλεθρον ἔχοντας. ὃ μὲν τόξων ἐὺ εἰδώς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ’ αὖτε Δυκάονος εὐχεται εἶναι·
Αἰνεΐας δ’ υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσιος
εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ’ Ἀφροδίτη.
ἄλλ’ ἄγε δὴ χαζώμεθ’ ἐφ’ ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως
θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.”

τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“μή τι φόβονδ’ ἀγόρευ’, ἐπεὶ οὐδὰ σέ πεισέμεν οἶω·
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπειρον ἐστίν.
ὀκνεῖω δ’ ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὕτως
αὐτίον εἰμὶ αὐτῶν· τρεῖν μ’ οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτῳ δ’ οὐ πείλιν αὐτίς ἀποΐσεται ὠκείας ἵπποι
ἄμφω ἀφ’ ἡμεῖων, εἰ γ’ οὖν ἕτερός γε φύγησι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
εἰ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ

ἄμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ ταῦτα μὲν ὠκείας ἵππους
αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τεΐνας,
Αἰνεΐας δ’ ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ’ ἐλάσαι Τρώων μετ’ ἐκονήμιδας Ἀχαιοὺς.
τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωί περ εὐρύσπα Ζεὺς
δῶχ’ υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος, οὐνεκ’ ἄριστοι
ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ’ ἥῳ τ’ ἡέλιόν τε.

τῆς γενεῆς ἔκλειψε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσιος,
λάβρηρ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ’ ἐπὶ φάτῃ,
τῷ δὲ δὴ Αἰνεΐα δῶκεν, μῆστορι φόβοιο.
εἰ τούτῳ γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν.”

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἐγόρευον,
τῷ δὲ τάχ’ ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ’ ὠκείας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Δυκάονος ἀγλαὸς υἱός

“καρτερόθυμε δαΐφρον, ἀγανού Τυδέος υἱέ,
ἧ μάλα σ’ οὐ βέλος ὤκν’ ἀμαύσσατο, πικρὸς διστός·
νῦν αὖτ’ ἐγχείῃ πειρήσομαι εἰ κε τύχωμι.”

ἧ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ’ ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ’ ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Δυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“βέβληται κενῶνα διαμπερές, οὐδέ σ’ ὀίω
δηρὸν εἶν’ ἀνσχῆσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ’ εὖχος ἔδωκας.”

τὸν δ’ οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ἤμβροτες, οὐδ’ ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὴν σφῶί γ’ ὀίω
πρὶν ἀποπαύσεσθαι πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.”

ὧς φάμενος προέηκε· βέλος δ’ ἵθυνεν Ἀθήνη
ῥίνα παρ’ ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ’ ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμῇ δ’ ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθρεῶνα.
ἤριπε δ’ ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε’ ἐπ’ αὐτῷ
αἰόλα παμφανώνοντα, παρέτρευσαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ’ αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ’ ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί,
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὶ πεποιοῦς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ’ ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ’ εἰσὴν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ’ ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ’ ἄνδρες φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείας κατ’ ἰσχίον, ἔνθα τε μηρός
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ’ ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ᾧσε δ’ ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ’ ἦρωσ
ἔστη γυνὴ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
καὶ νῦν κεν ἔνθ’ ἀπόλοιτο ἀναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ’ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.

μήτηρ ἢ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχες λευκῶ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν, 315
 ἔρκος ἔμην βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

ἦ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν
 τάνων ἅς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εἰὸς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους

ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς,
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὀμηλικίης ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβὰς λάβεν ἡνία σιγαλόοντα,
 αἴψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπεν κρατερώνυχας ἵππους

ἐμμεμαῶς. ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεὶ χαλκῷ, 330
 γινώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεῶων
 τάνων αἱ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐννώ.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδεὸς υἱός 335
 ἄκρην οὐτάσε χεῖρα μετάλμενος ὀξεί δουρί
 ἀβληχρήν· εἴθαρ δὲ δόρυ χροδὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,

πρυμνὸν ὑπερ θέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
 τούνεκ' ἀναιμόνες εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶ ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανῇ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 “εἴκε, Διὸς θυγάτερ, πολέμου καὶ δημοτῆτος.

ἥ οὐ ἄλις ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις·
εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἥ τέ σ' οἶω
ρίγῃσιν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι."

350

ὥς ἔφαθ', ἥ δ' ἀλόουσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς.

τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴνέμος ἔξαγ' ὁμίλου
ἄχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.

355

εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θούρον Ἄρηα
ἤμενον· ἥρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἔπῃω.

ἥ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο,

πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους.

" φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,

ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν,

360

λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ

Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο."

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκεν χρυσάμπυκας ἵππους.

ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἥτορ.

παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,

365

μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.

ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις

λύσας· ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·

ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ,

370

μητρὸς ἐῆς. ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,

χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

" τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραυνίωνων

μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;"

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτῃ

375

" οὐτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,

οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο

Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατος ἐστίν.

οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,

ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται."

380

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνῃ διὰ θεῶν

" τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·

πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

τλῇ μὲν Ἄρῃ, ὅτε μιν ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385

παῖδες Ἀλῶῃος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·

χαλκῆν δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεῖσκαίδεκα μῆνας.

καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπέλοιτο Ἀρῃς ἄτος πολέμοιο,

εἰ μὴ μητρυνὴ περικαλλῆς Ἡερίβοια

Ἑρμῆν ἐξήγγειλεν ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἀρῃα 390

ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.

τλῇ δ' Ἥρῃ, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύνου

δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν διστῷ τριγλώχινι

βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος·

τλῇ δ' Αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώριος ὦκυν διστόν, 395

εὐτέ μιν ωὗτος ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,

ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.

αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον

κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένους· αὐτὰρ ὁιστὸς

ὦμῳ ἐν στιβαρῷ ἤλῃλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων

ἠκέσατ'· οὐ μὴν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.

[σχέτλιος, ὀμβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθει· αἴσυλα ῥέζων,

ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.]

σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 405

νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδείος υἱός,

ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος ὃς ἀθανάτοισι μάχῃται,

οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν

ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.

τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410

φραζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σείῳ μάχῃται,

μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη

ἐξ ὕπνου γούωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,

κουριδιὸν ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,

ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο." 415

ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῷ χειρὸς ὁμόργνυ

ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπίωντο βαρεῖαι.

αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρῃ

κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

“Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται ὅττι κε εἶπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιάδων ἀνιῖσα
Τρῳσὶν ἅμα σπείσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησεν,
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιάδων ἐνπέπλων
πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύζατο χεῖρα ἀραιήν.”

425

ὥς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην
“οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆμα ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
ταῦτα δ' Ἄρηι θεῷ καὶ Ἀθῆνῃ πάντα μελήσει.”

430

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

435

τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρεῖς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
“φράζεο Τυδεΐδῃ καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

440

ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.”

ὥς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.

445

ἦ τοι τὸν Λητῷ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κῦδαινόεν τε
αὐτὰρ ὃ εἰδῶλον τευξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἱκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
ἀμφὶ δὲ εἰδῶλῳ Τρῳῆς καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆμά τε πτερόεντα.

450

δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων
“Ἄρες ἄρες, βροτολοιγὲ μαιφόνε, τευχεσιπλῆτα,
ἢ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,

455

Τυδείδην; ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος."

ὥς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῃ ἄκρῃ, 460

Τρῳάς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῷ ἡγήτορι Θρηκῶν.

νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν

“ὦ νιεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος, 465

ἔς τί ἔτι κτείνεσθαι ἑάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;

ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης ἐνποιήτῃσι μάχωνται;

κεῖται ἀνὴρ ὃν ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δῖῳ,

Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον."

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω. 470

ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νεέκεσεν Ἑκτορα δῖον.

“Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;

φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων

οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν·

τῶν νῦν οὐ τίς ἐγὼ ἰδέειν δύναμι' οὐδὲ νοῆσαι, 475

ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·

ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἐνεῖμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μάλα τηλόθεν ἴκω·

τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπὶ δινηεντι,

ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480

καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.

ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτός

ἀνδρὶ μαχῆσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον

οἶόν κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν.

τύνῃ δ' ἔσθηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485

λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν.

μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,

ἀνδράσι δυσμενέεσσι ἔλωρ καὶ κῦρμα γένησθε,

οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' ἐν ναιομένην πόλιν ὑμῖν.

σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμῶρ, 490

ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων

πυλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπύην."

ὥς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλον δ' ὀξέα δούρε κατὰ στρατὸν ἔχeto πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.

495

ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί, ὥς τότε Ἀχαιοι
 λευκαὶ ὑπερθ' ἐγένοντο κονισάλω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 αἷψ' ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δὲ στρέφον ἥνιοχῆς.

500

505

οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποικόμενος· τοῦ δὲ κραίαινεν ἐφετμάς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ἶδε Παλλὰδ' Ἀθήνην
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

510

αὐτὸς δ' Αἰνεΐαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.

Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν
 ὥς εἶδον ζῶν· τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα

515

καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔχειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα.

τοὺς δ' Αἴαντε δύνω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὥτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

520

οὔτε βίας Τρώωκ ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι ἐοικότες, ἃς τε Κρονίων
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
 ἀτρέμας, ὃφρ' εὖδῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρηῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιάοντα

525

πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἀέντες.

ὥς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὁμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων.

“ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλκεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ πέφανται,
φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

530

ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου Δηϊκόωντα

Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσαν

535

τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλεν κρείων Ἀγαμέμνων·
ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

540

ἔνθ' αὖτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλειν ἄνδρας ἀρίστους,

νῆε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,

τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ

Ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,

545

ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσι ἄνακτα·

Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγαθύμον,

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην

Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.

τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν

550

Ἴλιον εἰς εὐπῶλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,

τιμὴν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ

ἀρνυμένῳ τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.

οἷω τῷ γε λέοντε δύω ἄρεος κορυφῇσιν

ἑτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·

555

τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἱφία μῆλα

σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὅφρα καὶ αὐτῷ

ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ·

τοίῳ τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνεΐας δαμέντε

καππεσέτην, ἐλάτῃσι ἐοικότες ὑψηλῇσιν.

560

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφίλος Μενέλαος,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,

σειῶν ἐγχείρην τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης

τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεΐας δαμείη.

τὸν ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλει πόνοιο.

τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξύνοντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θόος περ ἔων πολεμιστής,
ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.

οἳ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575

ἔνθα Πυλαμμένα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἄρχον Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστῶν.

τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἔστεῳτ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας· 580

Ἀντίλοχος δὲ Μυδῶνα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,
ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην—ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—,

χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λευκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην
αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου 585

κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.

δηθὰ μάλ' ἐστήκει (τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης),

ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσιν.

τοὺς δ' ἴμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591

καρτεραί. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐννώ,

ἣ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δημοτῆτος·

Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος ἄλλοτ' ὀπισθεν. 595

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,

στηῇ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρόοντι,

ἀφρώ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῷ

“ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἴκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴκετε, μῆδὲ θεοῖς μενεαίνετε Ἴφι μάχεσθαι.”

605

ὥς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.

ἐνθ' Ἴκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε εἰδότε χάρμης,
εἷν ἐνὶ δῖφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.

τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

610

στή δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ

ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ μοῖρα

ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἱας.

τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,

615

νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,

δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας

τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν

ὀξέα παμφανόωντα, σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.

αὐτὰρ ὁ λαὸς προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος

620

ἑσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά

ᾧμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσην.

δεῖσε δ' ὁ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,

οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,

οἳ ἔ μέγαν περ ἑόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν

625

ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·

Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην ἦν τε μέγαν τε

ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

630

υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέτας,

τόν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν.

“Σαρπηδὸν Λυκίων βουλευφόρε, τίς τοι ἀνάγκη

πτώσσειν ἐνθάδ' ἑόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;

ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιώχου

εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν

οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 ἀλλοιὸν τινά φασι βίην Ἡρακληεῖν
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα θυμολέοντα,
 ὃς ποτε δεῦρ' ἔλθων ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
 ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς.
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἴομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
 ἔλθόντ' ἐκ Δυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν."

640

645

τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Δυκίων ἀγὸς ἀντίον ἤυδα
 "Τληπόλεμ', ἧ τοι κείνος ἀπώλεσε Ἴλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίκαπε μύθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους ὧν εἶνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ."

650

ὥς φάτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦξαν. ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῇ,
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὁστέῳ ἐγχριμφθεῖσα· πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

655

660

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διοὶ ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρόν
 ἑλκόμενον. τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησεν,
 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μέλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο. νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἥτορ.

665

670

μαρμυρήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ἢ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,

ἦ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο,
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἱφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεί χαλκῷ·

675

τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη,
ἐνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε,
καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.

680

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ Διὸς υἱὸς
Σαρπηδὼν προσιώντι, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν εἶπεν.

“Πριαμῖδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυννον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
ἐν πόλι ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἐγὼ γε
νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.”

685

ὣς φάτο. τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,

ἀλλὰ παρήϊξεν, λελητημένος ὄφρα τάχιστα
ῶσασιν Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτα.

690

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διόι ἑταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεί φηγῶ,
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
ἱφθιμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
αὐτὶς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιή Βορέας
ζώγρει ἐπιπνεῖουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

695

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηι καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ

οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν

700

οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω

χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

ἐνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν

Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης·

ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,

705

Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,

Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτην,

ὃς ῥ' ἐν ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλῶς.

λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες.

710

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

Ἀργείους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,

715

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι,

εἰ οὐτῷ μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

720

Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·

Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα

χάλκει' ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἄμφις.

τῶν ἧ τοι χρυσέη ἵνυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεν

χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·

725

πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν

ἐντέταται, δοιαί δὲ περιδρομοὶ ἄντυγες εἰσὶν.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

δῆσεν χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα

730

κάλ' ἔβαλεν, χρύσει'. ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη

ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ ἀντῆς.

αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν παῖτρός ἐπ' οὔδει,

ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,

735

ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν

δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,

ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκῆ,

740

ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ δεινοῖο πελώρου

δαυή τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
χρυσάην, ἑκατὸν πολίων πρυλῆεσσ' ἀραρυῖαν.

ἐς δ' ὄχρεα φλόγεα ποσὶ βήσεται, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὴν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀμβριμοπάτρη.

745

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὦραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,

750

ἥμην ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἧδ' ἐπιθεῖναι.

τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηκεῖας ἔχον ἵππους.

εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδευράδος Οὐλύμποιο.

ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη

755

Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν

“ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε ἔργ' αἰδέηλα ;

ὅσσατίον τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος. οἱ δὲ ἔκηλοι

760

τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὐ τινα οἶδε θέμιστα.

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται εἴ κεν Ἄρηα

λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι ;”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ ἄγρει μὴν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,

765

ἦ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην

μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ὅσσον δ' ἥεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν

770

ἥμενος ἐν σκοπεῇ, λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,

τόσσον ἔπι θρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,

ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,

ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

775

λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν

τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

αἱ δὲ βάτην, τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι,

ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦναι.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανὸν ὅθι πλείστοι καὶ ὄριστοι

ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσι εἰκότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροις, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἔνθα στᾶσ' ἦρσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῃ,
 ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
 "αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄμβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται."

785

790

ὥς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 εὔρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποις καὶ ὄχρῳ
 ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἱφί.
 ἰδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφές αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἵππειον δὲ θεὰ ζυγοῦ ἦψατο, φώνησέν τε
 "ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς.

795

800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν οὐκ εἴασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας,
 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι ἔκηλον·
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 [ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].
 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
 καί σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι·
 ἀλλὰ σευ ἦ κάματος πολυῶϊ γυῖα δέδυκεν,
 ἦ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαίφρονος Οἰνεΐδαο."

805

810

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "γιγνώσκω σε, θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.

815

οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἵας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις, ἀτὰρ εἴκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
Ἀρχεῖους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη 825
"Τυδεΐδῃ Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος εἰμί.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδὴν, μῆδ' αἴεο θοῦρον Ἄρηα 830
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὲν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στευτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργεῖοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασταί."

ὥς φασμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν·
ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα διόν
ἐμμεμανῖα θεά. μέγα δὲ βράχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἥ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἷόν.

τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη 845
δύν' Ἀἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄμβριμος Ἀρης.
ὥς δὲ ἶδεν βροτολογιὸς Ἀρης Διομήδεα διόν,
ἥ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυντο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·

καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ῶσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀιχθῆναι.

δεύτερος αὖθ' ὤρματο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης 855

ἔγχει χαλκίῳ· ἐπέεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νειάτον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτρην.

τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς. ὃ δὲ βράχε χάλκεος Ἄρης

ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860

ἄνερες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.

τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ

καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσσαέος ὀρνυμένοιο, 865

τοίους Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης

φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,

παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων, 870

δείξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,

καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὀρῶν τάδε ἔργ' αἰδηλα·

αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμέν

ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.

σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην 875

οὐλομένην, ἣ τ' αἶεν ἀήσυλα ἔργα μέμνηλεν.

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,

σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·

ταύτην δ' οὔτε ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,

ἀλλ' ἀνίης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναιο παῖδ' αἰδηλον 880

ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα

μαργαίνειν ἀνέγκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.

ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885

αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,

ἧ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυτῆισιν.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ μὴ τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπόν ἔχουσιν·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρός τοι μένος ἔστιν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ἔπεσσιν.
 τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πασχέμεν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μὲν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδήλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.”

890

895

ὥς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφата φάρμακα πάσσων
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταβηγτός γε τέτυκτο.
 ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὤκα περιτρέφεται κυκώωντι,
 ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
 τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἵματ' ἔσσειεν·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίων.

900

905

αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
 Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη,
 παύσασαι βροτολογιὸν Ἄρην ἀνδροκτασιῶων.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Ζ.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
υἱὸν Ἑυσσώρου Ἀκάμαντ' ἥν τε μέγαν τε.

τόν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐυκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ

ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·

πάντας γὰρ φιλέσκειν ὁδῶ ἐπὶ οἰκίᾳ ναίων.

ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἵππων
ἔσκεν ὑψηλίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν·

βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
νῆϊς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳνι.

Βουκαλίῳν δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος

πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·

5

10

15

20

ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
ἥ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.

καὶ μὴν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα

Μηκιστηιάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα·

Ἄστυαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης, 30
Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν

ἔγχει χαλκείῳ, Τεύκρος δ' Ἀρεάονα διον.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ

Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ναῖε δὲ Σατυνιόεντος ἑυρρείταο παρ' ὄχθας

Πήδασον αἰπεινῇ. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35
φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

ζῶν ἐλ'· ἵπῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,

ὄζῳ ἐν βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40

πρὸς πόλιν, ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη

πρηγνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔσθη

Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων. 45

“ζώγρει, Ἀτρείος νιέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,

τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 50
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆεν.

καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων

ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤδα.

“ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55

ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον

πρὸς Τρώων. τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον

χείρας θ' ἡμετέρας, μῆδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ

κούρον ἰόντα φέροι· μῆδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες

Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.”

ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες,
αἷσιμα παρείπων· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
ἥρῳ' Ἀδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρείδης δέ
λάξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλιον ἔγχος.

65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
“ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνῆτω, ὥς κεν πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν. ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκρηλοι
νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.”

70

ὥς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παραστάς
Πριαμίδης Ἑλενος, οἰκονόπων δ' ἄριστος,

75

“Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνέκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλῶων
πάντῃ ἐποیحόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι
αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,

80

καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιάς
νῆον Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλιν ἄκρη,
οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον, ὃ οἶδοκέει χαριέστατος ἥδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαῖδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
ἥνις ἡκέστας ἱερυσέμεν, εἴ κ' ἐλείψῃ

85

90

ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
ἔ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἱφῆς,

95

ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστῳρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι
 οὐδ' Ἀχλὴν πόθ' ὠδέ γ' ἐδεΐδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται· οὐ τίς οἱ δύναται μένος ἀντιφερίζειν."

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλον δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φαν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρῳσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας 110
 "Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἥδ' ἐ γέρουσιν
 εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας." 115

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαιόν,
 ἄντ' ἣ πυμάτῃ θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πᾶσι καὶ Τυδέος υἱός
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων ξυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 "τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὴν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὴν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
 σὺ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόεργος 130
 δὴν ἦν, ὃς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,
 ὃς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσήμιον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπλήγῃ. Διώνυσος δὲ φοβηθείς 135
 δύσεθ' ἄλως κατὰ κύμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδυῖα· κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάις· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."

τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προσηΐδα φαίδιμος υἱός
 "Τυδεΐδῃ μεγάλθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίῃ δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρῃ·
 ὥς ἀνδρῶν γενεή ἦ μὲν φύει ἦ δ' ἀπολήγῃ.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς 150
 ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἀργεος ἱπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην. 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνωρέην ἐρατεινήν
 ὤπασαν, αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
 ὃς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσειν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργεῖων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσειν.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἀντεια, 160
 κρυπταδὴν φιλότῃ μιγήμεναι· ἄλλα τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαίφρονα Βελλεροφόντην.
 ἦ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηΐδα
 'τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἦ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὃς μ' ἐθέλεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.' 165
 ὥς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσεν
 κτείνειν μὲν ῥ' ἀλέεινε (σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ),
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὃ γε στήματα λυγρὰ,

- γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 δείξαι δ' ἡνώγει ᾧ πενθερῷ, ὃφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ δ' βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε Εἰάνθον τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν ἔτιε ἀναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅττι ρά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ρά Χίμαιραν ἀμαιομακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν. ἥ δ' ἄρ' ἔην θείον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Νηλεΐδης ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον. τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἐόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δὲ οἱ Τιμῆς βασιλῆϊδος ἡμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο. 195
 ἥ δ' ἔτεκεν τρία τέκνα δαΐφροني Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεὺς,
 ἥ δ' ἔτεκε Ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦ τοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλῆιον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων Ἀλκείων,
 Ἴσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἀρης ἄτος πολέμοιο
 μαρναμένον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·

τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἴππόλοχος δ' ἐμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
 πέμπτε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μὲγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι."

205

210

ὥς φάτο, γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν.

"ἦ ῥά νύ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἰνεὺς γάρ ποτε διὸς ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν εἰέκοσιν ἤματ' ἐρύξας.
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·

215

Οἰνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαιινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.

220

Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα
 κάλλιψ' ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.

225

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλον·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 κτείνειν, ὃν κε θεός τε πόρῃ καὶ ποσσὶ κίχεται,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὃν κε δύνῃαι.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείβομεν, ὅφρα καὶ οἶδε
 γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι."

230

ὥς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἶξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδῃν Διομήδεα τεύχε' ἄμβειβεν
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

235

Ἐκτωρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεόν ἠδὲ θύγατρες
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἦτας τε
 καὶ πόσας. ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὖχεσθαι ἀνύγει

240

πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανεν,

ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες

245

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν

κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς

δώδεκ' ἔσαν τέγες θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν—

250

ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἤλυθε μήτηρ

Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

“ τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας ;

ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν

255

μαρνάμενοι περὶ ἄστυ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνήκεν

ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.

ἀλλὰ μὲν ὄφρα κέ τοι μελετδέα οἶνον ἐνείκω,

ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὸς δηήσας, εἴ κε πῆσθαι.

260

ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,

ὥς τύνῃ κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι ἔτησιν.”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ

“ μή μοι οἶνον ἄερα μελίφρονα, πότνια μήτηρ,

μή μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.

265

χερσὶ δ' ἀνίπτῃσιν Διὶ λειβέμεν αἰθόπα οἶνον

ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεί Κρονίωνι

αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης

ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολίσσασα γεραίᾳς

270

πέπλον δ', ὅς τίς τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος

ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνυκόμοιο,

καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαῖδεκα βούς ἐνὶ νηῷ

ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ

ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.

- εἰ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιον ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεῖης
 ἔρχεν· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὄφρα καλέσσω, 280
 εἰ κ' ἐθέλῃ εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς δέ οἱ αἰθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιοῦ τε παισίν.
 εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φαίην κεν φίλον ἦτορ οὐζύος ἐκλελαθέσθαι." 285
 ὥς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηώνετα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι, παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίῳ, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 290
 ἦγαγε Σιδονίῃθεν, ἐπιπλὺς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀεφραμένη Ἑκάβῃ φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος, ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἄσπτηρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ᾤξε Θεανὼ καλλιπάρῃος
 Κισσηίης, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθικαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον.
 ἥ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνυκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ.
 "πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπτολι, δία θεῶν, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτόν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, εἰ κ' ἐλεήσῃς
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἄλόχους καὶ νήπια τέκνα." 310
 [ὣς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ὥς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,

Ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τὸτ' ἀριστοὶ
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
 οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἑκτορος, ἐν πόλι ἄκρῃ.
 ἔνθ' Ἑκτωρ εἰσῆλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περὶ κάλλιμα τεύχε' ἔποντα,
 ἄσπινδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 τὸν δ' Ἑκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἐπέεσσιν.
 “δαιμόνι, οὐ μὴν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 μαρνάμενοι, σέο δ' εἵνεκ' ἀντὶ τε πτόλεμος τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 ὃν τινά που μεθιέντα ἰδοὺς στυγεροῦ πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοῖο θέρηται.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 “Ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 [τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον.]
 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔβελον δ' ἄχρ' ἑπρωταπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖσι ἐπέεσσιν
 ὥρμησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὦδε καὶ αὐτῷ
 δάωιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
 ἦ ἔθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κιχήσεσθαι δέ σ' οἶω.”
 ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν.
 “δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἡματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὅρος ἢ ἐς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κύμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ τὰδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμηραίνοντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὅς ἦδη νέμεσιν τε καὶ αἰσχρα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τοῦτ' οὐτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπανρήσεσθαι δίδω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμείο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοιδίμοι ἔσσομένοισιν."

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ
 "μή με κάθιζ' Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις" 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρῶεσσ', οἱ μὲγ' ἐμείο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἐμ' ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼ οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον νίον·
 οὐ γὰρ οἶδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτῖς
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν."

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἴκτωρ.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμον· ἐν ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροις,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐνπέπλῳ
 πύργῳ ἐφειστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε
 Ἴκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν, 375
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν
 "εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε.
 πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἦέ πη ἐς γαλῶν ἢ εἰνατέρων ἐνπέπλων
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι 380
 Τρῳαὶ ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται."

τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴν ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 "Ἴκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πη ἐς γαλῶν ἢ εἰνατέρων ἐνπέπλων
 οὐτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρωαὶ ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται,
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 τεύρεσθαι Τρώας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη·"

385

ἥ ῥα γυνὴ ταμῖη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἑκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς εὐκτιμέναις κατ' ἀγυιάς.

390

εἴτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστρ

Σκαιάς (τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίοις),

ἐνθ' ἄλοχος πολύδαρος ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα

Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

395

Ἡετίων ὃς ἔβαιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,

Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσι ἀνάστων·

τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ.

ἥ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ

παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,

400

Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλῖγκιον ἀστέρι καλῷ,

τόν ῥ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.

ἥ τοι ὃ μὲν μείδῃσε ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·

Ἀνδρομάχῃ δέ· οἱ ἀγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,

405

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

“δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἥ τάχα χήρῃ

σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ

πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη

410

σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· σὺ γὰρ ἔτ' ἄλλη

ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,

ἀλλ' ἄχέ· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.

ἥ τοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,

ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν ἐν ναιετάουσιν,

415

Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,

οὐδέ μιν ἐξενάριξε (σεβάσασατο γὰρ τό γε θυμῷ),

ἀλλ' ἄρα μιν κατέκτε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν

ἥδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν

νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·

οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,

- οἱ μὲν πάντες ἰφ' κίον ἡματι Ἄϊδος εἴσω
 πάντας χάρ κατέπεφνε ποδάρκης διος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσιν.
 μητέρα δ' ἥ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἀρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισιν κτεάτεσσιν,
 ἅψ ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης. 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα.
 [λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβρατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 τρεῖς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἠδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἥ πού τίς σφιν ἐνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδῶς,
 ἥ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει."]
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ 440
 " ἥ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 εἴ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγει, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός
 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρῳῶν τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὐτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοί
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυρόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας. 455
 καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εἰούσα πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνεις,
 καὶ κεν ὕδαρ φορέοις Μεσσηϊδος ἥ Ὑπερείης
 γὰρ ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη.

καί ποτέ τις εἶπησι ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν
 “Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.”
 ὥς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ’ αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ’ ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι
 πρὶν γ’ ἔτι σῆς τε βοῆς σου θ’ ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

ὥς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ἂψ δ’ ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ’ ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ’ ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ’ ἀπὸ κρατὸς κόρυθ’ εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανώσαν,
 αὐτὰρ ὁ ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπευξάμενος Δίί τ’ ἄλλοισιν τε θεοῖσιν 475
 “Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ’ ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὦδε βίην τ’ ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου Ἴφι ἀνάσσειν.
 καί ποτέ τις εἶπησι ‘πατρός γ’ ὅδε πολλὸν ἀμείνων’
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ’ ἔναρα βροτούετα 480
 κτείνας δῆμον ἄνδρα, χαρεῖή δὲ φρένα μήτηρ.”

ὥς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ’ ἐόν· ἧ δ’ ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπω
 δακρύνειν γελάσασα. πόσις δ’ ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζεν. 485
 “δαιμονίη, μή μοί τι λήην ἀκαχίζεο θυμῷ·
 οὐ γάρ τίς μ’ ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἀἰδι προΐαψει,
 μοῖραν δ’ οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 ἀλλ’ ἐς οἶκον ἰούσα τὰ σ’ αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
 ἱστόν τ’ ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι. πόλεμος δ’ ἄνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ’ ἐμοί, τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγῆασιν.”

ὥς ἄρα φωνήσας κόρυθ’ εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 I

ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλην οἰκόνδε βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐὺ ναιετάοντας
 Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλάς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἑκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

500

οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὁ γ' ἐπεὶ κατέδυσ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶν κραιπνοῖσι πεποισῶς.

505

ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐνρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλατῆφι πεποισῶς,
 ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καρχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἴψα δ' ἔπειτα
 Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 “ ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον ὥς ἐκέλευες.”

510

515

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 “ δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμῆσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμος ἐσσί.
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθίης τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχρὸν ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἰ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν

520

525

κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἑκκνήμιδας Ἀχαιοὺς.”

ΙΛΙΑΔΟΣ

Η.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἑκτωρ,
τῷ δ' αἶμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐνξέστης ἐλάτῃσιν 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
ἐνθ' ἐλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἀνακτος,
Ἄρην ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10
Ἑκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἔγχρῃ ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς ἐυχάλκον, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων, 15
ὦμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῇ ῥα κατ' Οὐλύμποι καρήνων αἶξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων 20
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπε ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
“τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,

ἦλθες ἀπ' Οὐλύμπιοι, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν ; 25

ἥ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς, ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτῆτα,
 σήμερον· ὕστερον αὐτε μαχήσонт', εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
 Ἴλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φύλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ."

τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 "ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτῇ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμπιοι μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν ;

τὴν δ' αὐτε προσέειπε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 "Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἣν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἴοθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι, 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοί
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίω."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσιν. 45

στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 "Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἥ ῥα νῦ μοί τι πίθοιο ; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοῦς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπείν.
 ὥς γὰρ ἐγὼ ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων."

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὐτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέστην, ὄρνισι ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶ ἑφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60

ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχέατο πόντον ἐπὶ φρίξ
 ὀρνυμένοιο νέον, μελανεῖ δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσαν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην ἐνπυργον ἔλῃτε
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήτετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπὶ μάρτυρος ἔστω.
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκει χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 καὶ κρεμῶω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐστέλμους ἀποδώσω,
 ὄφρα ἐταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 85
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 ‘ ἀνδρὸς μὴν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἐκτωρ.’ 90
 ὥς ποτέ τις ἐρέει, τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.”
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἰδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὁψὲ δὲ δῆ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
 νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ,
 “ ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.

ἦ μὴν δὴ λώβῃ τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 ἦμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς·
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”

100

ὥς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

105

“ ἀφραΐνεις, Μενέλαε διωτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο κηδόμενός περ,
 μῆδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,

110

Ἑκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων,

115

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴ περ ἀδείης τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, εἴ κε φύγησιν
 δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.”

ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,

120

αἰσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα

γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν

“ ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαΐδα γαῖαν ἰκάνει

ἦ κε μέγ' οἰμῳξείε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,

125

ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορηγῆς,

ὃς ποτὲ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε ὦ ἐνὶ οἴκῳ,

πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε.

τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,

130

πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείρει

θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀΐδος εἴσω.

εἰ γάρ, Ζεῦ τε πύτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,

- ἡβῶμ' ὥς ὄτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ τεύχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλίῳν πρόμος ἴστατο, ἰσότηος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν Ἀρηιθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν Κορινήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναικες,
 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόεργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτεϊ γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόεργος ὑποφθᾶς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὑπτίος οὐδεὶ ἐρείσθη. 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόεργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳν φίλῳ θεράποντι φορῆναι.
 τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους· 150
 οἱ δὲ μάλα τρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ψ'· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων.
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσσειε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ὑμέων δ' οἳ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἑκτορος ἀντίον ἔλθειν." 160
 ὥς νεέκεσσαν ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτιστα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῇ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεΐφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἀν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.

πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ 170
“ κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, εἴ κε φύγῃσιν
δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.”

ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175
ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον.
ὦδε δέ τις εἶπεςκε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
“ Ζεῦ πάτερ, ἧ Αἴαντα λαχεῖν ἧ Τυδέος υἱόν
ἧ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.” 180

ὥς ἄρ' ἔφαν, πάλLEN δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορεν κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντος. κῆρυξ δὲ φέρων ἅν' ὄμιλον ἀπάντη
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν· 185
οἳ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἅν' ὄμιλον ἀπάντη
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
ἧ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν παρ πόδ' ἔδον χαμάδις βάλε, φώνησέν τε 190
“ ὦ φίλοι, ἧ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτός
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.

ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῆμα τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195
ἧ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ἰδρεΐη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι. 200
ὦδε δέ τις εἶπεςκε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
“ Ζεῦ πάτερ Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ὥς νίκην Αἴαντι καὶ ἄγλαδὸν εὐχος ἀρέσθαι.
δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,

ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.”

205

ὥς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροὶ ἔσσατο τεύχεα,
σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὃς τ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι.

210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασιν· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἦε μακρὰ βιβιάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.

τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,

215

Ἔκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν
ἄλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,

220

σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, ὕλη ἐν οἰκίᾳ ναίων,
ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον

ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.

τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας

στῇ ῥα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα

225

“Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσαι οἷόνθεν οἶος

οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,

καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.

ἄλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσινι ποντοπόροισιν

κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

230

ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,

καὶ πολέες. ἄλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ

“Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

μή τί μευ ἥντε παιδὸς ἀφαιρουῖ περὶ ἡγήτιζε

235

ἢ γυναικός, ἢ οὐ οἶδεν πολεμῆμα ἔργα.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐν οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε.

οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν

ἄζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·

οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὤκειάων,

οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηρὸν μέλπεσθαι Ἄρηι.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, εἴ κε τύχωμι."

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προτὴ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον

245

ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἤλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,

ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε

Αἴας διογενὴς προτὴ δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.

250

διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊάλου ἡρήρειστο·

ἀντικρὺς δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα

ἔγχος· ὃ δὲ κλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

τῷ δ' ἐκσπασαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω

255

σύν ῥ' ἔπεισον, λείουσι ἐοικότες ὠμοφάγοισιν

ἢ συσὶ κάπροις, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρί,

οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή·

Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἣ δὲ διαπρό

260

ἤλυθεν ἔγχει, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,

τμήδην δ' αὐχέν' ἐπήλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἷμα.

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,

ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ

κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·

265

τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον

μέσσον ἐπομφάλιον, περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.

δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν αἰέρας

ἦκ' ἐπιδιήσας, ἐπέρεισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον,

εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδεῖ πέτρῳ,

270

βλάβψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη

ἀσπίδ' ἐνιχυρμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.

καὶ νῦν κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,

εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,

ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,

275

Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένῳ ἄμφω.

μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἰπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

“μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
“Ἰδαί, Ἑκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὗτος.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
“Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατος ἐσσί,
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δημοτῆτος,
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
ὥς σύ τ' ἐυφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
[σοὺς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν.]

αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρα τις ὥς εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε
‘ἤμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.’”

ὥς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
ξὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐντμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

τῷ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἦι, ὃ δ' ἐς Τρῶων ὁμαδὸν κίε. τοὶ δὲ χάρησαν
ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νύκτι.

οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
τοῖσι δὲ βούν ἱέρευσε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενά πενταέτηρον ὑπερμενέει Κρονίωνι. 315

τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
ᾧπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. 320

νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιεν
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὃ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μήτιν
Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325

ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
“ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Αἰδόσδε κατῆλθον· 330

τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἧοὶ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς
βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτούς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶ ἕκαστος
οἰκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαίαν. 335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἓνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴῃ. 340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἣ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐούσα,
μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.”

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345

δεινὴ τετρηχνῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.

“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι,

ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγεται, Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν. νῦν δ' ὄρκια πιστά
 ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ σὺ νύ τι κέρδιον ἦμιν
 [ἐλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.]”

ἦ τοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 355
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “ Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῖ. 360
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 ἀντικρὺς δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
 κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμεν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιβῆναι.”

ἦ τοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 365
 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ὁ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν ὥς τὸ πάρος περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπεῖν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν,
 καὶ δὲ τὸ εἰπόμεναι πυκινὸν ἔπος, εἴ κ' ἐθέλωσιν 375
 παύσασθαι πολέμου δυσηχέος εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κῆομεν, ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἅμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ πίθοντο, 380
 [δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.]
 ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
 τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἀρης,
 νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
 στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ

“ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαίων,
 ἡνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί
 εἰπεῖν, εἴ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἥδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

385

κτῆματα μὲν ὅς· Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγάγετο Τροίηνδ’—ὥς πρὶν ὤφελλ’ ἀπολέσθαι—,

390

πάντ’ ἐθέλει δόμεναι, καὶ οἴκοθεν ἄλλ’ ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ’ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἥ μὲν Τρῳῆς γε κέλονται.
 καὶ δὲ τὸδ’ ἡνώγει εἰπεῖν ἔπος, εἴ κ’ ἐθέλῃτε
 παύσασθαι πολέμου δυσηχέος εἰς ὃ κε νεκρούς
 κῆομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ’ εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνῃ, δῶν δ’ ἐτέροισί γε νίκην.”

395

ὥς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 δψέ δὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης

“ μήτ’ ἄρ τις νῦν κτήματ’ Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
 μήθ’ Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιος ἐστίν,
 ὥς ἤδη Τρῳέσσιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφήπται.”

400

ὥς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ’ Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “ Ἰδαῖ, ἥ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,

405

ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ’ ἐπιανδάνει οὕτως.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὐ τι μεγαίρω·
 οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηῶτων
 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσόμεν ὦκα.
 ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”

410

ὥς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
 ἄψορρον δ’ Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἳ δ’ ἔατ’ εἰν ἀγορῇ Τρῳῆς καὶ Δαρδανίωνες,
 πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ’ ἔλθοι
 Ἰδαῖος· ὃ δ’ ἄρ’ ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
 στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ’ ὠπλίζοντο μάλ’ ὦκα,
 ἀμφοτέρων, νέκυάς τ’ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ’ ὕλην.

415

Ἀργεῖοι δ’ ἐτέρωθεν ἐυσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 ὠτρύνοντο νέκυς τ’ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ’ ὕλην.

420

ἥελίος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀφούρας,
 ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόσου Ὀκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἱματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ὥς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

425

430

ἦμος δ' οὐτ' ἄρ πω ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τείχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη.
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν
 εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

435

440

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἄστεροπητῇ
 θηεῖντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

445

“Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τις ἔστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 ὃς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνύψει·
 οὐχ ὁράας ὅτι δὴ αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 τείχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας·
 τοῦ δ' ἣ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδναται ἡώς·
 τοῦ δ' ἐπilhσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἥρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντες.”

450

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας πρᾶσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ὦ πόποι, εἰνοσίγαι' εὐρυσθενές, ὅλον ἔειπες.
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νύημα,

ὅς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε
 σὸν δ' ἢ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδναται ἧώς.
 ἄγρει μῆν, ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 τείχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τείχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."

460

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἡέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἴησονίδης Εὐνῆος,
 τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἴήσони ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδῆρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.

465

470

475

παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητιέτα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
 πρὶν πιεῖν πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

480

ΙΛΙΑΔΟΣ

Θ.

Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον.
“ κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι, 5
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
πειράτῳ διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε,
ἢ μιν ἐλὼν ῥύψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
τῆλε μάλ', ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
[ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,] 15
τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδew ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες.
σειρήν χροναίην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι· 20
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν' ὑπατον μῆστωρ, οὐδ' εἰ μάλ' ἀπολλὰ κάμωιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιοι· αὐτῇ δὲ θαλάσσῃ.

σειρήν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων."

[ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 30

“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείόντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλῶνται.
 ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ' ὥς σὺ κελεύεις, 35
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὀλῶνται ὀδυσσαμένοιο τεῖεο.”

τὴν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.”] 40

ὥς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην ἐτύκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν, 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἳ δ' ἄρα δειπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσουντο λαός,
 πεζοὶ θ' ἐππῆγές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιώντες ἵκοντο, 60

σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

65

ὄφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθη δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἵσιμον ἡμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔξεσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλα κτύπε, δαιόμενον δέ
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἳ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

70

75

ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μιμνήμεν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὺ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος.
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
οὐ τι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰὼ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο,
ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριον ἐστίν.

80

ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.

85

ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμεν
φασγάνῳ αἰσσων, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἑκτορα. καὶ νῦ κεῖ ἐνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,

90

εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.

σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεύ,

πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ·

μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ

ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ' αὐτός περ ἔων προμάχοισιν ἐμείχθη,
στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σῇ δὲ βίῃ λένονται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ἐπάξει,
ἡπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδείες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' αἶψ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃ, ὅφρα ἴδῃαι

οἷοι Τρῳῖοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι παῖδιοιο
κραιπνὰ μῦλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβασθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.

τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτω, τῷδε δὲ νῦν
Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὅφρα καὶ Ἑκτωρ
εἴσεται ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνῃ·
τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματ' ἐβήτην.

Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόοντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἑκτορος ἄγχι γέροντα.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδείος υἱός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἷον ὑπερθύμου Θηβαίου Ἡνιοπῆα,

ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου,

κεῖσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπεν θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵπῳ δευέσθην σημάτωντορος· αἶψα γὰρ εὔρεν

Ἴφιτιδην Ἀρχεπτάλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵπῳ
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.

ἔνθα κε λοιγὸς ἦν καὶ ἀμήχανα ἔργα γέροντο,

καί νύ κ' ἐσῆκασθεν κατὰ Ἴλιον ἥτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφήκ' ἀργήτα κεραυνόν,
καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδης ἤκε χαμᾶζε·

δεινὴ δὲ φλόξ ὥρτο θεείου καιομένοιο, 135

τῷ δ' ἵπῳ δείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν·

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·

δεῖσε δ' ὁ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν

“Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.

ἢ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπετ' ἀλκή; 140

νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὀπάξει,

σήμερον ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, εἴ κ' ἐθέλῃσιν,

δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,

οὐδὲ μάλ' ἰφθίμος, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερος ἐστίν.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης 145

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων

‘Τυδεΐδης ὑπ' ἐμείῳ φοβούμενος ἵκετο νῆας.’

ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρέϊα χθών.” 150

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

“ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.

εἴ περ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,

ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίῳνες

καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155

τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.”

ὥς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους

αὗτις ἂν ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἐκτωρ

ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ 160

“Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι

ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

[Ἐρρε, κακὴ γλῆνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμείῳ

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσῃ, οὐδὲ γυναῖκας 165

ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.】”

ὥς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε στρέφει καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι

τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητιέτα Ζεὺς
 ὄημα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.

170

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.

175

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανώοντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει,
 ἵπποι δὲ ρέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
 [Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυχομένους ὑπὸ καπνοῦ.]”

180

ὧς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε
 [Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἰθῶν Λάμπε τε διέ.]

185

“νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 ὑμῖν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 [οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]
 ἢ ἐμοί, ὃς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.

190

ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
 ἄσπινδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὧμοιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.
 εἰ τούτῳ γε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτοनुχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.”

195

ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἦῤῥα

200

“ὦ πόποι, εἰνοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἳ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα. σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.

εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρώγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ." 205

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 "Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳνι μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἐστίν."

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 (πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστῶν
 εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 215
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἰσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοῦς.

βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἣ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσ·

[ἦμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἰσας 225
 εἵρυσαν ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.]

ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς,

"αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.

πῇ ἔβαν εὐχῳλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἄς, ὅπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἡγοράασθε, 230

ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊράων,

πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,

Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος

στήσεισθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἀξιοὶ εἰμέν

[Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.] 235

Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων

τῇδ' αἴτη ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;

οὐ μὴν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν

ἐνὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,

ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηριῖ ἔκτα,

ιέμενος Τροίην ἐντείχεον ἐξαλαπάξει.
 ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηον ἐέλδωρ.
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μῆδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς."

ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολείσθαι.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφιοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάμβαλε νεβρόν,
 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
 εὗξато Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκείας ἵππους
 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρην ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεΐφόντῃ, ·
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Ἐναιμόνος ἀγλαὸς υἱός. 265
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
 βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκειν, 270
 αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν, πάις ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.

ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὀρμενον ἢδ' Ὀφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
 ἢ Πολυναιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον

[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν. 280

“Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σε τρέφε τυτθὸν ἑόντα
καί σε νόθον περ ἑόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται.
εἴ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χειρὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἢ δὺν ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
ἢ γυναιῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτόν
ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.

ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀιστούς,
πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιθίων αἰζήων·
τούτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.”

ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν 300
Ἑκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ ἐῖτο θυμός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἷὸν ἐν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ,
τόν ῥ' ἐξ Αἰσούμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκνία θεῆσιν. 305

μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ
καρπῷ βριβομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν
ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν
Ἑκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ ἐῖτο θυμός. 310

ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἑκτορος ἡνιοχῆα,

- ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
- Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
 ἵππων ἡνί' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
- σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἰστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἑκτωρ
 αὐερύοντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
- αὐχένα τε στήθός τε, μάλιστα δὲ καίριον ἐστίν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γυνὴ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
- ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δὺν ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἑχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·
 αἶψ' δ' αὖτις Τρῶεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν. 335
- οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς,
 Ἑκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
- ὥς Ἑκτωρ ὦπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοκτο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
- ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἑκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,

Γοργούς ὄμματ' ἔχων ἤε βροτολοιγοῦ Ἄρηος.

τοὺς δὲ ἰδοῦς' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

350

“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ ;
οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἄνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.”

355

τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

“καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν,
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νιόν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθήης ἀέθλων.

360

ἦ τοι ὃ μὲν κλαίεισκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.

365

εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,

εὐτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προὔπεμψεν

ἐξ ἐρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο,

οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλὰς,

370

ἦ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου

λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

ἔσται μὴν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπῃ.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο

375

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι

ἦ νῶι Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἔκτωρ

γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,

ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἦδ' οἰωνούς

δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

380

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλου Κρόνου·

αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἥ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο

385

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσseto δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήseto, λάξετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν

390

ἡρώων τοῖσιν τε κοτέσσεται ὁμβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάλιστα θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανόσ Οὐλυμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.

395

τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκίας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδὴθεν ἐπεὶ ἴδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριω δ' ὥτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν.

“βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.

400

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυνώσω μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω,
 οὐδὲ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον ἃ κεν μάρπηττι κεραυνός,

405

ᾧφρ' εἰδῆ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν σὺ πατρὶ μάχηται.
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὔδ'ε χολοῦμαι·
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κε εἶπω.”

ὣς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμπιοιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἐννεπε μῦθον.

“πῇ μέματον; τί σφῶν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἑὰ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπειλήσε Κρόνου πάις, ἥ τελείη περ,
 γυνώσκειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,

415

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν.
 οἰδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον ἃ κεν μάρπηττι κεραυνός.”

[ᾧφρ' εἰδῆς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σὺ πατρὶ μάχηται.

420

Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κε εἶπῃ.

ἀλλὰ σὺ γ' αἰνοτάτῃ, κύον ἀδεές, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος αἰεῖραι.]

ἧ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.

“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε
νῶι ἐὼ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω ἄλλος δὲ βιώτῳ,
ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430

Τρῳσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.”

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.

τῇσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν,

ἄρματα δὲ κλῖναν πρὸς ἐνώπια παμφανώοντα· 435

αὐταὶ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν εὐτρόχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσεν κλυτὸς εἰνοσίγαιος, 440

ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθη, κατὰ λίτα πετάσσας·

αὐτὸς δὲ χρυσεῖον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζεται Ὀλυμπος.

αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ 445

ῆσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο.

αὐτὰρ δ' ἔγνω ῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε

“τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ;

οὐ μὴν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐν κυδιανείρῃ

ὀλλῦσαι Τρῳας, τοῖσιν κότον αἰὼν ἔθεσθε.

πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450

οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς ἓν Ὀλύμπῳ.

σφῶν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα

πρὶν πόλεμον ἰδέειν πολέμοιό τε μέγμερα ἔργα.

ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·

οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,

ἂψ ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἔσθιν.”

ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ

πλησίοι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδίσθην.

ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,

σκυζομένη Δαὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·

460

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες·

εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·

ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,

465

οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.

[ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·

βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,

ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεεῖο.]”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα

470

ὄψεαι, εἴ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·

οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄμβριμος Ἑκτωρ

πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα

[ἡματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,

475

στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.]

ὥς γὰρ θέσφατον ἐστί. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω

χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι

γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε

ἦμενοι· οὐτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο

480

τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.

οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἐγὼ γε

σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.

ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,

485

ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.

Τρῳσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἑκτωρ,

νόσφι νεῶν ἀγαγών, ποταμῷ ἐπὶ δινῆντι,

490

ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνετο χώρος.

ἔξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον

τόν ῥ' Ἑκτωρ ἀγόρευε δῖφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

ἶχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθι δὲ λάμπετο δουρός

αἶχμῃ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 495
 τῷ δ' γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρῶεσσι μετηύδα.
 “ κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι.
 νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 αἴψ' ἀπθονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσασθ' ὑπὲς ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν.
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἵφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσωσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὴν ἀσπυοῦν γέ νεῶν ἐπιβαίειν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γέ βέλος καὶ οἴκοθι πέσσει,
 βλῆμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέρῃσι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρῃα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 [ὣδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἠοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 ἔλπομαι εὐχόμενος Δί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,]
 πρῶι δ' ὑπηγῶσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι ἢ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τείχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.

[αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
 μείνῃ ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὕτηβείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα,
 τιοίμην δ' ὥς τίει Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.] "

535

540

ὥς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασι οἷσι ἕκαστος
 ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἵφια μῆλα
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.

545

[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τελέεσσας ἐκατόμβας,
 κνίστην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
 ἡδεΐαν. τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
 οὐδ' ἔθειλον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐνυμμελίῳ Πριάμοιο.]

550

οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρο φαιεινὴν ἀμφὶ σελήνην
 φαίνεται ἀριπρεπεία, ὅτε τ' ἐπλετο γήνεμος αἰθήρ·
 [ἐκ τ' ἐφάνεν πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.]

555

πάντα δὲ εἶδεται ἄστρο, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 τόσσα μεσηγνὴ νεῶν ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
 Τρώων καϊόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ δὲ ἐκάστῃ
 εἶατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.

560

ἵπποι δὲ κρεῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 ὄστεῶτες παρ' ὄχεσφιν, εὐθύρονον Ἡῶ μέμνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ

I.

ὥς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίῃ ἐν φύζᾳ, φόβου κρυόεντος ἑταίρῃ,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον, 5
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινόν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευεν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἄτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλησκέμεν ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ἰζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἧ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ. 15
ὥς δ' βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα.
“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδθησε βαρεῖη,
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
[οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα

ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.]
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 φεύγωμεν ξὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

25

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σωπῇ.

δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν

30

ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

"Ἄτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἣ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.

ἄλκῃν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσας Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἦδὲ γέροντες.

35

σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνον πάϊς ἀγκυλομήτεω

σκήπτρῳ μὲν τοι ἔδωκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἄλκῃν δ' οὐ τοι ἔδωκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

δαιμόνι, οὕτω που μάλα ἔλπεαι νῆας Ἀχαιῶν

40

ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορεύεις·

εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης

[ἐστᾶσ', αἱ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.]

ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί

45

εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,

φευγόντων ξὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν

νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Ἰλίου εὕρωμεν· ξὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν."

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,

50

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότη Νέστωρ

"Τυδείδῃ, περὶ μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος.

οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,

55

οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων,

ἣ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης

ὄπλοτατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

[Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.]

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,

60

ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα, φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατος ἐσσί.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσι· ἔοικέ τοι, οὗ τοι ἀεικές. 70
 πλείαί τοι οἶνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι· ὠρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι ἀνάσσεις,
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι ὃς κεν ἀρίστην
 βουλὴν βουλεύσῃ. μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκνῆς, ὅτι δῆιοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νῦν δ' ἦδ' ἦε διαρραΐσει στρατὸν ἦε σαώσει."

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδὲ πίθοντο,
 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80
 ἀμφί τε Νεστορίδῃ Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον νῆας Ἀρηος,
 ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
 ἦδ' ἀμφὶ Κρεΐοντος νιόν, Λυκομήδεα δῖον.
 ἔπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστῳ 85
 κούροι ἅμα στείχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
 καδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἕζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 εἰς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθη μενοεικέα δαῖτα· 90
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνεμεν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἔσσι ἀναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσθαι.

τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι, 100
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἡδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην

χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀπούρας
οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μᾶλα γάρ τοι ἐγὼ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην. σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
εἷξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
ἡτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἄρεσσάμενοι πεπιθῶμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσι ἔπεσσί τε μελιχλίοισιν."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115
ἁσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν

λαῶν ἔστιν ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἁσάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα· 120
ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνῃ,

ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὐ κεν ἀλήμιος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο, 125
οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἐπτα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
Λεσβίδας, αἷς, ὅτε Λέσβον ἐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
ἐξελόμην, αἱ κállει ἐνίκων φύλα γυναικῶν. 130

τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότε ἀπητύρων,
κούρῃ Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι

μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἄστρ' ἄλκις Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλκις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἱ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ ἐ ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνι πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τᾶων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἐῖη ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω ἐν ναϊόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν 150
 Φηράς τε Ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβούται, 155
 οἳ κέ ἐ δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω. Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος·
 τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων.
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερος εἰμὶ 160
 ἥδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι."
 τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 "Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστο δίδως Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδew Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα δῖος φίλος ἡγησάσθω,

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ διος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων. 1;
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Δὺ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', εἴ κ' ἐλῆσῃ."

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 1;
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δεινὸν ἔκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 18
 πείρᾱν ὡς πεπιθοῖεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένῳ γαῖόχῳ εἰνοσιγαίῳ
 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 18
 τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
 καλῇ δαιδαλῇ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ δ' ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶεδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 19
 δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν αἰδῶν.

τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτο δὲ διος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασεν.
 ὥς δ' αὐτῷ Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 19
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον—ἦ τι μάλα χρεώ,
 οἱ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἐστόν."

ὥς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε διος Ἀχιλλεύς,
 εἰσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 20
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα
 "μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνε ἑκάστῳ·
 οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ."

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ.
 αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἶος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσούθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακίην στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχευεν,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν, κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νείμειν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέριοιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοίνικι. νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλλῆα.
 “χαῖρ' Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπίδευεῖς
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἥδ' ἐκαὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σόας ἔμεν ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας ἐυστέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκὴν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει. Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διί, οὐδέ τι τῖει
 ἀνέρας οὐδέ θεοὺς· κρατερὴν δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ διαν·

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσιν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδουκα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκάς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρέμεν. ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζου ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὴν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεΐς,
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν,
 'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', εἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἤδὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα. σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλῆμος εἶη ἀνὴρ ὃ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, αἷς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τοι' ἀπηύρα,
 κοῖρη Βρισηὸς· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι 275
 ἧ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἧ τ' ἀνδρῶν ἧ τε γυναικῶν.

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αἴτε
 ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνι πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσθαι φίλῃν ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσος οὐ πώ τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει ἐν ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε Ζαθείας ἧδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέεται Πύλον ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦνται,
 οἳ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλάξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἑκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἳ ἔμεναι Δαναῶν οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρή μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται,
 ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν

ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὗτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315

οὗτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.

ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·

ἐν δὲ ἱῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός.

κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἔοργός. 320

οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ

αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

ὥς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσιν προφέρῃσιν

μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,

ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας ἴανον, 325

ἥματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,

ἀνδράσι μαρνάμενος ὁάρων ἔνεκα σφετεράων.

δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ ἀνθρώπων,

πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·

τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά 330

ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον

Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν

δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.

ἄσσα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεύσιν,

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335

εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν

Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας

Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠνκόμοιο;

ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340

Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,

τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τήν

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ εἴουσιν.

νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,

μὴ μεν πειράτω ἐν εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345

ἀλλ' Ὀδυσσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεύσιν

φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.

ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμῷ,

καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνου
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' χαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὁρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίψ,
 αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὐ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερεύσσω,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλῃσθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖτῃν δώῃ κλυτὸς εἰνοσίγαιος,
 ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίῃν ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν 365
 ἠδὲ γυναῖκας ἐνζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ἰδέσθαι.
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς 375
 ἐξαπάφοιτο ἔπεσσι· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος
 ἔρρέτω· ἐκ γάρ εὐ φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ καὶ εἰκοσάκισ τόσα δοίῃ
 ὅσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κέεται,
 αἱ θ' ἐκατόμυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

- οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὃς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερος ἐστίν·
 ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστώνων οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεὺς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτήσθαι ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση. 405
 ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἀφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κε οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχεῖη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆγ' ἐτε τέκμωρ
 Ἴλίου αἵπυιός· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύσποτα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσύνεασι δὲ λαοί. 420

ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων),
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆάς τε σόω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἅμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἐπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν
 "εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῆσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις ἀίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεΐς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπεν
 νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τούνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλωμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός, 445
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώνοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενῖδαο,
 ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν. ἥ δ' αἶεν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὄισθις
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρωῦς,
 μή ποτε γούνασι οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,

Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνηα.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὅξεί χαλκῷ
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δῆμον θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός
 πατρός χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὴν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλόγος Ἥφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵαυον 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ ἐνερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητίερα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καί με φίλησ' ὥς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μούνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσι ἀνάσσω.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλάκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ἔ' ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μύγησα

τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σέ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ' Ἀχιλλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὴν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἀνθρωποὶ 500
 λισσόμεναι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῷ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' αἴτης ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἦ δ' αἴτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὦνησαν καὶ τε κλύον εὐχομένοιο·
 ὅς δὲ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιούσαι
 τῷ αἴτην ἅμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ' Ἀχιλλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφέλως χαλεπαίνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέονσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοί, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας. πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παράρρητοὶ τε ἔπεσσω.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ἡμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων.
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', εἴ κ' ἐδέσῃ."

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμενον μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
ὠρμώντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
δενδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῇ δὲ μάλιστα,
· πείρᾱν ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ εἰνοσιγαίῳ
ῤηιδίῳ πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην,
τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
τῇ δ' γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶεδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ,
δέγμενος Αἰακίδαην, ὁπότε λήξειεν αἰείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφὼν δ' ἀγόρουσεν Ἀχιλλεύς
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασσεν.
ὥς δ' αὐτῶς Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
τὼ καὶ δευκνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον—ἦ τι μάλα χρεώ,
οἱ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἐστόν."

ὥς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν.
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα
"μεῖζονα δὴ κρητῆρα. Μενoitίου νιέ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνε ἐκάστω·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ."

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὃ γε κρείον μέγα κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιος καὶ πίνος αἰγός,
 ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αἰτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσύθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιῇν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πᾶσσε δ' ἄλὸς θείοιο, κρατευτῶν ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχενεν, 215
 Πάτροκλος μὲν σίτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν, κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέριοιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυγλᾶς. 220
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦς Ἀἴας Φοίνικι. νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δεῖδεκτ' Ἀχιλῆα.
 “χαῖρ' Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἧδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δεῖδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σόας ἔμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας ἐνυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσειαι ἀλκίην.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει. Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαῖνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Δίῳ, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλίσσα δέδυκεν.
 ἀράται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῷ διαν·

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηῶσειν παρὰ τῆσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεῖδουκα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρέμεν. ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὴν σοί γε πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεΐς,
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν,
 'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 δώσουσ', εἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.'
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα. σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μιν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγοὺς ἀβλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήμιος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσος Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, αἷς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τοτ' ἀπηῦρα,
 κοῦρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
 ἢ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν. 275

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἱ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαϊκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τῶν ἦν κ' ἐθέλῃσθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἐγὼ ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἐπτα δέ τοι δώσει ἐὺ ναϊόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε Ζαθέας ἧδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόβι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἑκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἳ ἔμεναι Δαναῶν οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνικαν."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρή μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἧ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310
 ὥς μή μοι τρύζῃτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν

ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὐτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315

οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεῖ.

ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·

ἐν δὲ ἱῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός.

κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς. 320

οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσιν προφέρησιν

μάστακ', ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,

ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας ἴανον, 325

ἥματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,

ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.

δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλιν ἀλάπαξ ἀνθρώπων,

πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·

τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά 330

ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον

Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν

δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.

ἄσσα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν,

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείμεναι, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335

εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι

Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας

Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;

ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340

Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,

τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ εἴουσιν.

νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,

μὴ μεν πειράτω εὐ ἐιδότος· οὐδέ με πείσει. 345

ἀλλ' Ὀδυσσεύ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν

φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆμιον πῦρ.

ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποιήσατο νόσφιν ἐμείω,

καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνου
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' χαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν 355
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὁρμήν.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίψ,
 αὐριον ἱρὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας ἐν νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερύσσω,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήληρ,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖην δῶῃ κλυτὸς εἰνοσίγαιος,
 ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν 365
 ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἅσθ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινά που Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἑξαπατήσειν
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἔων εἰς ὧπα ἰδέσθαι.
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς 375
 ἑξαπάφοιτο ἔπεσσι· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἐκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἵλετο μητιέτα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομένον ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κείται,
 αἷ θ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστας
 ἄνδρες ἐξοιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

- οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χροσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
ὃς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερος ἐστίν·
ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
κούραι ἀριστῆων οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·
τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
γῆμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
κτῆμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεὺς. 400
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασίν
Ἴλιον ἐκτῆσθαι ἐν ναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
Φοῖβον Ἀπόλλωνος, Πυθοὶ ἐνι πετρηέσση. 405
ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λειστή
οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ᾧλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἀφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κε οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ᾧλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ᾧκα τέλος θανάτοιο κιχέη.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
Ἴλίου αἰπυνῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύσopa Ζεὺς
χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420

ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων),
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆας τε σόφω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἅμμι μένων κατακοιμηθῆτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἐπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω."

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν
 "εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῆσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεΐς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τούνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός, 445
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώνοντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νεΐκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν. ἥ δ' αἶεν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
 πολλὰ κατηγάτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρωῦς,
 μή ποτε γούνασι οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἔπαράς,

Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνηα.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῖσεν χόλον, ὃς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός
 πατρὸς χωρόμενιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήγνουν ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλόγος Ἡφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱαυον· 470
 οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναικάς.
 φεύγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'. ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καὶ με φίλησ' ὥς εἴτε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μῶνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἔσχατιν Φθίης, Δολόπεσσι ἀνάσσω.
 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλὰκι μοι κατέδυσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μύγησα,

ἂ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἔ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ροιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς. 495
 Ἰλλ' Ἀχιλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρή
 ἠλεές ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοῖ,
 ὧν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὴν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι 500
 λισσόμεναί, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
 ῥωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῷ,
 ἣ ῥά τε καὶ μετόπισθ' αἴτης ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἢ δ' αἴτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ἥς μὲν τ' αἰδέσεται κόρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 ῥὸν δέ μέγ' ὦνησαν καὶ τε κλύον εὐχομένοιο·
 ἥς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιούσαι
 ῥῷ αἴτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 Ἰλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφέλως χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρύψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας. πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παράρρητοί τε ἔπεσσαν.
 μέμνημαι τόδῃ ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὅς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.

Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρήτες δὲ διαπραθείην μεμαῶτες Ἄρηι.

530

καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,
 χωσαμένη ὃ οἱ οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας,
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.

535

ἢ λάβητ' ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἄασατο δὲ μέγα θυμῷ.

ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα
 ὤρσεν ἐπὶ χλοῦνῃν σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,

ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξε ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
 πολλὰ δ' ὃ γε προβέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρά
 αὐτῇσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μήλων.

540

τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγέρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.

545

ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολλὴν κέλαδον καὶ αὐτήν,
 ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,

Κουρήτων τε μεσηγνὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζεν,

550

τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο

τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·

ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὃς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,

ἦ τοι ὃ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ

555

κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,

κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐπηνίης

Ἰδεῷ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον

Φοῖβον Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

560

τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς

μήτηρ Ἀλκυόνης πολυπαυθῆος οἴτον ἔχουσα
 κλαῖ, ὅτε μιν ἐκάργος ἀνὴρ πασε Φοῖβος Ἀπόλλων.

τῇ δ' γε παρκατέλεκτο χόλον θυμάλγέα πέσσω,
 ἐξ ἁρέων μητρὸς κεχολωμένους, ἧ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κυκλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις ἐρινύς
 ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὁμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 ὁππότῃ πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐρανῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἡμισυ οἶνοπέδοιο,
 ἡμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὔδου ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασιγνήται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο. πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζωνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα
 κῆδ', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἀλώη
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροὶ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὃ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμαρ
 εἷζας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἡμυνε καὶ αὐτῶς.
 ἀλλὰ σὺν μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων

ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἶη
 νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν. ἀλλ' ἐπὶ δῶρων
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δῆης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.”

605

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “Φοῖνιξ ἄττα, γεραῖε διοτρεφές, οὗ τί με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἣ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰς ὃ κ' αὐτμή
 ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 μή μοι σύγχχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρή
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν ὅς κ' ἐμέ κήδῃ.
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὖνῃ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοὶ φαينوμένῃφιν
 φρασσόμεθ' ἥ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἥ κε μένωμεν.”

610

615

ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεύσε σιωπῇ
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν.

620

“διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῇ
 τῇδ' ἐγ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρή μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἑόντα,
 οἳ πού νῦν ἔσται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν
 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἐταίρων
 τῆς ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὴν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποιῶν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

625

630

καί ῥ' ὃ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνων
 ποιῶν δεξαμένον. σοὶ δ' ἄλληλκτόν τε κακὸν τε

635

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἷης. νῦν δέ τοι ἐπτά παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι. σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,
αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμέν
πληθύνος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.”

640

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰῆσαι μυθήσασθαι·
ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε' ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος
πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἴκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι δῖω.”

615

650

655

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἔλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἐτάροισι ἰδὲ δμῳῇσι κέλευεν
Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσεν,
κῳέα τε ῥῆγός τε λῖνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἐνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῷ διὰν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὔδε μυχῶ κλισίης ἐυπήκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρης.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἴφιδι εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς
Σκύρον ἔλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος προλίεθρον.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο
πρῶτος δ' ἐξερέεινε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

660

665

670

“ εἴπ’ ἄγε μ’, ὦ πολύναιν’ Ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἥ ῥ’ ἐθέλει νήεσσιν ἁλεξέμεναι δῆιον πῦρ,
 ἥ ἀπέειπε, χόλος δ’ ἔτ’ ἔχει μεγαλήτορα θυμόν.”

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κείνός γ’ οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ’ ἔτι μᾶλλον
 πῖμπλάνεται μένεος, σὲ δ’ ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.

αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν
 ὅππως κεν νῆάς τε σώῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 αὐτὸς δ’ ἠπειλήσεν ἅμ’ ἡοὶ φαινομένηφιν
 νῆας ἐνστέλμους ἅλαδ’ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

καὶ δ’ ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
 οἴκαδ’ ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἰλίου αἰπυνῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεύς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.

ὥς ἔφατ’· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰ εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ’ αὖθ’ ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει,
 ὅφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλῃν ἐς πατρίδ’ ἔπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ’ οὐ τί μιν ἄξει.”

ὥς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 [μῦθον ἀγασσάμενοι, μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.]

δὴν δ’ ἄνω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης

“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μῆδ’ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὃ δ’ ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίῃσιν ἐνήκας.
 ἀλλ’ ἦ τοι κείνον μὲν ἑάσομεν, ἦ κεν ἴῃσιν
 ἦ κε μένῃ· τότε δ’ αὖτε μαχήσεται ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.

ἀλλ’ ἄγεθ’, ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ

σίτου καὶ οἴνιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἄλκῃ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,

καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαὸν τε καὶ ἵππους

δοτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.'

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

710

καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Κ.

* Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαῖων
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὄρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡνκόμοιο, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκὶν ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
ἢ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
ὑψόθ' ἐόντι Δίῃ, μέγα δὲ στένε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλῆιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
ὀρθωθείς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφροινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
ἕως μεγάλοιο ποδηγεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

ὥς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχεν τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πούλιν ἐφ' ὕγρην
 ἧλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῇφιν ἀείρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἱμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμψ.
 τὸν δ' εὖρ' ἄμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθών. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 “τίφθ' οὕτως ἠθέειε κορύσσεαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθών 40
 νύκτα δι' ἄμβροσίνην. μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διωτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἣ τίς κε ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 Ἀργεῖους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδὲ κλύον αὐδήσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε διήφίλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50
 ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργεῖοισιν
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μῆσατ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διὸν
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, εἴ κ' ἐθέλῃσιν 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

“ πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἡδὲ κελεύεις ;
αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ’ αὐτίς, ἐπὴν εὐ τοῖς ἐπιτείλω ;”

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ αὐθι μένειν, μή πως ἄβροτάξομεν ἀλλήλοιν
ἐρχομένῳ· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ’ ἦ κεν ἵησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα. ὦδέ που ἄμμιν
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἱη κακότητα βαρεῖαν.”

ὥς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ’ ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
τὸν δ’ εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ’ ἔντεα ποικίλ’ ἔκειτο,
ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.

παρὶ δὲ ζῳστήρ κείμενος ἀναιόλος, ᾧ ῥ’ ὁ γεραίός
ζῶννυθ’ ὅτ’ ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθείς δ’ ἄρ’ ἐπ’ ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ

“ τίς δ’ οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷος
νύκτα δι’ ὀρφναίην, ὅτε θ’ εὐδουσιν βροτοὶ ἄλλοι ;
ἦε τιν’ οὐρήων διζήμενος ἢ τιν’ ἐταίρων ;
φθέγγεο, μηδ’ ἀκέων ἐπ’ ἐμ’ ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ ;”

τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεται Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ’ ἀντμή
ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ’ ὀρώρη.
πλάζομαι ὦδ’, ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ’ ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε’ Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ’ ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ’ ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ’ εἴ τι δραινέεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ’ ὕπνος ἰκάνει,

δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μῆ τοι μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἡδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵεται· οὐδέ τι ἴδμεν,
μῆ πως καὶ διὰ νύκτα μενουήσῃσι μάχεσθαι."

100

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

"Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

οὗ θην Ἐκτορι πάντα νοήματα μητιέτα Ζεὺς

ἐκτελέει, ὅσα που νῦν ἔλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω

105

κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς

ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.

σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,

ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἡδ' Ὀδυσῆα

ἡδ' Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλέος ἀλκιμον υἱόν.

110

ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,

ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·

τῶν γὰρ νῆες ἕασι ἐκαστάτῳ, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.

ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον

νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω,

115

ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.

νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι

λυσόμενος· χρεῶν γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

"ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·

120

πολλάκι γὰρ μεθιῇ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,

οὐτ' ὄκνη εἴκων οὐτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,

ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.

νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη.

τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλάξ.

125

ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων

ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

"οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει

Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."

130

ὥς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
διπλὴν ἐκταδίην, οὐλὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

135

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
φθεγξάμενος. τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἤλθεν κλισίης, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν.

140

“τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτι δὴ χρεὼ τόσον ἴκει;”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσας· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.

145

ἄλλ' ἔπεν, ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικεν
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

ὥς φάθ', ὃ δὲ κλισίῃνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτοῦς.

βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα. τὸν δὲ κίχανον

150

ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

εὐδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν

ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκός

λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως

155

εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,

αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.

τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,

λαῖ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε, νεέκεσέ τ' ἄντην.

“ἔγρεο, Τυδέος υἱέ. τί πάννυχον ὕπνον ᾠατῆς;

οὐκ αἰεὶς ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο

160

εἶται ἀγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χώρος ἐρύκει;”

ὥς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“σχέτλιός ἐσσι, γεραίέ· σὺ μὴν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασιν νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν,

165

οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων

πάντη ἐποیحόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραίέ.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170

καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.

ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοῦς·

νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς

ἢ μάλα λυγρὸς ὀλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβιώναι.

ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱόν 175

ἄνστησον (σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος), εἰ μ' ἐλεαίρεις.”

ὥς φάθ', ὃ δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος

αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.

οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180

οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,

ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ

θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὃς τε καθ' ὕλην 185

ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ

ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλωλεν

ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει

νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίοις γὰρ αἰεὶ

τετράφαθ', ὅππότε ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησε ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ, 190

καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος

αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.”

ὥς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο

Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλὴν. 195

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός

ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον ξυμμητιάσθαι.

τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριώοντο

ἐν καθαρίῳ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χώρος

πιπτόντων· ὅθεν αὐτὶς ἀπετράπετ' ὄμβριμος Ἑκτωρ 200

ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.

ἐνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πῖφασκον.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.

“ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθουθ' ἐῷ αὐτοῦ

θυμῷ·τολμήντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
 ἔλθειν· εἴ τινά που δηίων ἔλοι ἑσχατόωντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρῳέεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμᾶσιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς. μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσsetαι ἐσθλή·
 ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν
 θῆλυν ὑπόρρηνον. τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης

“ Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ

ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγυὲς ἑόντα,

Τρῶων. ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,

μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

σύν τε δύ' ἐρχομένῳ καὶ τε πρὸ δ' τοῦ ἐνόησεν

ὅπως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ,

ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος λεπτή δέ τε μῆτις.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.

ἤθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρης,

ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,

ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,

ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὁμίλου

Τρῶων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

“ Τυδείδῃ Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

τὸν μὲν δὴ ἑταρόν γ' αἰρήσεται ὃν κ' ἐβέλησθα,

φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμᾶσσί γε πολλοί.

μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσιν φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω

καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἴκων,

εἰς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερος ἐστίν.”

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 “ εἰ μὲν δὴ ἑταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 οὐ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτου γε ὑπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.”

245

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 “ Τυδείδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·
 εἰδόοσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἥως,
 ἄστροα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ
 τῶν δῦα μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

250

ὥς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδείδῃ μὲν ἔδωκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσγανον ἄμφηκες (τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηὶ λέλειπτο)
 καὶ σάκος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖνν, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταίτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζῶν.

255

Μηριόνης δ' Ὀδυσῇ δίδου βιὼν ἠδὲ φαρέτρην
 καὶ ξίφος, ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρ' ἔδωκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ἑ παιδὶ φορῆναι.

260

265

270

δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεβείσα.

τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἑρῳδιὸν ἐγγρὺς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίῃ· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 νύκτα δι' ὀρφγαίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη
 “ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος. νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη,
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.”

δεύτερος αὖτ' ἡρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 “ κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀπρυτώνη.
 σπεύό μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδείδῃ δίῳ
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσ'· ἀτὰρ ἅψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
 σὺν σοί, διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέσθης.
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλιοι,
 βάν ῥ' ἔμεν ὥς τε λέοντε δύνω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγῆνορας εἶας Ἑκτωρ
 εὐδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἄριστους,
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
 τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν.
 “ τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύνω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὃς τίς κε τλαίῃ, οἳ κ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἧε φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἧ ᾗδ' χειρέσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Ἐυμήδεος υἱός

κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος·

315

ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·

αὐτὰρ ὁ μούνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

ὃς ῥα τότε Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν.

“Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.

320

ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσσον

ἢ μὴν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ

δώσειν οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·

τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἴκωμαι

325

νῇ Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι

βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢε μάχεσθαι.”

ὥς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὁμοσσαν.

“Ἰστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,

μὴ μὴν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος

330

Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐευσθαι.”

ὥς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.

αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,

ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,

κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,

335

βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν

ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,

βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιώντα

διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν

340

“οὐτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,

οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν

ἢ τινὰ συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων.

ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο

τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν

345

καρπαλίμως. εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,

αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιελθεῖν

ἔγχει ἐπαΐσσων, μὴ πως προτὶ ἄστυ ὀλύξῃ.”

ὥς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
ἡμιόνων (αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσὶν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον),

350

τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
ἐκ Τρώων· ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.

355

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεςαν δουρηnekές ἥ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ' ἄνδρας δηίους, λαυπηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἰψα διωκέμεν ὠρμήθησαν.

ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
ἥ κεμάδ' ἥε λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ

360

χῶρον ἂν ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθήσῃ μεμηκώς,
ὥς τὸν Τυδείδης ἦδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη

365

Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεῦτερος ἔλθοι.

δουρὶ δ' ἐπαῖσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης

“ἥέ μὲν ἥέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.”

370

ἥ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός,

δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὤμον εὖξον δουρὸς ἀκωκή

ἐν γαίῃ ἐπάγη. ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε

βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνετ' ὀδόντων,

375

χλωρὸς ὑπὸ δείους. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,

χειρῶν δ' ἀψάσθη. ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἤυδα.

“ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,

τῶν κ' ὕμνιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

380

αἱ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

“θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον

πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσιν βροτοὶ ἄλλοι ; 385

ἢ τιὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων ;

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
νῆας ἐπὶ γλαφυράς ; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν ;"

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνῆα· 390

" πολλῇσιν μ' ἄτησι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι 395

ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
ἢ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ."

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 400

" ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,
ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως καταλέξον· 405

ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα ποιμένα λαῶν ;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κείται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι ;
πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί ;

ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπὶ πόλινδε 410

ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Ἐυμήδεος υἱός
" τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσίν,
βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 415

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἴρεαι, ἤρωες,
οὐ τις κεκρμμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάται, οἷσιν ἀνάγκη,
οἳ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναι τε κέλονται
ἀλλήλοισι, ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπὶ κούροι

εὐδουσιν· Τρῳσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται οὐδὲ γυναῖκες.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ πῶς γὰρ νῦν, Τρῳέεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων Ἑυμήδεος υἱός
“ τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἄλὸς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δίοι τε Πελαγοί,
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
ἀλλὰ τί ἦ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
Θρήικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάις Ἱιονῆος,
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεραι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίοι.
ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται.
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσι ἔοικεν
ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἠέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῷ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο
ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἡμάς.
εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτρεύσων ἠὲ ἐναντίβιον πολεμίζων
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.”

ἦ, καὶ δ' ἐμὲ μιν ἐμελλε γενεῖον χειρὶ παχείῃ
ἀψάμενος λίσσεσθαι, δ' δ' αὐχένα μέσσον ἔλασεν
φασγάνῃ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντες

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖος Ὀδυσσεύς
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤδα.

460

“χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλυμπῷ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'. ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψύσ' ἀείρας
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 ξυμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἵξον ἰόντες.

465

470

οἳ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εἶδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.

475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθε ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν.

“οὗτός τοι Διόμηδες ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι.
 οὓς νῶιν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρή
 ἐστάμεναι μέλεον ξὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους.
 ἢ ἐσὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

480

ὥς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυσθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.

ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 αἰγέσσ' ἢ οἰέσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Ὀρήκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδεὸς υἱός,
 ὅφρα δυώδεκ' ἐπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,

485

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσσασκεν,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ

490

νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀθήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 [τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].

495

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἦειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλυνεν ὀμίλου
 τόξω ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλῆσθαι.
 ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίψ.

500

αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὃ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας,
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

505

εἶος δ' ταυθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον

“ νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,
 μή πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.”

510

ὥς φάβ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσεται. κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
 τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἷδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·

515

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσεται πουλὺν ὀμιλον,
 ὥρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνειψιὸν ἐσθλόν, ὃ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,

520

ὥς ἰδε χῶρον ἐρήμον ὅθ' ἔστασαν ὠκείες ἵπποι,
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
 ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἀσπετος ὥρτο κυδοιμός
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅσος ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

525

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανὸν ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε δῖφιλος ὠκείας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα

ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆι τίθη, ἐπεβήσεται δ' ἵππων.
μάστιξεν δ' ἑλάν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην 530
[νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε
“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἑρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 535
εἰ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' αἰνῶς δείδουκα μετὰ φρεσὶ μὴ τι πάθωσιν
Ἀργείων ὠριστοὶ ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

οὗ πω πᾶν εἶρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοῖ δὲ χαράντες
δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίσιον.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
“εἵπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον 545
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσι ἐοικότες ἡέλιιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἔων πολεμιστής·
ἀλλ' οὗ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόησα. 550
ἀλλά τιν' ὕμμ' ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555
ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἡέ περ οἶδε
ἵππους δωρήσaiτ', ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε γεραῖε νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηήκιοι· τὸν δέ σφι ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560

τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγυθὶ νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.”

καγχαλώων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί·
οἱ δ' ὅτε Τυδείδew κλισίην εὐτυκτον ἵκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
φάτιγῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
νῆι δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλόν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλευσαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

565

570

575

ΙΛΙΑΔΟΣ

Λ.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ᾠρνυθ', ἱν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἧ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαι
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἰσας
εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στᾶσ' ἦνσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ὄρβι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαι' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζεμεν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἡὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησε ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20
πύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοί
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον
τούνεκά οἱ τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆμ.
τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνου,

δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ εἴκοσι κασσιτέριοιο· 25

κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεῖς ἐκάτερθ', ἵρισι ἐοικότες ἄς τε Κρονίων
ἐν νέφει στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἥλοι
χρῦσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30

ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτῆρεσσι ἀρηρός.

ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,

ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέριοιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο. 35

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ δειμός τε φόβος τέ

τῆς δ' ἐξ ἄργυρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν 40

τρεῖς ἀμφιστρεφείς, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.

καρτὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔκτεινεν.

εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χάλκῳ,
ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἐπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω 45

λάμπ'. ἐπὶ δὲ γδοῦπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,

τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλε ἕκαστος

ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ἐπὶ τάφρῳ,

αὐτοὶ δὲ πρυλές σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γέμετ' ἡῶθι πρό. 50

φθὰν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,

ἱππῆς δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδομιὸν

ᾤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἑέρσας

αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν

πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἀἰδὶ προΐάψειν. 55

Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,

Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα

Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρῶσιν θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,

τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον

φίθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπὶ αἰέλου ἀθανάτοισιν. 60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυν νέφεα σκιοέοντα,
ὥς Ἐκτωρ ὅτ' ἐν πρώτοισι φάνεσκεν
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ 65
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

οἱ δ', ὥς τ' ἀμηγῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
θύνων. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθεῖατο, ἦχι ἐκάστῳ
δῶματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

[πάντες δ' ἡτιώωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὐνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβούλετο κύδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθείς 80
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλιμένους τε.]

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δειπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἰρεῖ,
τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων

πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἀνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οὐλῆα πλῆξιππον.
ἦ τοι ὁ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσται
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῳ δουρί
νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια

ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δέ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιῖδυσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ Ἰσὸν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 υἱε δῶυ Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας. ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,

Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόσχοισι λύγοισιν, 105
 πομαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρύ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθεος βάλε δουρί,
 Ἀντιφον αὖτε παρ' οὗς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδῆς ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπήρτα· 115

ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμῆν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδονσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμῆσθαι ὀλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβεν κρείων Ἀγαμέμνων
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην. 130

“ζῶγρει, Ἀτρείος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἀποινα·
 παλλὰ δ' ἐκ Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεύται,

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθουτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."

135

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσανδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν.
"εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστών,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῇ,
αὐθι κατακτεῖναι μῆδ' ἐξέμεν ἄψ' ἐς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην."

140

ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος οὐδὲ ἐρείσθη·
Ἰππόλοχος δ' ἀπόρουσε. τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ πλήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

145

τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ', ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.

πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,

150

ἱππῆες δ' ἱππῆας—ὑπὸ σφίσι δ' ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—

χαλκῷ δηϊώωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.

ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδήλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ·

155

πάντῃ τ' εὐλυφὼν ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι

πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπείγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·

ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα

Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι

κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,

160

ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ

κειάτο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης

ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·

Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.

165

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,

μέσσον καπ πεδίου, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο

ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη
 “ κλυθί μεν, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος. νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη,
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.”

280

δεύτερος αὐτ' ἡρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 “ κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυνώνη.

285

σπεῖό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδείδῃ δίῳ
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦι.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς,
 αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
 σὺν σοί, διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βούνῃν εὐρυμέτωπον
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

290

ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.

295

οἱ δ' ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,
 βάν ῥ' ἔμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγήνορας εἶας Ἐκτωρ
 εὐδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.

300

τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν.

“ τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν

δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται·

305

δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,

οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

ὃς τίς κε τλαίῃ, οἳ κ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,

νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι

ἧ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,

310

ἧ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες

φύξιν βουλευόυσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσόμεναι, καμᾶτ' ἀθηκότες αἰνῶ.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Ἑυμήδεος υἱός
 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μῶνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν.
 “Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἐκ τε πυθέσθαι. 320
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὁμοσσον
 ἥ μὴν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δώσῃ οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές ὄφρ' ἂν ἴκωμαι 325
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἥ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”
 ὥς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὁμοσσαν.
 “Ἰστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ μὴν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐευσθαι.”
 ὥς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιώντα
 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν 340
 “οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἷδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν
 ἢ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
 ἀλλ' ἐωμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως. εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιελεῖν
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μύ; πως προτὶ ἄστυ Ἀλκίον.”

ὥς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὤκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὄσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται
ἡμιόνων (αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσὶν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον),
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπτον ἀκούσας·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
ἐκ Τρώων· ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεςαν δουρηnekές ἥ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ' ἄνδρας δηλούς, λαυπηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἰψα διωκέμεν ὠρμήθησαν.
ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
ἥ κεμάδ' ἥε λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἂν ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
ὥς τὸν Τυδεΐδης ἦδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεῦτερος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ ἥέ μὲν ἥέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλνξέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.”

ἥ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός,
δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὤμον εὖξον δουρὸς ἀκωκή
ἐν γαίῃ ἐπάγη. ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων,
χλωρὸς ὑπὸ δείους. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἀψάσθην. ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα.
“ ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κ' ὕμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον

πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσιν βροτοὶ ἄλλοι ;
 ἢ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων ;

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς ; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν ;"

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνίᾳ 390

" πολλῆσιν μ' αἴησι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὃς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἡνώγει δέ μ' ἰόντα θοῇν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι 395

ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ."

τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 400

" ἢ ρά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον 405

ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα ποιμένα λαῶν ;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κείται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι ;

πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εἶναί ;

ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν

αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε 410

ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων· Εὐμήδεος υἱός

" τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσίν,

βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου, 415

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαί, ἥρωες,

οὓ τις κεκρμένη ρύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.

ὅσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάται, οἷσιν ἀνάγκη,

οἳ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται

ἀλλήλοισι, ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπὶ κούροι

εὐδουσιν· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκες.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.” 425

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων Ἐνυμήδεος υἱός
“ τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δίοί τε Πελαργοί,
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι 430
καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μῆγες ἱπποκορυσταί.

ἀλλὰ τί ἦ ἐμὲ ταῦτα διεξέρεεσθε ἕκαστα;
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
Θρήικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάις Ἡιονῆος, 435

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεραι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί.
ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται.
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσι ἔοικε 440
ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἡέ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῷ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο
ἡέ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί.” 445

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης

“ μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἡέ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 450
ἡέ διοπτρεύσων ἡ ἐναντίβιον πολεμίζων
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.”

ἦ, καὶ δ' ἐμὲ μιν ἐμελλε γενεῖον χειρὶ παχείῃ
ἀψάμενος λίσσεσθαι, δ' δ' αὐχένα μέσσον ἔλασεν 455
φασγάνῳ ἀίξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο

καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν

καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεύς

460

ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤδα.

“χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σέ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλυμπῳ

πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'. ἀλλὰ καὶ αὖτις

πέμψον ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψύσ' αἰέρας

465

θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,

ξυμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,

μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

τῷ δὲ βάτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,

αἶψα δ' ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες.

470

οἳ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν

καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,

τριστοιχί· παρὰ δέ σφι ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.

Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι

ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.

475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρειθε ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν.

“οὗτός τοι Διόμηδες ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι.

οὓς νῶιν πίφαισκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.

ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρή

ἐστάμεναι μέλεον ξὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους.

480

ἤε σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,

κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰεκής

ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.

ὣς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,

485

αἶγεσσ' ἢ οἶεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση,

ὥς μὲν Ὀρήκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,

ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,

ὃν τινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν,

490

τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι

ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ

νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδέος υἱός,

τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα

495

ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη

[τὴν νύκτ', Οἰεΐδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,

σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου

τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν

500

ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.

ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίφ.

αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,

ἢ ὁ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,

ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέρειο ὑψόσ' αἰέρας,

505

ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

εἶος δ' ταυθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη

ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον

“ νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,

νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,

510

μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.”

ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,

καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο. κόπτε δ' Ὀδυσσεύς

τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θεᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

515

ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὁμίλον,

ὥρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,

Ῥήσου ἀνειψιὸν ἐσθλόν, ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,

520

ὥς ἰδε χῶρον ἐρήμον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.

Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἀσπετος ὤρτο κυδοιμός

θυνόντων ἄμυδις· θηεῖντο δὲ μέρμερα ἔργα,

ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

525

οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανὸν ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,

ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυνξε δῖφιλος ὠκέας ἵππους,

Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε βορῶν ἕναρα βροτόεντα

ἐν χείρεσσι Ὀδυσῆι τίθῃ, ἐπεβήσετο δ' ἵππων,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
[νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].

530

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε
“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἑρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει,
εἰ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' αἰνῶς δεῖδουκα μετὰ φρεσὶ μὴ τι πάθωσιν
Ἀργείων ὄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

535

οὗ πω πάν εἵρηγο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἦλυθον αἰτοί.
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαράντες
δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.

540

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
“εἵπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὁμίλον
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσι ἐοικότες ἡελίοιο.

545

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
ἀλλ' οὗ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόησα.
ἀλλὰ τιν' ὕμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

550

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ὦ Νέστωρ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἥε περ οἶδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροι εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε γεραῖε νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηάκιοι· τὸν δέ σφι ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαῖδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.”

555

560

ὥς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους

καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιο.. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδείδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν ἐντμήτοισιν ἱμάσιν
 φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνῃ.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλόν
 νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐνξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφίξανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
 πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Λ.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ῶρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἧ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἰσας
εἵρυσαν, ἥνορέῃ πίσυννοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στᾶσ' ἦνσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ὄρβι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.]
Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησε ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρνίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20
πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοί
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμαλλον·
τοῖνεκά οἱ τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆμ.
τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κύναιο,

δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ εἴκοσι κασσιτέριοιο·

25

κυνέοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεῖς ἐκάτερθ', ἵρισσι ἐοικότες ἄς τε Κρονίων
ἐν νέφει στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

ἄμφι δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
χρύσειοι πάμφαινον, ἅτ' ἀρ' περὶ κουλεὸν ἦεν
ἄργυρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἄρηρός.

30

ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέριοιο
λευκοί, ἐν δέ μέσοισιν ἦν μέλανος κυνέοιο.

35

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ δειμὸς τε φόβος τε
τῆς δ' ἐξ ἄργυρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυνέος ἐλέικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.

40

καρτὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χάλκεα,
ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
λάμπ'. ἐπὶ δὲ γδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῆσοιο Μυκῆνης.

45

ἡνιόχῳ μὲν ἔπαιτα ἐφ' ἐπέτελλε ἕκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ἐπὶ τάφρῃ,
αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοῇ γένητ' ἡῶθι πρό.

50

φθὰν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῃ κοσμηθέντες,
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδομιὸν
ᾤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἑέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμειλλεν
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Αἰδὶ προΐάψειν.

55

Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέγα καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρῶσιν θεὸς ὣς τίετο δῆμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηγορίδας, Πόλυβιον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπινείκελον ἀθανάτοισιν.

60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθην.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστήρ
παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιόεντα,
ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

65

οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

70

ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἦχι ἐκάστω
δῶματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

75

[πάντες δ' ἡτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὐνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]

80

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτει δὲ λαός·
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δαίπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτον τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἡμερος αἰρεῖ,
τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλῆξαιπον.

85

90

ἦ τοι ὁ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ὄντιος ἔστη
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρί
νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια·

ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὄστέον, ἐγκέφαλος δέ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας· 100

αὐτὰρ ὁ βῆ Ἰσὸν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίξων,
 υἱε δὴ Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας. ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόςχοισι λύγοισιν, 105
 πομαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀποιόνων.

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
 Ἀντιφον αὖτε παρ' οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδῆς ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπήνυ· 115
 ἦ δ' εἰ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμησάι ὀλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο daίφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβεν κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναῖς ἐσθην. 130

“ζῶγρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄκουα·
 παλλὰ δ' ἐκ Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κῆται,

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπείρεσσι ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."

135

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσανδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν.
"εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νίεες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῇ,
αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην."

140

ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος οὔδαι ἐρείσθη·
Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε. τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ πλήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ', ὅθι πλείεσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
ἱππῆες δ' ἱππῆας—ὑπὸ σφίσι δ' ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδονποι πόδες ἵππων—
χαλκῷ δηιῶντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ·
πάντῃ τ' ἐλυφύων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κεάτο, γύπεςσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέσσον καπ πεδίου, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ

145

150

155

160

165

Ἄτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,

ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμμινον.

οἱ δ' ἔτι κάμ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς

ἄς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ

πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·

τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν

πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.

ὥς τοὺς Ἄτρεΐδης ἔφεπεν κρείων Ἀγαμέμνων,

αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.

[πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων

Ἄτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχρ' ἔθεν.]

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τείχος

ἵζεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιέσσης

οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν·

Ἴριν δ' ὠτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.

“βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες.

ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν

θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,

τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω

μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ

εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίστω,

κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηται

δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρὴν.

εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,

έστεῶτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις

“Ἑκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,

Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τείν τάδε μυθήσασθαι.

ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν

θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,

τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθῇ

170

175

180

185

190

195

200

μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπαῖς ἢ βλήμενος ἰὼ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."

205

ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210

Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῇ.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215

ἡρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχονσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων. 220

Ἰφιδάμας Ἀντηγορίδης ἧς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων.
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἑόντα
μητροπάτωρ, ὃς ἔτικτε Θεανὼ καλλιπάρηρον·

225

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
ξὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἱ οἱ ἔποντο.
τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἴσας,
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἑὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει. 230

ὃς ῥα τότ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,

Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν, 235

νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺν κρεῖων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρός
σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληῖξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.

ὥς δ' αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
πρῶθ' ἑκατὸν βούς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
αἰγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάρϊξεν,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κῶν ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτιο πεσόντος.
στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα διον,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἐνερθεν,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέλγη μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ' ἐπόρουσε Κῶνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦ τοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεῖ πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὕτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀἴδος εἴσω.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχει τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
ὄφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα,
ὀξείαι δ' ὀδύнай δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναικα,
δριμύ, τό τε προΐεισι μογοστόκοι εἰλείθυιαι,
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὥς ὀξεῖ ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῃ ἐπέτελλεν
ἡγυῖαν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ἥχθετο γὰρ κῆρ.
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς.
“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέοντες,

ἡμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεὺς
εἷασεν Τρῳέεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

ὥς ἔφαθ', ἥνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας 285
“ Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἵχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.” 290

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καπρίῳ ἢ λέοντι,
ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦεν Τρῶας μεγαθύμους 295
Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλῃ,
ἦ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν ; 300
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα 305
πληθύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντα, 310
καὶ νῦν κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεὺς

“Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς ;
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ’ ἔμ’ ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.”

315

τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης
“ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἡέ περ ἡμῖν.”

ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ’ ἵππων ὥσε χαμάζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοιοῦ ἀνακτος.

320

τοὺς μὲν ἔπειτ’ εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὼ δ’ ἂν ὁμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
ἐν κυσὶ θηρητῆρσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
ὥς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

325

ἐνθ’ ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
νῆε δύνω Μέροπος Περκωσίον, ὃς περὶ πάντων
ἦδη μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ οὐ τι
πειθεσθήν· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

330

τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε’ ἀπηύρα,
Ἱππόδαμον δ’ Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.

335

ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ’ ἀλλήλους ἐνάριζον.

ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ’ ἰσχίον· οὐδὲ γὰρ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ’ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

340

Ἑκτωρ δ’ ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ’ ἐπ’ αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης,

345

ἔφα δ’ Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα

“νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄμβριμος Ἑκτωρ.
ἀλλ’ ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

ἦ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
 ἄκρην κακὴν κόρυθα. πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 οὐδ' ἵκετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
 στῆ δὲ γυνὴ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὥχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας 360
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον. ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἰ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθος ἐστίν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.”
 ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡνυκόμοιο,
 Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν, 370
 στηλῇ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦ τοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμιοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν 375
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἄμπερὲς ἰός
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα.
 “βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν. ὥς ὄφελόν τοι 380
 νεύατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασιν λέονθ' ὥς μηκάδες αἰγες.”
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης

“ τοξότα λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπίπα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον ξύν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ’ ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὐτῶς.
 οὐκ ἀλέγω, ὥς εἰ με γυνή βάλοι ἢ πάις ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ’ ἄλλως ὑπ’ ἐμεῖο, καὶ εἰ κ’ ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὅξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἷμα τίθησιν
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ’ ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ’ ὀρφανικοί· ὃ δέ θ’ αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἡὲ γυναικες.”

385

390

395

ὥς φάτο. τοῦ δ’ Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ’· ὃ δ’ ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὤκύ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ’, ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ’ ἀλεγυῆ.
 ἐς δίφρον δ’ ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.

400

οἰώθη δ’ Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
 ὀχθήσας δ’ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 “ ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, εἰ κε φέβωμαι
 πληθὺν ταρβήσας, τὸ δὲ ρίγιον, εἰ κε ἀλώω
 μούνος· τοὺς δ’ ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;·
 οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὃς δέ κ’ ἀριστεύῃσι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεώ
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ’ ἐβλητ’ ἦ τ’ ἐβαλ’ ἄλλον.”

405

410

εἶος δ’ ταῦθ’ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ’ ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ’ ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὥς δ’ ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ’ αἰζυροί
 σεύωνται· ὃ δέ τ’ εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ’ αἰσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα·
 ὥς ῥα τότε ἄμφ’ Ὀδυσῆα δίφιλον ἐσσεύοντο
 Τρῶες· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δημοκίτην

415

420

οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξεί δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομόν ἐξενάριξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἶξαντα.
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστώ. 425
 τοὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον ἐνυγενέος Σῶκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίε, ἰσόθεος φῶς,
 στή δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 “ὦ Ὀδυσσεῦ πολυάινε, δόλων αἶτ' ἡδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξαι Ἰππασίδησιν,
 τοιῷδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.” 430

ὥς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν· οὐδέ τ' ἔασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὔ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 αἶψ' δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν. 440

“ἂ δεῖλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰτὺς ὀλεθρος.
 ἢ τοι μὴν ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἤματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀῖδι κλυτοπόλῳ.” 445

ἦ. καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο διὸς Ὀδυσσεὺς
 “ὦ Σῶχ' Ἰππᾶσου νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450
 φθὴ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἂ δεῖλ', οὐ μὴν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὠμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε διοὶ Ἀχαιοί.”
 ὥς εἰπὼν Σῶκοιο δαΐφρονος ὄμβριμον ἔγχος

ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦρυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἰεν ἰάχοντος ἀρηίφίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα
 “ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτή,
 τῷ ἱκέλῃ ὡς εἴ ἐ βιώατο μῦνον ἑόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθείς,
 ἔσθλός ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.”

ὣς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
 Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ τε δαφνοῖνοι θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὃφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὥκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐννέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει.
 ὣς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 αἴσσω ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,
 στῆ δὲ παρεξ, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἰως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὥς δ' ὁπότε πλῆθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν

χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
πολλὰς δέ ῥ' ὄρυς ἀζαλέας πολλὰς δέ τε πεύκας
ἔσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει, 495
ὥς ἔφεπεν κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἑκτωρ
πέυθει, ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἴδομενεῖα.

Ἑκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
ἔγχει θ' ἱπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο, 505
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
ἰὼ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.

τῷ ῥα περὶδεῖσαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510

“ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἠητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
[ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.]” 515

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
αὐτίκα ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἠητῆρος.
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἑκτορι παρβεβαώς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
“Ἑκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἔσχατι τῇ πολέμου δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες, ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος. εὖ δέ μιν ἔγνω
εἰρὴν γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα

ἵππῃς πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν." 530

ὥς ἄρα φωνήσας ἵμασιν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας. αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον, 535

ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον
αἱ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ἴετο δύναι ὄμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξάι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμόν
ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540

ἔγχει τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνوني φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν.
στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπαβόειον, 545
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.

ὥς δ' αἰθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροιώται,
οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι 550

πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσῶσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καϊόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555

ὥς Αἴας τότε ἀπὸ Τρῶων τετιημένος ἦτορ
ἦε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
[ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες 560

τύπτουσιν ροπάλοισι, βίη δέ τε νηπὶή αὐτῶν
σπουδῇ τ' ἐξήλασαν ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὥς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι

νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.

565

Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσσηγὺς
ιστάμενος. τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρῶα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.]

570

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
στῇ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.

575

580

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοσειδῆς
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν διστώφ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.

ἄψ δ' ἐτάρων ἐς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ὀλεείνων,

585

ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς,
“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
στῇτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμάρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἐ φημί
φεύξεσθ' ἐκ πολέμου δυσηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαιμῶνιον υἱόν.”

590

ὥς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτόν
πλησίοι ἔστησαν, σάκε ὤμοισιν κλίναντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

595

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
ιδρώουσι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νηϊ.

εἰσορόων πόγον αἰπὺν ἰώκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἑταῖρον ἔον Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολε ἴσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή·
 [τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 “τίπτε με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς]
 “διε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οἶω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δῦφιλε, Νέστορ' ἔρειο
 ὃν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦ τοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἶδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανῦναι.”

605

610

615

ὧς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδew ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείρῃαν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοιοῦ γέροντος
 ἐξ ὀχέων. τοὶ δ' ἰδρῷ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 εἰς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

620

τοῖσι δὲ τεύχε κυκεῖω ἐνπλόκαμος Ἑκαμήδη,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἐξελον οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

625

ἦ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν εὖξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμμυον ποτῷ ὄψον
 ἥδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίός
 χρυσείοις ἡλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ ἕκαστον

630

635

χρύσειαι νεμέθοντο, δῶν δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης

πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογῆτ' ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνή εἰκυῖα θεῆσιν
 οἶνῳ Πραμνεῖῳ, ἐπὶ δ' αἷγειον κνή τυρόν
 κνήσῃ χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν,
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκεῖῳ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δύσαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραίος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἰπέ τε μῦθον.
 “ οὐχ ἔδος ἐστί, γεραῖε διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.

640

645

αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 γινώσκω, ὁρώ δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἰμ' Ἀχιλῆι.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε διοτρεφές, οἷος ἐκείνος,
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιώωτο.”

650

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 “ τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήγεται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

655

βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἥδ' Ἀγαμέμνων
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν οἰστῶ.]

660

τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἱππὸ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἔων Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἥ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηίοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.

665

εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς ὅπῳ Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νέικος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα

670

ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καὶ δ' ἔπεισεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῶνται.
 λήϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἴων,
 τόσσα συνῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπήσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊον εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ, γεγήθει δὲ φρένα Νηλεΐς
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κίοντι·
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 τοὺς ἵμεν οἴσιν χρεῖος ὀφέλλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη.
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευον, πολέσιν γὰρ Ἑπείοι χρεῖος ὀφελλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεΐη
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἀριστοί.
 δώδεκα γὰρ Νηλεΐος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν
 τῶν οἶος λιπόμεν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἑπείοι χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἴων
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφέλλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αἰγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίη ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.]
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,

πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἔοντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυσεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήμια ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζός περ ἑών, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἡῶ διαν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεε ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πασσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 σαῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι οἷσι ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάλθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφέσταν δὴ ἄστνυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρης·
 εὔτε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
 πρεσβυτάτῃν δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἣ τόσα φάρμακα ἦδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δουρὶ
 ῥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον δροῦσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάλθυμοι Ἐπειοὶ

745

ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἡγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,

• πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ ἕκαστον
φῶτες ὁδὰξ ἔλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δονρὶ δαμέντες.

καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξα,

750

εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων

ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥερι πολλῇ.

ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·

τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,

κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,

755

ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους

πέτρης τ' Ὀλυνίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη

κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.

ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

ἄψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους,

760

πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.

ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἥ τέ μιν οἶω

πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.

ὦ πέπον, ἥ μὴν σοὶ γε Μενoitίος ὧδ' ἐπέτελλεν

765

ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·

νῶι δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,

πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλεν.

Πηλῆος δ' ἐκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας

λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.

770

ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενoitίον εὐρομεν ἔνδον

ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεύς

πίονα μηρί' ἔκαie βοὸς Διὶ τερπικεραίνῃ

αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,

σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν.

775

σφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα

στήμην ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,

ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,

ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδηγτός ἦδὲ ποτῆτος,

780

ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖ' ἄμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἀκτορος υἱός 785
 ἔκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἦδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 τὰ εἰποῖς Ἀχιλῆι δαΐφρονι, εἴ κε πίθηται.
 τίς οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών· ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ ᾗσι θεοπροπίην ἄλεείνει
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηγὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 εἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 [ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτεις κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὥσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.]”
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖονεν,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα· 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θεῖοιο
 ἵξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ᾗην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 διογενὴς Ἐνυαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀιστῷ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε, νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “ὦ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἦδ' ἐμείδοντες,

ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης,
 ἄσιν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 ἧ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί,
 ἧ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες."

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα
 "οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται·
 οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων, τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαιόν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρῆζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 κείσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 "πῶς κεν ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἦρως;
 ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλλῇ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σείο μεθήσῃ τειρομένοιο."

ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαιόν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἧ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας. τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα

ΙΛΙΑΔΟΣ

Μ.

ὥς δ' ἔν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἳ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τείχος ὑπερθεν
εὐρύ, τὰ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν. οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆας τε θαῶς καὶ ληίδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο, θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὗ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἑκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεύς
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἳ μὲν δάμειν οἳ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιώωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τείχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος διός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
τῶν πάντων ὁμόσε στόματα τράπε Φοῖβος Ἀπόλλων.

ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἦν ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὄφρα κε θάσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' εἰνοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
 ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
 αὖτις δ' ἠίονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δὲ τρέψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἶεν καλλίρροον ὕδωρ.

ὥς ἄρ' ἐμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει
 τεῖχος ἐϋδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι ἐελμένοι ἰσχανώοντο,

Ἔκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὁ γ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητῆρσιν
 κάπριος ἢ ἑὼν στρέφεται σθένει βλεμεαίνων,
 οἳ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίον ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας

αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορίῃ δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·

ὥς Ἔκτωρ ἂν ὁμιλον ἰὼν ἐλλίσσεσθ' ἐταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερβορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηιδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν

ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἔστασαν υἱες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν.
 ἐνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πέζοι δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς

25

30

35

40

45

50

55

60

“Ἐκτορ τ’ ἦδ’ ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ’ ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκείας ἵππους.
 ἦ δὲ μάλ’ ἀργαλήη περάει· σκύλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, προτὶ δ’ αὐτοὺς τείχος Ἀχαιῶν.
 ἐνθ’ οὗ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖκος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ’ ἀρήγειν,
 ἦ τ’ ἂν ἐγὼ γ’ ἐθέλοισι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ’ Ἀργεος ἐνθάδ’ Ἀχαιούς· 70
 εἰ δέ χ’ ὑποστρέψωσι, παλίστρεψαι δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ’ ἔπειτ’ οἶω οὐδ’ ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄμφορρον προτὶ ἄστυ ἐλιχθέντων ὑπ’ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ’ ἄγεθ’, ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρῶλές σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ’ ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μένεουσ’, εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφῆπται.”
 ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ’ Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ’ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ’ ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ’ ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ’ ἐπέτελλε ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ’ ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ’ ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ’ Ἐκτορ’ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τείχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ’ ἄρ’ ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 τῶν δ’ ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγῆνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Δηίφοβος θεοεωδής,
 νῆε δὴν Πριάμοιο· τρίτος δ’ ἦν Ἄσιος ἦρως, 95
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, δὴν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι

αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάις Ἀγχίσαο

Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἱε,

Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

100

Σαρπηδὼν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,

πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·

οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὼν εἶναι ἄριστοι

τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὃ δὲ πρέπε καὶ διὰ πάντων.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν,

105

βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο

σχήσεσθ' ἄλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι

βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·

ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

110

αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,

ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν

νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,

ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν

ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·

115

πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν

ἔγχει Ἰδομενῆος ἀγανοῦ Δευκαλίδας.

εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοί

ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·

τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν

120

εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,

ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων

ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.

τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο

ὀξέα κεκληγῶτες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς

125

σχήσεσθ' ἄλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι

νήπιοι. ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,

υἱας ὑπερθύμους Λαπιθῶων αἰχμητῶν,

τὸν μὲν Πειριθόου υἱά κρατερὸν Πολυποίτην,

τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολογῶ Ἴσον Ἀρηι.

180

τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλῶων ὑψηλῶων

ἔστασαν ὥς ὅτε τε δρύες οὖρεσιν ὑψικάρῃνοι,

αἶ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἡματα πάντα,
 ῥίζησιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐυδμητον, βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦ τοι εἴως μὲν ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὤρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῷ αἰξάντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰσσοῦντε περὶ σφίσι ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὁδόντων
 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλθῃ. 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινός
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὤκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἃς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αἶον ἀντέεν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τυτ' ὤμωξεν καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤυδα.
 “Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γε φάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ ἐ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσση,

οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
 ὥς οἷδ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δῦ' εὐόντες
 χάσσεσθαι πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἐάλωναι."

170

ὥς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πείθεν φρένα ταῦτ' ἀγορεύων
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι·
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδᾶες πῦρ
 λάινον. Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμόν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δημοτῆτα.]

175

ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήνῃ
 οἷδ' ἄρα χαλκεῖη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκεῖη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.

185

υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος
 Ἱππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 αὐτὺς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, επαίξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

190

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἔκτορι κούροι ἔποντο,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τείχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
 φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον

195

ζῶον, ἔτ' ἀσπαίροντα. καὶ οὐ πω λήθετο χάρμης
 ὅψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δεξιῇν

200

ιδνωθεῖς ὀπίσω. ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε 205
ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάμβाल' ὀμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δὲ ῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς 210

“Ἑκτορ, αἰὲ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν
ἔσθλα φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
δῆμον ἔοντα παρέξ ἀγορευόμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὖτ' ἐξέρεω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἑτεὸν γε
Τρῳσιν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑέργων;

φουνήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
ζῶον· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσι ἐοῖσιν.

ὥς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφω ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225

πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοί
χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ᾧδε χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
εἰδεῖη τεράων καὶ οἱ πειθοῖατο λαοί.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ 230
“Πουλυδάμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἑτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235

βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
τῆν δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴ τ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἡῷ τ' ἡελίῳ τε,
εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόντα.

ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 [τίπτε σὺ δειδούκας πόλεμον καὶ δημοτῆτα;
 εἰ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινόμεθα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δημοτῆτος ἀφέξῃαι, ἢ τέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.]”

245

250

ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπ' αὐλῆς,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοί
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 τὰς οἱ γ' αὐέρουν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπ' αὐλῆς
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

255

260

ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων

265

πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.

ἄλλον μελιχίους ἄλλον στερεοῖσι ἔπεσσιν

νεῖκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν.

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ὃς τ' ἐξοχος ὃς τε μεσῆεις

ὃς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι

270

ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·

καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω

τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,

ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,

εἴ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς

275

νεῖκος ἀπωσαμένους δηῖους προτὶ ἄστρ' ἰέσθαι.”

ὥς τώ γε προβοῶντε μάχην ἄτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμεῖαι
 ἡματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεὺς
 νειφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόοντας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα δὲ πάντα 285
 εἰλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμεῖαι,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δούπηος ὀρώρει.
 οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ 290
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχληα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἔον Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ὥρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσι ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθε σχέτο πάντοσ' εἴσῃν
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμείας
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέςιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δούρε τινάσσων,
 βῆ ῥ' ἵμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δὲ ἔθυμὸς ἀγῆνωρ 300
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴ περ γάρ χ' εὖρησι παρανόθι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δέεσθαι,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἡ ἥρπαξε μετάλμενος ἦε καὶ αὐτός 305
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
 ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
 τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 “Γλαῦκε, τί ἦ δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310
 ἔδρῃ τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορόωσιν,

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.

τῷ νῦν χρή Δυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔοντας 315

ἑστάμεν ἥδ' ἐ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι,

ὄφρα τις ὦδ' εἶπῃ Δυκίων πύκα θωρηκτάων

‘ οὐ μὴν ἀκληεῖς Δυκίην κύτα κοιρανέουσιν

ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίνονα μῆλα

οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320

ἑσθλή, ἐπεὶ Δυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται·

ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες

αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε

ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην

οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325

νῦν δ' (ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο

μυρίαί, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι)

ἴομεν, ἥ ἐ τῷ εὖχος ὀρέξομεν ἥ ἐ τις ἡμῖν.”

ὥς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθῃσεν

τῷ δ' ἰθὺς βήτην Δυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντες. 330

τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετewὸ Μενεσθεύς·

τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.

πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν εἴ τιν' ἴδοιτο

ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·

ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335

ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθην ἰόντα,

ἐγγύθεν. ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν

τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,

βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν

καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς 340

ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.

αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προῖτη κήρυκα Θωώτην.

“ ἔρχεο, διὲ Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,

ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἀριστον ἀπάντων

εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος· 345

ὦδε γὰρ ἔβρισαν Δυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ

ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.

εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,

ἀλλὰ περ οἷος ἔτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί οἱ Τεύκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐν εἰδώς.”

350

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἴθαρ δὲ προσηύδα
“ Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἡνώγει Πετewώ διατρεφέος φίλος υἱός

355

κεῖσ' ἵμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυθά περ ἀντιάσῃτον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὅχ' ἀριστον ἐπάγτων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Δυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας,
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλὰ περ οἷος ἔτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί οἱ Τεύκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐν εἰδώς.”

360

ὥς ἔφατ', αὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
αὐτίκ' Οἰλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

365

“ Αἴαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Δυκομήδης,
ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετε ἱφί μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.
αἰψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπαμύνω.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καί οἱ Τεύκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.

370

εὖτε Μενεσθήης μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες—ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο—,
οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι,
ἵφθιμοι Δυκίων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτή.

375

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπηδόντος ἐταῖρον Ἐπικλῆα μεγάλθυμον,
μαρμάρῳ ὀκρίοεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
κεῖτο μέγας παρ' ἑπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
οἶοι νῦν βροτοὶ εἶσ'. ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, ξὺν δ' ὅστ' ἄραξεν.

380

πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἐοικώς 385
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὄστέα θυμός.

Τεύκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο
ἧ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ἧ ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόφτο ἔπεσσιν.

Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ' ὃ γε Θεστοριδὴν Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
νύξ', ἐκ δὲ σπάσεν ἔγχος· ὃ δὲ σπόμενος πέσσε δουρί 395
πρηγῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρήσιν
ἔλχ'· ἧ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθεν
τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

τὸν δ' Αἴας καὶ Τεύκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἧ
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινόν 400
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσι δαμείῃ·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
ἤλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος. οὐδ' ὃ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοισι ἐλιζάμενος Δυκίοισιν
“ὦ Δύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς ;
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι, 410
μούνῳ ῥήξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.
ἀλλ' ἐφομαρτέϊτε· πλεόνων τοι ἔργον ἄμεινον.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
τείχεος ἔντοσθεν. μέγα δὲ σφισι φαίνεται ἔργον·
οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Δύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Δυκίους ἐδύναντο
τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420

ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὺ' ἀνέρε δηριάασθον,
μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνῃ ἐν ἀρούρῃ,
ὣ τ' ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισθήϊα τε πτερόεντα.

425

πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεὲ χαλκῷ,
ἡμὲν ὅτέφ' στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.

430

πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθῆς,
ἣ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ισάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται.

435

ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκεν
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσῆλατο τείχος Ἀχαιῶν.
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Τρῶεσσι γεγωνώς.

“ ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τείχος
Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῖς πῦρ.”

440

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,

Ἑκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρειν. ὃς ῥα πυλάων
ἐστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
ὀξὺς ἦν. τὸν δ' οὐ κε δὺ' ἀνέρε δῆμου ἀρίστῳ

445

ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλήσειαν,
οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

[τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.]

450

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
ὥς Ἑκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,

οἱ ῥα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρῆρει.

455

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ φρευσάμενος βάλε μέσσης,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς. πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, αἶδ' ἄρ' ὄχῃες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῇ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἔσαλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσι ἐλιξάμενος καθ' ὁμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὁμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ

CAMBRIDGE,
August, 1867.

PUBLISHED BY
DEIGHTON, BELL, AND CO
Agents to the University,
AND
BELL AND DALDY, LONDON.

NOW IN COURSE OF PUBLICATION.

Uniformly printed in Foolsap 8vo.

**Cambridge School and College
Text Books,**

*A Series of Elementary Treatises adapted for the Use of
Students in the Universities, Schools, and Candi-
dates for the Public Examinations.*

In order to secure a general harmony in the treatment, these works will be edited by Members of the University of Cambridge, and the methods and processes employed in University teaching will be followed.

Principles will be carefully explained, clearness and simplicity will be aimed at, and an endeavour will be made to avoid the extreme brevity which has so frequently made the Cambridge treatises too difficult to be used by those who have not the advantage of a private Tutor. Copious examples will be added.

Now Ready.

ARITHMETIC for the use of Schools and Colleges.

By A. WRIGLEY, M.A. Professor of Mathematics in the late Royal Military College, Addiscombe. 3s. 6d. cl.

ELEMENTARY TRIGONOMETRY. By T. P. HUDSON, M.A. Fellow of Trinity College. 3s. 6d. cl.

ELEMENTARY STATICS. By the Very Rev. H. GOODWIN, D.D. DEAN OF ELY. 3s. cl.

ELEMENTARY DYNAMICS. By the Very Rev. H. GOODWIN, D.D. DEAN OF ELY. 3s. cl.

[Continued]

2 SCHOOL AND COLLEGE TEXT BOOKS—*Continued.*

ELEMENTARY HYDROSTATICS. By W. H. BESANT,
M.A., Late Fellow of St John's College. 4s. cl.

MENSURATION, An Elementary Treatise on. By
B. T. MOORE, M.A., Fellow of Pembroke College,
Professor of Mathematics, Royal Staff College, Sand-
hurst. With numerous Examples. 5s.

ELEMENTARY GEOMETRICAL CONIC SECTIONS. By
W. H. BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College.
[*In the Press.*]

ELEMENTARY CHEMISTRY. By G. D. LIVEING, M.A.,
Late Fellow of St John's College. *Preparing.*

Now in course of Publication,

Cambridge Greek and Latin Texts,

CAREFULLY REPRINTED FROM THE BEST
EDITIONS.

THIS series is intended to supply for the use of Schools and Students cheap and accurate editions of the Classics, which shall be superior in mechanical execution to the small German editions now current in this country, and more convenient in form.

The texts of the "*Bibliotheca Classica*" and "*Grammar-School Classics*," so far as they have been published, will be adopted. These editions have taken their place amongst scholars as valuable contributions to the Classical Literature of this country, and are admitted to be good examples of the judicious and practical nature of English scholarship; and as the editors have formed their texts from a careful examination of the best editions extant, it is believed that no texts better for general use can be found.

The volumes are well printed at the Cambridge University Press, in a 16mo. size, and are issued at short intervals.

The following are now ready.

NOVUM TESTAMENTUM Graecum, Textus Stephanici, 1550. Accedunt variae lectiones editionum Bezae, Elzeviri, Lachmanni, Tischendorffii, Tregellesii. Curante F. H. SCRIVENER, A.M. 4s. 6d.

An Edition on writing paper, for Notes. 4to. half-bound. 12s.

AESCHYLUS, ex novissima recensione F. A. PALEY, A.M. Price 3s.

CAESAR DE BELLO GALLICO, recensuit G. LONG, A.M. 2s.

CICERO DE SENECTUTE ET DE AMICITIA ET EPISTOLAE SELECTAE, recensuit G. LONG, A.M. 1s. 6d.

CICERONIS ORATIONES. Vol. I. Recensuit G. LONG, A.M. 3s. 6d.

EURIPIDES, ex recensione F. A. PALEY, A.M. Vol. I. 3s. 6d. Vol. II. 3s. 6d. Vol. III. 3s. 6d.

HERODOTUS, recensuit J. W. BLAKESLEY, S.T.B. 2 Vols. 3s. 6d. each Vol.

HORATIUS, ex recensione A. J. MACLEANE, A.M. Price 2s. 6d.

JUVENAL ET PERSIUS, ex recensione A. J. MACLEANE, A.M. 1s. 6d.

LUCRETIUS, recognovit H. A. J. MUNRO, A.M. 2s. 6d.

SALLUSTI CATILINA ET JUGURTHA, ex recensione G. LONG, A.M. 1s. 6d.

THUCYDIDES, recensuit J. G. DONALDSON, S.T.P. 2 Vols. 3s. 6d. each Vol.

VERGILIUS, ex recensione J. CONINGTON, A.M. 3s. 6d.

XENOPHONTIS EXPEDITIO CYRI, recensuit J. F. MACMICHAEL, A.B. 2s. 6d.

OTHERS IN PREPARATION.

4 MATHEMATICAL TEXT BOOKS PUBLISHED BY

. ARITHMETIC AND ALGEBRA.

Arithmetic for the use of Schools and Colleges.

By A. WRIGLEY, M.A., Professor of Mathematics in the late Royal Military College, Addiscombe. 3s. 6d.

Principles and Practice of Arithmetic. By the Rev.

J. HIND. Ninth Edition, with Questions, 4s. 6d.

••• KEY, with Questions for Examination. Second Edition. 5s.

A Progressive Course of Examples in Arithmetic.

With Answers. By the Rev. JAMES WATSON, M.A., of Corpus Christi College, Cambridge, and formerly Senior Mathematical Master of the Ordnance School, Carshalton. *Second Edition, revised and corrected.* Fcp. 8vo. 2s. 6d.

Elements of Algebra. By the Rev. J. HIND. Sixth

Edition, revised. 640 pp. 8vo. 10s. 6d.

Treatise on the Theory of Algebraical Equations.

By the Rev. J. HYMERS, D.D. Third Edition. 8vo. 10s. 6d.

TRIGONOMETRY.

Trigonometry required for the Additional Subject

for Honours at the Previous Examination, according to the new scheme sanctioned by the Senate June 1865. By J. McDOWELL, M.A., Pembroke College. Crown 8vo. 3s. 6d.

Elementary Trigonometry. By T. P. HUDSON,

M.A., Fellow of Trinity College. 3s. 6d.

Elements of Plane and Spherical Trigonometry.

By the Rev. J. HIND. Fifth Edition. 12mo. 6s.

Syllabus of a Course of Lectures upon Trigonometry and the Application of Algebra to Geometry. 8vo. 7s. 6d.

MECHANICS AND HYDROSTATICS.

Mechanics, required for the Additional Subjects
for Honours at the Previous Examination, and for the Ordinary B.A.
Degree. By J. McDOWELL, M.A., Pembroke College. Crown 8vo.
3s. 6d.

Elementary Hydrostatics. By W. H. BESANT,
M.A., Late Fellow of St John's College. Fcp. 8vo. 4s.

Elementary Hydrostatics for Junior Students. By
R. POTTER, M.A. late Fellow of Queens' College, Cambridge, Professor
of Natural Philosophy and Astronomy in University College, London.
7s. 6d.

The Propositions in Mechanics and Hydrostatics
which are required for those who are not Candidates for Honours. By
A. C. BARRETT, M.A. Third Edition. Crown 8vo. 6s.

Mechanical Euclid. Containing the Elements of
Mechanics and Hydrostatics. By the late W. WHEWELL, D.D.
Fifth Edition. 5s.

Elementary Statics. By the Very Rev. H. GOODWIN,
D.D. Dean of Ely. Fcp. 8vo, cloth, 3s.

Elementary Dynamics. By the Very Rev. H.
GOODWIN, D.D. Dean of Ely. Fcp. 8vo, cloth, 3s.

A Treatise on Statics. By the Rev. S. EARNSHAW,
M.A. Fourth Edition. 8vo. 10s.

Dynamics, or, a Treatise on Motion. By the Rev.
S. EARNSHAW. Third Edition. 8vo. 14s.

A Treatise on the Dynamics of a Rigid Body. By
the Rev. W. N. GRIFFIN. 8vo. 6s. 6d.

••• SOLUTIONS OF THE EXAMPLES. 8vo.

6 MATHEMATICAL TEXT BOOKS PUBLISHED BY

Problems in illustration of the Principles of Theoretical Mechanics. By W. WALTON, M.A. Second Edition. 8vo. 18s.

Treatise on the Motion of a Single Particle and of two Particles acting on one another. By A. SANDEMAN. 8vo. 8s. 6d.

Of Motion. An Elementary Treatise. By the Rev. J. R. LUNN, M.A. Fellow and Lady Sadleir's Lecturer of St John's College. 8vo. 7s. 6d.

Chapter I. General principles of velocity and acceleration. Chapter II. Of the motion of a point in general. Analytical expressions for velocities and accelerations in certain directions. Chapter III. Of the motion of a point affected by a constant acceleration, the direction of which is always the same. Chapter IV. Of the motion of a point affected by an acceleration, the direction of which always passes through a fixed point. Chapter V. Of matter and force. Chapter VI. Of the dynamical laws of force, commonly called the laws of motion. Chapter VII. Of certain cases of free motion in nature. Chapter VIII. Of constrained motion of particles. Chapter IX. Of impulses and collision of particles. *Appendix.* Of the Cycloid.

Treatise on Hydrostatics and Hydrodynamics. By W. H. BESANT, M.A. 8vo. 9s.

The Principles of Hydrostatics. By T. WEBSTER, M.A. 8vo. 7s. 6d.

Problems in illustration of the Principles of Theoretical Hydrostatics and Hydrodynamics. By W. WALTON, M.A. 8vo. 10s. 6d.

Collection of Elementary Problems in Statics and Dynamics. Designed for Candidates for Honours, first three days. By W. WALTON, M.A. 8vo. 10s. 6d.

CONIC SECTIONS AND ANALYTICAL GEOMETRY.

Elementary Analytical Geometry for Schools and Beginners. By T. G. VVYAN, Fellow of Gonville and Caius College, and Mathematical Master of Charterhouse. Crown 8vo. 7s. 6d.

Trilinear Co-ordinates, and other methods of *Modern Analytical Geometry* of Two Dimensions. By the Rev. W. ALLEN WHITWORTH, M.A., Professor of Mathematics in Queen's College, Liverpool, and late Scholar of St John's College, Cambridge. 8vo. 16s.

An Introduction to Plane Co-ordinate Geometry.

By W. P. TURNBULL, B.A. Fellow of Trinity College. 8vo. 12s.

Elementary Geometrical Conic Sections. By W. H.

BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College. [In the Press.

Conic Sections. Their principal Properties proved

Geometrically. By the late W. WHEWELL, D.D. Master of Trinity.
Third Edition. 8vo. 2s. 6d.

The Geometrical Construction of a Conic Section.

By the Rev. T. GASKIN. 8vo. 3s.

Treatise on Conic Sections. By the Rev. J. HYMERS,

D.D. Third Edition. 8vo. 9s.

A Treatise on the Application of Analysis to Solid

Geometry. By D. F. GREGORY, M.A. and W. WALTON, M.A.
Second Edition. 8vo. 12s.

The Elements of Conic Sections. By J. D.

HUSTLER, B.D. Fourth Edition. 8vo. 4s. 6d.

Elementary Treatise on Solid Geometry. By W.

S. ALDIS, M.A. 8vo. 8s.

A Treatise on Plane Co-ordinate Geometry. By

the Rev. M. O'BRIEN. 8vo. 9s.

A Treatise on Analytical Geometry of Three

Dimensions. By J. HYMERS, D.D. Third Edition. 8vo. 10s. 6d.

Problems in illustration of the Principles of Plane

Co-ordinate Geometry. By W. WALTON, M.A. 8vo. 16s.

DIFFERENTIAL AND INTEGRAL CALCULUS.

An Elementary Treatise on the Differential Calculus.

By W. H. MILLER, M.A. Third Edition. 8vo. 6s.

Treatise on the Differential Calculus. By W.

WALTON, M.A. 8vo. 10s. 6d.

8 MATHEMATICAL TEXT BOOKS PUBLISHED BY

A Treatise on the Integral Calculus. By the Rev.
J. HYMERS, D.D. 8vo. 10s. 6d.

Geometrical Illustrations of the Differential Calculus. By M. B. PELL. 8vo. 2s. 6d.

**Examples of the Principles of the Differential and
Integral Calculus.** Collected by D. F. GREGORY. Second Edition.
Edited by W. WALTON, M.A. 8vo. 18s.

ASTRONOMY.

**Elementary Treatise on Astronomy for the use of
Colleges and Schools, and for Students preparing for the three days'
Examination in the Senate-House.** By P. T. MAIN, B.A. Fellow of
St. John's College. 8vo. 7s. 6d.

**Practical and Spherical Astronomy for the use
chiefly of Students in the Universities.** By the Rev. R. MAIN, M.A.,
Radcliffe Observer, Oxford. 8vo. 14s.

Brünnow's Spherical Astronomy. Translated by
the Rev. R. MAIN, M.A. F.R.S. Radcliffe Observer. Part. I. In-
cluding the Chapters on Parallax, Refraction, Aberration, Precession,
and Nutation. 8vo. 8s. 6d.

**Elementary Chapters on Astronomy from the
"Astronomie Physique" of Biot.** By the Very Rev. HARVEY
GOODWIN, D.D. Dean of Ely. 8vo. 8s. 6d.

"They were translated with a different intention, but the admirable
precision and clearness of description which characterise them led
me to think that the publication of them would make a useful addi-
tion to our present list of elementary books."—*Translator's Preface.*

Lectures on Practical Astronomy. By the Rev. J.
CHALLIS, M.A., F.R.S., F.R.A.S., Plumian Professor of the Univer-
sity. [Preparing.]

Choice and Chance. Two Chapters of Arithmetic.

With an Appendix containing the Algebraical treatment of Permutations and Combinations newly set forth. By the Rev. WILLIAM ALLEN WHITWORTH, M.A., Professor of Mathematics in Queen's College, Liverpool. Crown 8vo. 3s. 6d.

Exercises on Euclid and in Modern Geometry,

containing Applications of the Principles and Processes of Modern Pure Geometry. By J. McDOWELL, M.A., F.R.A.S., Pembroke College. pp. xxxi, 800. Crown 8vo. 8s. 6d.

Elementary Course of Mathematics. Designed

principally for Students of the University of Cambridge. By the Very Rev. HARVEY GOODWIN, D.D., Dean of Ely. Sixth Edition, revised and enlarged by P. T. MAIN, M.A., Fellow of St John's College, Cambridge. 8vo. 16s.

Problems and Examples, adapted to the "Elementary Course of Mathematics."

By HARVEY GOODWIN, D.D. Dean of Ely. Third Edition, revised, with Additional Examples in Conic Sections and Newton. By THOMAS G. VYVIAN, M.A. Fellow of Gonville and Caius College. 8vo. 5s.

Solutions of Goodwin's Collection of Problems and

Examples. By W. W. HUTT, M.A. late Fellow of Gonville and Caius College. Third Edition, revised and enlarged. By the Rev. T. G. VYVIAN, M.A. 8vo. 9s.

Collection of Examples and Problems in Arithmetic,

Algebra, Geometry, Logarithms, Trigonometry, Conic Sections, Mechanics, &c. with Answers and Occasional Hints. By the Rev. A. WRIGLEY. Sixth Edition. 8vo. 8s. 6d.

A Companion to Wrigley's Collection of Examples

and Problems, being Illustrations of Mathematical Processes and Methods of Solution. By J. PLATTS, Esq., and the Rev. A. WRIGLEY, M.A. 8vo. 15s.

Newton's Principia. First Three Sections, with

Appendix, and the Ninth and Eleventh Sections. By the Rev. J. H. EVANS, M.A. Fourth Edition. 8vo. 6s.

Series of Figures Illustrative of Geometrical Optics.

From SCHELLBACH. By the Rev. W. B. HOPKINS. Plates Folio. 10s. 6d.

A Treatise on Crystallography. By W. H. MILLER,

M.A. 8vo. 7s. 6d.

10 DEIGHTON, BELL AND CO.'S PUBLICATIONS.

A Tract on Crystallography, designed for Students in the University. By W. H. MILLER, M.A. Professor of Mineralogy in the University of Cambridge. 8vo. 5s.

Physical Optics, Part II. The Corpuscular Theory of Light discussed Mathematically. By RICHARD POTTER, M.A. Late Fellow of Queens' College, Cambridge, Professor of Natural Philosophy and Astronomy in University College, London. 7s. 6d.

The Greek Testament: with a critically revised Text; a Digest of Various Readings; Marginal References to Verbal and Idiomatic Usage; Prolegomena; and a Critical and Exegetical Commentary. For the use of Theological Students and Ministers. By HENRY ALFORD, D.D. Dean of Canterbury.

Vol. I. Fifth Edition, containing the Four Gospels. 11. 8s.

Vol. II. Fifth Edition, containing the Acts of the Apostles, the Epistles to the Romans and Corinthians. 11. 4s.

Vol. III. Fourth Edition, containing the Epistles to the Galatians, Ephesians, Philippians, Colossians, Thessalonians,—to Timothy, Titus and Philemon. 18s.

Vol. IV. Part I. Third Edition, containing the Epistle to the Hebrews, and the Catholic Epistle of St James and St Peter. 18s.

Vol. IV. Part II. Second Edition, containing the Epistles of St John and St Jude, and the Revelation. 14s.

Codex Bezae Cantabrigiensis. Edited with Prolegomena, Notes, and Facsimiles. By F. H. SCRIVENER, M.A. Small 4to. 26s.

Wieseler's Chronological Synopsis of the Four Gospels. Translated by the Rev. E. VENABLES, M.A. 8vo. 13s.

"This opportunity may properly be taken of especially recommending to every thoughtful student this able treatise on the succession of events in the Gospel history A translation of it would be a very welcome aid to the general reader."—*Bp. Ellicott's Lectures on the Life of our Lord.*

Bentleii Critica Sacra.

Notes on the Greek and Latin Text of the New Testament, extracted from the Bentley MSS. in Trinity College Library. With the Abbé Rulotta's Collation of the Vatican MS., a specimen of Bentley's intended Edition, and an account of all his Collations. Edited, with the permission of the Master and Seniors, by the Rev. A. A. ELLIS, M.A., late Fellow of Trinity College, Cambridge. 8vo. 8s. 6d.

DEIGHTON, BELL AND CO.'S PUBLICATIONS. 11

A Companion to the New Testament. Designed for the use of Theological Students and the Upper Forms in Schools. By A. C. BARRETT, M.A., Caius College. Fcap. 8vo. 5s.

A general Introduction to the Apostolic Epistles, With a Table of St Paul's Travels, and an Essay on the State after Death. *Second Edition, enlarged.* To which are added a Few Words on the Athanasian Creed, on Justification by Faith, and on the Ninth and Seventeenth Articles of the Church of England. By A BISHOP'S CHAPLAIN. 8vo. 8s. 6d.

Butler's Three Sermons on Human Nature, and Dissertation on Virtue. Edited by the late W. HEWELL, D.D. With a Preface and a Syllabus of the Work. Third Edition. Fcp. 8vo. 3s. 6d.

An Historical and Explanatory Treatise on the Book of Common Prayer. By W. G. HUMPHRY, B.D. Third and Cheaper Edition, revised and enlarged. Fcap. 8vo. 4s. 6d.

Annotations on the Acts of the Apostles. Original and selected. Designed principally for the use of Candidates for the Ordinary B.A. Degree, Students for Holy Orders, &c., with College and Senate-House Examination Papers. By the Rev. T. R. MASKEW, M.A. Second Edition, enlarged. 12mo. 5s.

An Analysis of the Exposition of the Creed, written by the Right Reverend Father in God, J. PEARSON, D.D. late Lord Bishop of Chester. Compiled, with some additional matter occasionally interspersed, for the use of Students of Bishop's College, Calcutta. By W. H. MILL, D.D. Third Edition, revised and corrected. 8vo. 5s.

Hints for some Improvements in the Authorised Version of the New Testament. By the late J. SCHOLEFIELD, M.A. Fourth Edition. Fcap. 8vo. 4s.

A Plain Introduction to the Criticism of the New Testament. With 40 facsimiles from Ancient Manuscripts. For the use of Biblical Students. By F. H. SCRIVENER, M.A. Trinity College, Cambridge. 8vo. 15s.

The Apology of Tertullian. With English Notes and a Preface, intended as an Introduction to the Study of Patristical and Ecclesiastical Latinity. By H. A. WOODHAM, LL.D. Second Edition. 8vo. 8s. 6d.

Æschylus, Translated into English Prose, by
F. A. PALEY, M.A. Editor of the Greek Text. 8vo. 7s. 6d.

12 CLASSICAL BOOKS PUBLISHED BY

Ætna. Revised, emended, and explained, by
H. A. J. MUNRO, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge.
8vo. 2s. 6d.

Aristophanis Comœdiæ Undecim, cum Notis et
Onomastico, by the Rev. H. A. HOLDEN, LL.D., Head-Master of
Ipswich School, late Fellow and Assistant Tutor of Trinity College,
Cambridge. Second Edition. 8vo. 15s.

The Plays separately, 1s., 1s. 6d. and 2s. each.

NOTES, 4s.

Demosthenes, the Oration against the Law of Lep-
tines, with English Notes, and a Translation of Wolfe's Prolegomena.
Edited by B. W. BEATSON, M.A. Fellow of Pembroke College, Cam-
bridge. Second Edition. Small 8vo. 6s.

Demosthenes de Falsa Legatione. Third Edition,
carefully revised. By R. SHILLETO, A.M. 8vo. 8s. 6d.

Demosthenes. Select Private Orations of. After
the text of DINDORF, with the Various Readings of REISKE and
BEKKER. With English Notes. For the use of Schools. By C. T.
PENROSE, A.M. Second Edition. Revised and corrected. 12mo. 4s.

Euripides. *Fabulæ Quatuor, scilicet, Hippolytus*
Coronifer, *Alcestis*, *Iphigenia in Aulide*, *Iphigenia in Tauris*. Ad fidem
Manuscriptorum ac veterum Editionum emendavit et Annotationibus
instruxit J. H. MONK, S.T.P. Editio nova. 8vo. 12s.

Separately—Hippolytus, 8vo, cloth, 5s.; Alcestis, 8vo, sewed, 4s. 6d.

Lucretius. With a literal Translation and Notes
Critical and Explanatory, by the Rev. H. A. J. MUNRO, M.A. Fellow
of Trinity College, Cambridge. Second Edition, revised throughout.
2 Vols. 8vo. Vol. I. Text, 16s. Vol. II. Translation, 6s. May be had
separately.

Plato. The Gorgias, literally translated, with an
Introductory Essay, containing a Summary of the Argument. By
E. M. COPE, M.A. Fellow of Trinity College, Cambridge. 8vo. 7s.

Plato, The Protagoras. The Greek Text, with
English Notes. By W. WAYTE, M.A. 8vo. 5s. 6d.

Plautus. *Aulularia.* With notes, Critical and
Exegetical, and an Introduction on the Plautian Metres and Prosody.
By Dr WM. WAGNER. 8vo. 9s.

Plautus. *Aulularia.* Ad fidem Codicum qui in
Bibliotheca Musæi Britannici exstant aliorumque nonnullorum re-
censuit, Notisque et Glossario locuplete instruxit J. HILDYARD, A.M.
Editio altera. 8vo. 7s. 6d.

Plautus. Menæchmei. Ad fidem Codicum qui
in Bibliotheca Musei Britannici exstant aliorumque nonnullorum
recensuit, Notisque et Glossario locuplete instruxit J. HILDYARD,
A.M. Editio altera. 7s. 6d.

Propertius. The Elegies of. With English Notes,
and a Preface on the State of Latin Scholarship. By F. A. PALEY,
M.A. With copious Indices. 10s. 6d.

Verse-Translations from Propertius, Book V. With
a Revised Latin Text, and Brief English Notes. By F. A. PALEY, M.A.
Editor of Propertius, Ovid's Fasti, &c. Fcp. 8vo. 3s.

Theocritus, recensuit brevi commentario instruxit
F. A. PALEY, M.A. Crown 8fo. 4s. 6d.

A Complete Greek Grammar. For the use of
Students. By the late J. W. DONALDSON, D.D. Third Edition,
considerably enlarged. 8vo. 16s.

Without being formally based on any German Work, it has been written
with constant reference to the latest and most esteemed of Greek
Grammars used on the Continent.

A Complete Latin Grammar. For the use of
Students. By the late J. W. DONALDSON, D.D. Third Edition,
considerably enlarged. 8vo. 14s.

The enlarged Edition of the Latin Grammar has been prepared with
the same object as the corresponding work on the Greek language.
It is, however, especially designed to serve as a convenient hand-
book for those students who wish to acquire the habit of writing
Latin; and with this view it is furnished with an Antibarbarus, with
a full discussion of the most important synonyms, and with a variety
of information not generally contained in works of this description.

Varronianus. A Critical and Historical Introduc-
tion to the Ethnography of Ancient Italy, and to the Philological Study
of the Latin Language. By the late J. W. DONALDSON, D.D.
Third Edition, revised and considerably enlarged. 8vo. 16s.

The Theatre of the Greeks. A Treatise on the
History and Exhibition of the Greek Drama: with various Supplements.
By the late J. W. DONALDSON, D.D. *Seventh Edition*, revised,
enlarged, and in part remodelled, with numerous illustrations from
the best ancient authorities. 8vo. 14s.

Classical Scholarship and Classical Learning con-
sidered with especial reference to Competitive Tests and University
Teaching. A Practical Essay on Liberal Education. By the late J. W.
DONALDSON, D.D. Crown 8vo. 5s.

14 DEIGHTON, BELL AND CO.'S PUBLICATIONS.

Sophocles. *The Œdipus Coloneus of, with Notes,*
intended principally to explain and defend the Text of the manuscripts as opposed to conjectural emendations. By the Rev. C. E. PALMER, M.A. 8s.

Tacitus (C.). *Opera, ad Codices antiquissimos exacta et emendata, Commentario critico et exegetico illustrata.* 4 vol. 8vo. Edidit F. RITTER, Prof. Bonnensis. Reduced to 14s.

Translations into English and Latin. By C. S. CALVERLEY, late Fellow of Christ's College, Cambridge. Small 8vo. 7s. 6d.

P. Virgilii Maronis Opera edidit et syllabarium quantitates novo eo que facili modo notavit Thomas Jarrett, M.A. Linguae Hebraeae apud Cantabrigienses Professor Regius. 12s.

Arundines Cami : sive Musarum Cantabrigiensium
Lusus Canori. Collegit atque ed. H. DRURY, A.M. Editio quinta. Cr. 8vo. 7s. 6d.

Foliorum Silvula. Part the first. Being Passages for Translation into Latin Elegiac and Heroic Verse. Edited with Notes by the Rev. HUBERT A. HOLDEN, LL.D., Head Master of Queen Elizabeth School, Ipswich. Late Fellow of Trinity College, Cambridge. Fourth Edition. Post 8vo. 7s. 6d.

Foliorum Silvula. Part II. Being Select Passages for Translation into Latin Lyric and Comic Iambic Verse. Arranged and edited by the Rev. HUBERT A. HOLDEN, LL.D. Third Edition. Post 8vo. 6s.

Foliorum Silvula. Part III. Being Select Passages for Translation into Greek Verse. Edited with Notes by the Rev. HUBERT A. HOLDEN, LL.D. Third Edition. Post 8vo. 8s.

Folia Silvulæ, sive Eclogæ Poetarum Anglicorum
in Latinum et Græcum conversæ quas disposuit, HUBERTUS A. HOLDEN, LL.D. Volumen Prius. Continens Fasciculos I. II. 8vo. 10s. 6d.

Foliorum Centuriæ. Being Select Passages for Translation into Latin and Greek Prose. Arranged and edited by the Rev. HUBERT A. HOLDEN, LL.D. Third Edition. Post 8vo. 8s.

Kennedy (Rev. Dr). Progressive Exercises in Greek

Tragic Senarii, followed by a Selection from the Greek Verses of Shrewsbury School, and prefaced by a short Account of the Iambic Metre and Style of Greek Tragedy. For the use of Schools and Private Students. Second Edition, altered and revised. 8vo. 8s.

Accidence Papers set in the Previous Examination,

December, 1866. 12mo. 6d.

Cambridge Examination Papers. Being a Supplement

to the Cambridge University Calendar, 1869. 12mo. 5s.

Containing those set for the Tyrwhitt's Hebrew Scholarships.—Theological Examinations.—Carus Prize.—Crosse Scholarships.—Mathematical Tripos.—The Ordinary B.A. Degree.—Smith's Prize.—University Scholarships.—Classical Tripos.—Moral Sciences Tripos.—Chancellor's Legal Medals.—Chancellor's Medals.—Bell's Scholarships.—Natural Sciences Tripos.—Previous Examination.—Theological Examination. With Lists of Ordinary Degrees, and of those who have passed the Previous and Theological Examinations.

The Examination Papers of 1866, price 2s. 6d., 1867 and 8, 3s. 6d. each, may still be had.

A Manual of the Roman Civil Law, arranged

according to the Syllabus of Dr HALLIFAX. By G. LEAPINGWELL, LL.D. Designed for the use of Students in the Universities and Inns of Court 8vo. 12s.

The Mathematical and other Writings of ROBERT

LESLIE ELLIS, M.A., late Fellow of Trinity College, Cambridge. Edited by WILLIAM WALTON, M.A. Trinity College, with a Biographical Memoir by the Very Reverend HARVEY GOODWIN, D.D. Dean of Ely. 8vo. 16s.

Lectures on the History of Moral Philosophy in

England. By the late Rev. W. WHEWELL, D.D. Master of Trinity College, Cambridge. New and Improved Edition, with Additional Lectures. Crown 8vo. 8s.

The Additional Lectures are printed separately in Octavo for the convenience of those who have purchased the former Edition. Price 8s. 6d.

A Concise Grammar of the Arabic Language. Re-

vised by SHEIKH ALI NADY EL BARRANY. By W. J. BEAMONT, M.A. Fellow of Trinity College, Cambridge, and Incumbent of St Michael's, Cambridge, sometime Principal of the English College, Jerusalem. Price 7s.

A Syriac Grammar. By G. PHILLIPS, D.D.,

President of Queens' College. Third Edition, revised and enlarged. 8vo. 7s. 6d.

Now ready, fcap. 8vo. price 5s.

The Student's Guide to the University of Cambridge.

**SECOND EDITION, REVISED AND CORRECTED
IN ACCORDANCE WITH THE RECENT
REGULATIONS.**

Contents.

- INTRODUCTION, by J. R. SEELEY, M.A.
ON UNIVERSITY EXPENSES, by the Rev. H. LATHAM, M.A.
ON THE CHOICE OF A COLLEGE, by J. R. SEELEY, M.A.
ON THE COURSE OF READING FOR THE MATHEMATICAL
TRIPOS, by the Rev. W. M. CAMPION, B.D.
ON THE COURSE OF READING FOR THE CLASSICAL TRIPOS,
by the Rev. R. BURN, M.A.
ON THE COURSE OF READING FOR THE MORAL SCIENCES
TRIPOS, by the Rev. J. B. MAYOR, M.A.
ON THE COURSE OF READING FOR THE NATURAL SCIENCES
TRIPOS, by Professor LIVEING, M.A.
ON LAW STUDIES AND LAW DEGREES, by Professor J. T.
ABDY, LL.D.
MEDICAL STUDY AND DEGREES, by G. M. HUMPHRY, M.D.
ON THEOLOGICAL EXAMINATIONS, by Professor E. HAROLD
BROWNE, B.D.
THE ORDINARY (OR POLL) DEGREE, by the Rev. J. R.
LUMBY, M.A.
EXAMINATIONS FOR THE CIVIL SERVICE OF INDIA, by the
Rev. H. LATHAM, M.A.
LOCAL EXAMINATIONS OF THE UNIVERSITY, by H. J.
ROBY, M.A.
DIPLOMATIC SERVICE.
DETAILED ACCOUNT OF THE SEVERAL COLLEGES.

"Partly with the view of assisting parents, guardians, schoolmasters, and students intending to enter their names at the University—partly also for the benefit of undergraduates themselves—a very complete, though concise, volume has just been issued, which leaves little or nothing to be desired. For lucid arrangement, and a rigid adherence to what is positively useful, we know of few manuals that could compete with this Student's Guide. It reflects no little credit on the University to which it supplies an unpretending, but complete, introduction."—SATURDAY REVIEW.

